

புரணிகர், காளத்தி
திரு. இ. திம்பரசாமி பாண்டியர்
அவர்கள்

அன்பளிப்பு

திருவாதவூரடிகள்

புராணம்.

கடவுண் மாமுனிவர் அருளிச்செய்தது.

அருட்பாவைந்தின் திரட்டு.

மகாமகேசபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநினைதயர் நூல் நிலையம்
யாழ்ப்பாணம், சென்னை 20.

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

மருகரும், மாணாக்கரும், விததுவசிரோமணியுமாகிய

ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளையவர்கள்

மாணாக்கராகிய

சி. தம்பையாபிள்ளையால்

மதராஸ் ரிப்பன் யந்திரசாலைகளில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

ஏவிளம்பிடுஸ் மார்கழியி.

GF
QW's, A's
QW's, A's

മിതവ

1898ൽ: ജൂലൈ 21 വധിയാഭ്യർത്ഥന
വന്നിരുന്നു.

മുഴുവിന. 0-5-0

கணபதிதுணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாதவூரடிகாப்பராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்காப்பு

பவளமால் வரையி னிலவெறிப பதுபோற
பரநதநீற மழகுபச் சுடமபிற்
றிவளமா துடனின ருடிய பரமன
சிறுவனைப பாரதப பெருமபோர
தவளமா மருபொன ரொடித்தொரு கரத்திற்
றரித்துயர் கிரிபுறத் தெழுதுங்
கவளமா களிற்றின றிருமுகம படைத்த
கடவுளை நினைநதுகை தொழுவாம்.

ச பா ப தி.

வேறு.

இதநதரு மடநதையொ டிச்சைநதுயி ருடமபுபோல்
விதமபடு லகங்கனின விரிந்தொளி விளங்குவா
மதங்கமொ டுநததுயி வளங்கெழ முழங்கவே
சிதம்பர நடமபயில் செழுங்கழ விறைஞ்சுவாம். (க)

சிவகாமியம்மை.

ஆடக சிதம்பர வணங்குமை யணங்கிலா
நாடக னனநதசுக நனகுபுனை பங்கின
ளேடக மணம்பொருவ வெங்கணு மிச்சைநதுளாள்
பாடக மிலங்குசிறு பங்கய மிறைஞ்சுவாம். (உ)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

துங்கமத குமபவுயர் தும்பிமுகர் தம்பிசீர்
தங்குஞ்சுகி முஞ்சிறு சதங்கைகள் புலமபவே
மங்கையுமை கண்குளிர வந்துலவு கின்றதா
ளங்கைமலர் கொண்டுமிகு மன்புட னிறைஞ்சுவாம். (௩)

தென்பொதிய மாமுனி சிறக்கவரு ளெண்ணெண்
ணின்பவினை யாடல தெனுங்கடலு னாயேன்
மினபயிலு மாமதுரை மேவுதமிழ் மாறன
றுன்பமற நல்குகதை சொல்லலுறு கின்றேன. (ச)

அம்புத னிருநதருள் பெருநதுறை யடைந்தே
சிம்பர முணர்நதுதிரு வாசக முரைப்பார
முற்பக வருநதவ முயனறுபெறு மனபா
லுறபவ மொழிநதமை மொழிநதிட ரொழிப்பாம. (௫)

அவையடக்கம்.

கொண்டலன கண்டனருள் கொண்டுதமிழ் பாடித
தொண்டுபடு மன்பர்செயல் சொன்னநெறி தனனால
வண்டமிழ் தெரிநதவாகண் மறறெனுகை குறற
முண்டெனினு நன்கிதென வுளருவாக ளெள்ளார். (௬)

நூற்பயன்.

இநதவள நற்கதை யியம்பினர் நயந்தே
சுகதையி னினைப்பவா செவிப்புல நிறைப்போ
புநதிமகி ழுபபுவி புரப்பருடல் விட்டா
லநதவுல கத்தினி லான்சபையில் வாழ்வார். (௭)

பாயிரமுற்றிற்று.

மந்திரிச்சுருக்கம்.

முக்கண்ணு நானகுபுய வைநதுமுக முன்னோன
சொக்கனரு ணன்மைபெறு தொன்மைதிகழ் நன்னா
டக்கடு விடத்தையர னுக்கருள்வ தென்றே
மைக்கடலில் வைகலொழி வைகைவள நாடு. (சு)

நீண்டகயி லைக்கிறை நிகழ்த்தவரு ளாலே
பூண்டமுனி மெய்த்தமிழ் புகன்றதிரு நாடு
மூண்டபகை செற்றுலக முற்றுமர சாளும
பாண்டிய னலங்குலவு பாண்டிவள நாடு. (உ)

வேறு.

மேவுமூர் வளம்பலவு மிருநதுளநா டதனினலம
பாவுமூர் பழமறைதே ரநதணாகள் பயின்றுளவூர்
தாவுமூர் விடையேறி தங்கியவூ ரங்குறையுந
தேவரு ரினுமேனமை சிறந்ததிரு வாதவூர். (஑)

அநகரின் மறையோரி லருளபுனைமாத் தியர்குலத்திற் *
றன்னிகரில் சைவநெறித தலைவ * னவன் றனிததேவி
மின்னனையா ி டிருவயிற்றின் மெனகொடிபங்கினனருளாற்
றெனனவனசெவ கோனமுதல்வர் திருவவதா ரஞ்செயதாா.

வேறு.

பொய்மமையா முலகின் மாயப பொங்கிரு ளகல வன்னோர்
தமமையாழ நரகிற் றள்ளுரு சமயதா ரகைம முங்க
வெமமையா ஞடையா னனப ரிதயதா மரைக ளெல்லாரு
செமமையாய் மலர ஞான தினகர ருதயரு செய்தாா. (ஐ)

மருவாத நெறியூண்ட மத்தனெனும் புத்தனுடன்
பெருவாது வென்றுசிவன் பெருநாம மிகவளர
வொருவாத பிறவியிற்சென றொருநாம முறுதவர்க்குத்
திருவாத ஓரொணுந திருநாமந தரிததார்கள். (ஈ)

* சைவநெறித்தலைவன் - சம்புபாதாசிருதா.

† மின்னனையான் - சிவஞானவதி.

வேறு.

தவமெனும் பெரிய வித்துட் டங்கியே யங்கு ரித்துப்
பவமெனும் பங்க நீங்கிப் பயிலருட் குருத்துண் டாகி
யவமெனும் களைக ணீங்கி யாக்குவோ னருளா லுண்மைச
சிவமெனும் விளைவுண் டாக வளர்ந்தது தெய்வச சாஸி. (எ)

வேறு.

தேனிநொடு கரும்பினெழுஞ செழுமபாகு முக்கனியு
மானினறும் பாலுமுட னளவியுளங் கனிகூர
வீனமிகும பலயோணிப பிறவியெனும் பசிதீர
ஞானவழு துண்பார்க்கு நயந்தமுது நுகர்வித்தார். (அ)

காய்முட னுயிர்முயலுங் கருமமெலாம் பரனருளாற்
றாயமனத துணர்ந்தவினைத தொகையெழுதி நாடோறு
மாயதுயர் சுகமளிக்கும் யமன்கணக்கி லருமபாவத
தியசிகை யில்லார்க்குச் சிறந்தசிகை வருவித்தார். (ஆ)

சுவலயமங் கையைநீடு கோலஞ்செய் தரும்பொன்னு
நவஹ்ணியுங் குவைசெய்து நன்குடன்மங் கலநாளிற்
றவமணமுந் திருநீற்றின் றன்மணமுந் தவறாத
சிவமணமும பெறக்கல்விச் செலவிமணம் புணர்வித்தார். (இ)

இது நான்மற் றல்லதுநா வில்லையெனு மறுசமய
விதநூலுந் தலநூலும் விரிந்தபுரா தனநூலும்
பொதுநூலென றுலகனைத்தும் புகழ்மறைநூ லுஞ்சைவ
முதுநூலுந் தரிப்பார்க்கு முநநூலுந் தரித்தார்கள். (கக)

மிக்கலையுஞ் செழுநீரு மதிக்கலையு மிலைக்குமவ
ரக்கலையுந் தோளர்புவி யதக்கலையர் நல்லருளா
லொக்கலையும் பிறக்கலையு மொழித்திடுமா கமக்கலையு
மெக்கலையுந் கறறுணர்ந்தா ரீரெட்டாண் டெல்லையினில். (க)

உழைக்கரணுக் கன்பாகி யுண்மையறிந் துலகமெலாம்
பிழைக்கவருட் கவிபாடும் பெரியவர்தஞ் செயலெல்லாந்
தழைத்தகலைத் தமிழ்மாரன் றக்கோர்க ளுரைக்கவறிந்
தழைத்துரிமைத் திறநல்கி யகலாநண் பாயினான். (கங்)

சங்கோல மிடும்பழனத் தடம்புடைசூழ் வாதவூ
ரெங்கோவின் செய்கையறிந் தியல்புடையா ரெனநாடிப்
பொங்கோத வேலைநிலம் புரந்துபெரும் பகைதூரதது
செங்கோனமை முறைநடத்துஞ் செழுநதலைமைத்திறல்கி.

வேறு.

தேனனவன் பிரம ராய னென்றருள சிறந்த நாம
மன்னவர் மதிக்க நல்கி வையக முய்வ தாக
மின்னவ மணிபபூ னாடை வெண்மதிக் கவிகை தண்டு
பொன்னவா கவரி வேழ மளித்தனன பொருநை நாடன. (1)

இநதிரச செல்வம் போல விசைநதுள வினா மெய்தி
மந்திரத் தலைமை பூண்ட வண்புகழ் வாத ஓரர்
தந்திரத் தொகுதி சூழத் தாரகா கணங்களோடு
மந்தரத் திழிநது மணமே லமர்ந்தவெண் மதிய மொத்தார்.

பெருங்கட னாக நீதி பெருக்கியே தருகரு நல்கி
யிருங்கட கதேதாண மேல்வைத் தீண்டருள பூண்டகோவுங்
கருங்கட நாக மெட்டுங் காளமா நாக மெட்டும்
பரங்கெட வுலக பாரம பரிசுதனா திருத்த மிக்கார். (கௌ)

காதலித் தறஞ்செய் வோர்க்குக் கவசமுங் கண்ணு மாகி
யேதிலாக கிடும்பை யாகி யிறைஞ்சினாக கின்ப மாகி
யாதுலாக் கனனை யாகி யரனடிக் கனபு மிக்கார
பூதலத் திறைவ னானை பொதுவற நடத்து நாளில். (கௌ)

பற்பல பொருளா யுள்ள பாசமு மதனை மேவி
யுற்பவ பேத மான வுடமபுயி ரொடுங்கு மாறு
மற்புத புத்தி முத்தி யளித்தரு ளாலே மேலாக
தற்பா னடத்து மாறு முணர்ந்தனர் சைவ னானின். (கௌ)

அவ்விய மனத்தி னாலே யனைத்துரு வங்கள் கூடி
ரில்வியிர் பிறநது மீள விறநதிடு மென்றி ரங்கி
வெவ்வெயில் வருத்த முற்றார் மென்னிழல் விருமபு மாபோ
னவ்வியு மழுவு மேநது நம்பனுக் கன்பு மிக்கார். (௨௦)

தீத்திற வினையி னாலே சிறைப்படு முயிரை யெல்லாம்
பார்த்தன ருலக வாழ்விற பயனிலை யென்று தேர்ந்து
கூத்தினர் தன்மை வேறு கோலமவே றாகு மாபோ
னீத்தனர் மனத்தின் முன்போ னிகழத்தினர் வழிநீதி. ()

வரமுடன் புவியிற் றேன்று மறையவர்க கிறைவ ருண்மை
தருமுணர் வென்னு நாலாரு சத்திநி பாத மெய்திப
பரமவரு செழுத்து மொன்றும் பராபர முணர்த்து ஞான
குருபரன றிருத்தாள் சென்று கூடுதல் வேணடு மென்று.

மற்கட விலங்கு தன்னால் வளங்கெழு விளவின் மேவு
நறகனி கொள்ள வேண்டி நயநதுகல் லெறிவார போலச
சற்குரு வுளனே வென்று நாடுவார் தாகக மெல்லாரு
சொற்கலை ஞான சைவர் தம்முடன் சொல்ல லுற்றா. (உங)

வளங்கெழு புவியி னுள்ள வாவியுங காவு மோடி
விளங்கிசை வண்டு தண்டேன மிகுமலர் தேடு மாபோ
லுளங்கொள நிமல னன்னு லோதின ருண்மை யெல்லா
மளநதறி வுணாநத நீரர் யாவரென றாயு நாளில் (உச)

வேறு.

மேதகு வனிதைய ரெங்கணும ஶீசிய கவரி யசைநதெழ
மாதவ முனிவர்க ளநதணர் மாசறு கவிஞர் செறிநதிட
வேதமின் மதிசூல புங்கவ னேர்கெழு மணிமுடி யினறிர
ளாதவன் மிசையெழ வநதரி யாசன மதனி லிருநதனன் ()

தாதகி மார்ப் னெடும்புவி சார்தரு மாழ்கட லின்கரை
தீதில மாதூர கங்கொடு சீர்கெழு மாரியர் வநதன
ரேதமி லாயது கண்டனம் யாமென வேதொழு தன்பொடு
மேதினி காவலன் முனசில மேதகு தூதர்வி ளம்பினர். ()

ஏவல்செய் வார்களி லிங்கிவ ரேபரி வானவ ரென்றிகள்
மேவிய தூதரை வன்றிறன் மீனவர் கேர்னு மகிழ்நதுபின்
வாவுநன் மாதூர கங்கொடு வாருமெ னுவுட லுந்தன
தாவியு மாயர னன்புடை யார்முக நடி மொழிந்தனன். ()

மீனவர் கோன்மொழி யின்படி வேணிய னேச ரிசைநதபி
னான சோதி யுடன்புவி யான்பவன் வாசி கோளுமபடி
வானவி மான மெனுநதிரு வாழ்வுள கோயில் புருந்துதன்
னீனமி லாரெறி வந்தபொன் னேழெழு கோடி வழங்கினன்.

விறபடை வெற்றி மடநதையு மிக்க மலர்த்திரு வும்பயின
மறபுய வெற்பின னங்கயல் வைத்த வலத்தன் வழங்கிய
பொற்பு மிகுதத தனங்கொடு பொறக வனபபரி கொண்டிட
நற்பயனததை முயன்றனர் நககனை நெக்குணர் கின்றவர்.()

மெய்த்தவ ருறற பெருநதுறை வித்தக ரைக்குறு குமபடி
யித்தகு நற்பொருள கொண்டுநி ரிப்படி யிற்செலு மென்றவி
னத்தகு புத்தி யொழிநதுயி ரறபுத முத்தி பெறும்படி
யுய்ததுள சததி யுடனபொரு வொத்தன னுத்தம பஞ்சவன்.

பறறிலா பெறற சிவன்கழல் பற்றின ரைக்கலை வண்டமி [லை
முறற மலைக்கிறை வனறனை யொக்க மதித்தருள கொண்ட
விறறுவ சதத னெடும்படை மிக்க புலிகொடி யனபடை
மறறுள கொற்றவர் தமபடை வர்க்கமு முறகொடெழுநதன

உககிர நசசர கங்களி னுசசி பணிபப வசைநதடி
வைககு முரததன வெங்கய மைககிரி யொக்க மலிரதன
பக்கமு முறபிற ருநதுடி பறபல கொட்ட வியங்குல
தக்க மனததில விரைநதுள தத்து பரிததிரள வநதன. (௩௨)

வேறு.

கொங்கணர் கவிங்கரொடு கொங்கர்துளு நாடர்
சிங்களர்க னொட்டியர் தெலுங்கரொடு சீனர்
தங்குதிறன் மாளவர் மலாடர்தமி லொளரு
யெங்கணு மிடைநதவர்க னெண்ணமுடி வில்லார். (௩௩)

இத்திற மெழுநதபடை யெங்கணு நெருங்கத்
தத்துபரி மீதுள தமிழக்கவிஞர் சூழச்
சித்திச மடநதையர் திரண்டிரு மருங்கு
மொய்த்துவா வீணைசூழன் முன்னரிசை கொள்ள. (௩௪)

கட்டுமள கத்தினர் கனத்துள தனத்தார்
பட்டுடை மருங்கினர் பணிக்கவரி வீச
வட்டமதி வெண்குடை வயங்கமுர செங்குங்
கோட்டவயர் காளமொடு கோடுகள் கறங்க (௩௫)

மிண்டியுள பாடகா வியநதுகர வாரங்
கொணடுபுடை சூழவெழில் சோகுழலர் பாடத
தண்டரள மல்கிய தனிச்சிவிகை மேல்கொண
டெண்டிசை மிகப்புகழ் கயற்கொடி யிலங்க. (௩௬)

மங்கல தினத்தினெடு மாளிகை யகன்றே
துங்கமணி யககையணி சொககரை வணங்கி
யங்குவிடை பெற்றுமறை யநதணரின் மிக்கா
திங்கண்மர பிறகுரிசில் கோயிலுழை சென்றா (௩௭)

சென்றுதமிழ் மாறனருள பெற்றெழில் சிறக்கும்
வென்றிவள வன்புவிபின் மேன்மையொடு செல்வா
குன்றனைய மாடமொடு கோபுர நெருங்கு
நன்றிமது ரைப்பதியை நன்கொடு கடநதா. (௩௮)

நெடுங்குட திசைக்கட னிறைந்தொலி சிறந்தே
யுடைநதுதய நறறிசையி லுறறுவரு மாபோன
மிடைநதபதி யுங்கடமும் வெற்புமிவை யெல்லாங்
கடநதுவதி சென்றுபல காவத மகனரா (௩௯)

என்றுமுள பொன்றுமுட லென்னுகா தோறுரு
சென்றவழி மாறியொரு தெய்வவழி செல்வார்
நன்றியுள முத்திபெற நமபர்தம தன்பா
லன்றுயர் பெருநதுறை யடைநதபடி சொல்வாம. (௪௦)

மருதிரிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் சள.

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

வேறு.

பழமறை முழுதுண ரந்தனர் பலர்தொழ நடமுயல்
கின்றவர், மழுவுழை கரமிசை கொண்டிட மருவிய உவுரி மகி
ழநதிட, விழைதரு மிரசித பொங்கொளி விடுமுயா கயிலை
விவங்கலி, னழகுறு தபனிய மண்டப மதனிடை யருள்கொ
டிருந்தனர். (க)

மதுமலர் கரமிசை கொண்டுநின் வழிவழி யடியவ ரெ
னறுதம், முதுமறை தெரிய மொழிந்தெதிர் முறைமுறை
முனிவா வணங்கின, ரிதுபர னருளை வழங்குவ தெனவரி
பிரம ரெழுந்ததம், பதநிலை பெறவரு ளென்றிரு பரிபுர கழ
ல்கள் பணிந்தனர். (உ)

பரவரு மணிகள் விளங்கிய பண்டவர வணியர னங்கமு
மருவிய தரள வடநதிகழ மதிநுதன் மலைமக ளங்கமு
மிரவியு மதியு மிருந்தென வெதிநீர்தி ரிலகுதல் கண்டன
ராகர சிவசிவ வென்றுள மயர்வுற விழுதன ரன்பினர். (ங)

அடியொழி மரமென ரொந்துபி னவனியில விழுவதொ
ழிந்தனின், னுடனுறை பெருமை வழங்குவ துளதுகொ லெ
னநினை ரெஞ்சொடு, மடலவிழ கழகம் ழைந்தரு மலர்பல
முறைமுறை சிந்திமுன, னிடமிஃ தெனமகி ழிந்திர னிமை
யவ ரெவரு மிறைஞ்சினர். (ச)

வேறு.

திணழறன் டிகுஞ்சரிகை யுந்திகழ பிரம்புவ
கொண்டருகு நின்னுருநு நந்தியருள கூரப
புண்டரிக மாதுபுவி மங்கையெழில் சிங்கா
வண்டர்மட வார்களுல கண்ணுபுற மனை. (ரு)

துன்னுபல பூதகண நாதர்புடை சூழக்
கின்னார்கள் கந்தருவர் கீதவிசை பாட
மின்னுமுடி மன்னுநதி வீசுதிரை நன்னீ
ரென்னவொளிர் சாமரை யெழுந்தழகு செய்ய. (௬)

இந்தவள மல்குசபை யின்னல்கெட மன்னுந
தந்தைமணி மன்றிலுறை தாண்டவ பதத்தோன்
செந்தமிழின் வந்தசிவ ஞானவமு துண்டா
மந்தமி லருட்கடலை யாண்டருள வேண்டி. (௭)

மைத்தகடன் மண்ணவர்க டம்முருவில் வம்மென்
றத்தகைய பததர்கண நாதரை யழைத்தே
சித்திதரு தேசிக சிறந்தவடி வங்கொண்
டுத்தம நெடுங்கயிலை யோங்கலது நீங்கி. (௮)

கொன்னெறுழி தன்னுருவு கொண்டொருவர் தேமும்
பொன்னடி யெனுஞ்சலச மணமிசை பொருந்தப
பன்னுமறை வல்லவா பரிந்தழல் வளர்ப்பார்
மன்னுமொரு தெய்விக வளமபதியில் வந்தார். (௯)

வெம்பிறவி வேலைதனில வீழ்பவர் களெல்லா
நம்புசிவ நாமமெனு நற்புணை பிடித்தா
லெம்பர னருடகரையி லேறுதுறை யாமா
லம்புவி மொழிநதுள பெருநதுறை யதன்பேர். (௧௦)

ஈனமில் பெருநதுறை யெனுப்பதியின் ஞாங்கா
கானமிசு புன்னைவளா கந்தமுள சந்தம
வானமுயர் சண்பக மரந்திகழ் நரந்தர
தேனின முரன்றெழு செருந்திகள் பொருநதி. (௧௧)

கோடுகவி னும்பெரிய கோங்குமிக வோங்கும்
பாடல நெடும்பலவு பைங்கமுரு தெங்கு
நீடளி யிரைத்தெழு நிரைக்குரவு சூத
மேடவிழ் செழுங்கவி ரிலஞ்சிகண் மலிந்து. (௧௨)

மாக்கவின மிகுங்கலப மஞ்ஞைசிறை யன்னங்
கூக்குரல் செயுங்கரிய கோகில நெருங்க
மீக்குலவு மந்தியின முந்துதொறு மேன்மே
லார்க்குஞிமி நெங்கணு மடர்ந்திசை தொடங்க. (கஉ)

வீழ்ந்தநற வத்துளி விழிப்புனல தாகச்
சூழ்ந்தமுரல் வண்டினிசை தோத்திரம தாகத்
தாழ்ந்தமல ரோதியிறை தன்நிருமு னின்றே
வாழ்ந்தருகு மன்பரென மன்னுமொரு பூங்கா. (கச)

வாய்த்தவள மிவ்வகை வயங்குமத னாபப
ணைத்தரு தவச்சினைக ளெங்கணு நெருங்க
மீத்திக முறக்குழை தழைத்துமிளிர் மெய்ம்மை
பூததறினா போனநெழில் பொருந்தமொர் குருந்தம். (க)

ஆர்வமுடன வந்தின மகப்பட வழைக்கும
பாவையென மாந்தாபடி வங்கொடு நடந்தா
ரோவரு குருந்தமொ டிலங்குமுயர் காவிற
சேர்குவ மெனத்திரு வுளத்தருள சிறந்து. (கசு)

வந்துதிகழ தொண்டாபுடை சூழமகிழ வெய்திக்
கொந்தலா மலாபபொலி குருந்தடி பொருந்தி
யந்தமுத வில்லவ ருட்டமி முரைப்பார்
பந்தமறு மெல்லையது பாததினி திருந்தார். (கஎ)

பொங்குபுனல் யாறுபல போய்விழு கடற்போ
லெங்குமுள நல்லுயிர்க ளெய்துமொளி யாகுந
திங்களணி வேணிய நிருப்பவடி சேருந
துங்கமறை யாளர்பலர் துன்றுநெறி சென்றார். (கஅ)

வேறு.

செம்மனத்து வாதவூர்ச் செல்வர்தமைப புல்லாத
பெய்ம்மயக்கந தருமபாசம் போலமலர்ந தனபூவை
யெம்மயக்கு மொழிப்பவருக் கினிப்பிறவி யில்லையெனக
கைமமறிக்கு மவாபோல மலர்நதனவங் குளகாநதள். (கக)

விற்காட்டுங் கரத்துமத னம்பாகி வெம்பிறவி
யிற்காட்டி யாவரையு மாகுலஞ்செ யெம்பாவ
நிற்காட்டி லொழிப்பவர்பார் நீயருள்க வெமக்கென்று
பற்காட்டி நிற்பவர்போன் மலர்நதனமென் பனிமுல்லை. (1)

பொற்புடைய தமிழ்பாடும புண்ணியரெப பொருளினுமாரு
சிற்பரனுண் மையில்விழிக்குந திருநயனரு சோதவினா
னிற்பதாம் பிறவியிது வென்றிரங்கி நீண்மரங்கள்
கற்பனையை யுணர்நதுமலர்க் கண்ணீர்கள் பொழிநதனவால.

முன்னைவினைப பெருங்காடு மூடுநவைம புலவேடர்
துன்னியலைத் திடாசெய்யுந துனபவழி செல்லாம
லுன்னருந சிவஞான வுபதேசந தமிழ்செய்வா
ரின்னவகைத துளகான மெய்தியவந நெறிநீங்கி. (உஉ)

வேறு.

விரிநதகட லுக்கிடை விழுநதிட ருழந்தே
திரிநதவர் நயநதுகரை சென்றனுரு மாபோல்
வருநதவுழல் வித்தவினை யொததருள வசததா
லருநதவர் பெருநதுறை மருங்கினி லணைநதார். (உ௩)

இநதவுல கஞ்சிவ னிருக்குமுல காகச
சுநதையருள் கொண்டுதிரு வாசக முரைப்பார
பநதமற வநதமில் பரங்குறுக வென்றே
வநதுள பெருநதுறையின் வணமையுரை செய்வாம. (1)

மாத்தியர் குலத்தலைவர் வன்பிறவி யெவ்வந
தீர்ததுலக வையரருள் செய்யுமிட மென்றே
தோத்திர முரைத்துமிசை வநதுசுரர் சிந்தும
பூத்திர னுதிர்ந்தவகை போன்றதலர் பொங்கர். (உ௫)

வேறு.

பேறறிந்து தவமுயல்வோ மென்றுபெருந் துறைநாடி
யாறியங்கி யினைக்குமவர்க் களிக்கவெதிர் நிற்பவர்போற்
கூறுமின்ப நிறுத்தெய்து குறையாத பத்தியுட
னீறணிந்து சோதேந்தி நின்றனதுன் றியகைகை. (உ௬)

நிலந்தனில்வந் தொருகுருந்த நீழலிலே யெவ்வுலகுங்
கலந்தபொரு ளிருநதபடி கண்டுமனங் களிப்பெய்தித்
துலங்கியதங் கண்ணீருஞ் சொரிந்துகரங் குவித்துமுக
மலர்ந்தபெருந தவர்போல மலர்ந்தனபுண்ட ரிகங்கள். (௨௭)

ஆன்றபயன் பிறர்நுகர வுகத்தினிமை யுளதாகத்
தோன்றியநல் லறிவினர்போற் றுவன்றியெழுந தனகன்ன
லேன்றகுல மாதர்தம திறைவர்முக நாடிவவர்
வான்றகைய நிலைபோல வளைநதுவிளைந் தனசெந்நெல். ()

மூலைக்கிரியுங் கருங்கூடதன் மொய்வனமு மரணாகக்
கொலைபுருவ வெஞ்சாபங் குனித்துவிழிக் கணையேவி
நிலைப்படுநற் பொருடேடி நினைநதுதவ நீணெறியிற்
றலைப்படுவார் தமைவருததுந தன்மையினர் வயன்மாதர். ()

வேறு.

இன்னவகை மன்னிவளர் காவுமெழின் மேவுங்
கன்னல்வய லுநதிகழ்தல் கண்டுவகை கொண்டே
யின்னலுட லம்பெற வினிபபுவியில் வாரா
மன்னவர் பெருநதுறை வளமபதியில் வந்தார். (௩௦)

மாதவர் மிகும்பதி புகுநதுழி மருங்கே
நாதனுறை தண்டலையி னன்குபுனை தொண்ட
ரோதுறு சிவாகம வொலிப்பொலிவு கேளா
யாதிஃ தறிந்துரைமி னேவலர்க ளென்றார். (௩௧)

சென்றவர்கள் வநதுசிவ பத்தர்பலர் சூழக்
கொன்றைமுடி வைததகுண வெற்பைநிக ரொப்பார்
நின்றதொர் குருந்தமா நீழலி விருநதா
ரென்றலு மகிழ்ந்தன ரினிப்பிறவி யில்லார். (௩௨)

ஏவல ருரைத்தமொழி கேட்டாரனை யெய்து
மாவலொடு காவினை யணைநதக மலர்ந்து
மேவிய மணிச்சிவிகை விட்டினி திழிந்தே
தேவர்பா வும்பாமர் தெய்வசபை தண்டார். (௩௩)

வேறு.

அண்டமெலாங் கடந்தபொருள் பகரு நூலி னளவு
ரைப்பார் தெளிந்தயர்வா ராய்வா ராகித், தொண்டுபடு மடி
யார்க ணூற்றொன் பான்மேற் றொண்ணூற்றொன் பானென்
னாக தொகுதி சூழ, வொண்டொடிபங் கினனிநுப்ப விரு
ப்பா லெய்தி யுடனுரைத்துச் சிவஞான முணர்வா ரன்பு,
கூண்டியநெஞ் சினில்வணங்கி வணங்கார் போல மந்திரியார்
மேன்மையுடன் வந்து நின்றார். (கசு)

உருத்திரநம் நிருமணியை யிலங்கு காதி லொண்சிரத்
தீற் கந்தரத்தி லொளிகொண் மார்பிற், கரத்திலணிந் திலகு
திரு முண்ட மங்கிக் கண்கரந்த நன்னுதனமேற் கவினச
சாத்தித், திருத்திகழும் வேதியனா ரம்பொன் மேனி தீழ்வது
கண் டகமகிழ்வார் செங்கை மீது, பொருத்தமுறும் புத்த
கமே தையா வென்னப பொய்மமையிலாச் சிவஞான போத
மென்றார். (கரு)

என்றலுமே சிவமேது ஞான மேதிங் கிலங்கியிடும
போதமே தியமபு ஹீரே, லன்றுவட நீழலில்வந் திருநதார்
நீரே யடியேனு முமக்கடிமை யாவே னென்ன, நின்றசிவ
மொன்றதனைத் தேர்தன் ஞான நிகழ்போதந் தேர்ந்தத
னைத் தெளித லாமென், றொன்றியநம் பொருள்வினவி நிற
பார் சிந்தை யுருகும்வகை யுரைசெய்தா ருவமை யில்லார்.

வேறு.

உத்தம ரின்ன வாறிங் குரைத்தலு முவந்து நாலாஞ்
சத்திநி பாத * மெய்துந தன்மைய ராத லாலே
யத்திரு மன்று ளாடு மையரிங் கென்னை யாள
வித்திரு மேனி கொண்டா ரென்பது மனத்தி லெண்ணி. ()
மின்னினு நிலைமை யில்லா விழுப்பொருள் யாவும் வேண்டே
னுன்னடி யடைந்து நாயே னுறுபவ மொழித்தல் வேண்டு
மென்னையின் றடிமைக்கொள்வாயெம்முயிர்க்கிறைவாவென்
முன்னுற வணங்கி நின்றார் முகமெலாங் கண்ணீர் வார்த்து

* சத்திநிபாதம் உத்தி பதிதல், நியாதம் பதிதல்.

இவ்வகை புகன்று முன்னேன் முன்னுற விரங்கி நிற்பத்
திவ்வியா தரமே யான செய்திய ரெனறு காடி
யவ்வடி யவரின் மிக்கா ரொருவரிவ் வடிமை தன்னை
வெவ்வினை யகற்றி யாள வேண்டுமென் றிறைஞ்சி நின்றார்.

கருப்புக நினையார் தம்மேற் கண்ணருள் செய்து நெஞ்சிற்
பரபபற மிதித்தல் வேண்டி யெடுத்தபொற பாதங் கொண்டு
திருப்புனை மறையோர் போற்றத் தில்லையம பலத்தே நின்ற
வருட்பரா னந்த வாரி யாதவி னதற்கி சைந்தார். (௪௦)

அத்தகு பகலோன் முன்ன ரலர்செயு மம்பு சாத
மொததவா தமமை நாடி யுன்னையின் றடிமைக் கொள்ள
விததலத் தணைநதோ நீமுன் னியற்றிய தவத்தி னாலே
சித்தம திரங்கல வேண்டா வெனததிரு வாய்ம லந்தார். ()

வந்துநான் வறுமை யுற்றேன் மாறறென திலமபா டென்று
சிறதையா குலமுற்றுகைச செழும்பொரு ளீதல்செட்வா
கிறதநா ளளிகக வேண்டு மெனவிதி யின்மை யாலே [க்
யந்தநா ளிறநா ளாக வடிமைக்கொண் டருள வெண்ணி. ()

அத்தகு தொண்டர்க் கெல்லா மதிபரா மவரை நோக்கி
யிததவ முடையோ னெய்து மிடரொழித தாள்வ திருநாள்
வித்தக விதறகு வேண்டுங் கருமநீ விரைவிற் செய்கென்
றுத்தம வடிவங் காட்டு முண்மையா ருரைத்தல் செய்தார்.

முன்னவன் புகன்ற வாறு முயல்குவ மென்றே யந்த
மன்னுறுந் தவத்தின் மிக்கார் வகைமலர்த தெரிய லாலும்
பொன்னிடை யழுத்தி முததம புனைந்தபல் படடி னாலு
மநடுநடுங் காவி னூடங் கானபூங் கோயில் செய்தே. (௪௪)

செய்தநற் கோயி னூடு சிறந்தவா சனமுஞ் சேர்த்து
மெய்தகு தொண்டர்க் கெல்லா மிக்கவ ரிறைவற் சார்ந்த
கைதவ முடையார் நெஞ்சிற் கனவிலுங் காண நில்லா
மைந்ருள த்தாய் கோட்டஞ் சமைத்தது வாய்ப்ப வென்றார்.

ஆயிடைக் குடபால் வெற்பி லாதவன் கரநது ஞாலம்
பாயிருள் பரந்த பின்பு கடிக்கையோர் பதினைந் தாகி
மேயநல் லுயிர்க ளெல்லாம் விழித்துயில் பயிலுங் காலைத்
தூயதொண் டர்க்கு மாயை தொழையுந் லமையந் தோன்ற.

இங்கிவர் தம்மை யாளுங் காலமீ தென்று தெய்வ
சங்கம தகன்று முன்னோன் மஞ்சனச் சாலை சார்ந்து
குங்குமம் புழுகு சாநதங் குழைத்துமெய்ம் முழுதும் பூசி
கங்கையி னன்னீர் வாசங் கலநதமென் பீனிரீ ராடி. (சௌ)

மெய்ப்புன றுகிலான் மாற்றி விலைமதிப் பில்லா நல்ல
வொப்பருளு செமபட் டாடையுடுத்துயர் கோட்ட மெய்திச்
செப்பிள முலையாள் பாகன் நென்றிசை யதனை நோக்கி
யப்பெருந் தவிசின் மேலங் கழகுற விருநத பினனர். (சௌ)

அண்டரு மலர்தூ யேத்து மன்பருந தூரீ ராடி
வெண்டுகில் புனைநது நீறு விளங்கிய மெய்ய ராகி
முண்டக மலாத்தாள் வைத்து முத்திதந தருள மேனி
கொண்டவர் திருமுன் சென்று குறுகியங் குவகை கூர்ந்து.

விண்ணவ ரதிபன் பொற்றாள் விளக்கியர்ச் சனைமுன் செய்து
தண்ணுந் து பனிரீர் தோய்நத சாநதமெய்ம் முழுதுஞ் சாத்தி
வண்ணமென் கழுநீர் மாலை வளம்பெற வணிநது பின்னர்க்
கண்ணுந் பரிவு தீரக் கண்டொ மகிழ்ச்சி கொண்டு. (௩௦)

பருப்புட னுனி கேரப பழச்செழுந் துருவல் சேர்த்துச்
சருக்கரை கலந்து பாலிற் சமைத்தநல் லமுது தன்னை
யிருத்திய கனகக் கான்மே விலங்குபொற் கலத்தின் மீது
விருப்பொடு படைத்து நெய்யு மிக்கமுக் கனியும் பெய்து.

மாலயன் வலாரி மற்றை வானவர் பிழைக்க முன்னு
ளாலமுண் டவனே நல்ல வமுதமுண் டருளா யென்று
சீலமா மகிழ்ச்சி பொங்குஞ் சிந்தையி னுரைப்பக் கால
காலனு முண்டு நீராற் கரமலர் கழிஇய பின்னர். (௩௧)

வெள்ளிலை பழுக்காய் கல்கி விரைதரு தூப தீபங்
கொள்ளுநற் றேசு காட்டிக் கோலநன் னீறு சாத்தித்
தெள்ளெரளி விளங்கு மாடி திருந்தமுன் றிகழ்வித் தேங்கு
முள்ளவா முடிமே லோங்க வொண்குடை கவித்தல் செய்து.

கறறைவெண் கவரி செம்பொற் காம்புநீ டால வட்டம
பற்றியன் புடனே வீசிப பரிவுட னடியார் சூழப்
பொற்றவி சிடையேமேவும் புண்ணியன் றிருமுன்பைம்போ
துறறகை யுடனே வரத லூரங் கிருநத பின்னர். (௫௪)

மநதிரம பதங்கள் வனனம் புவனங்க டத்து வங்க
ளைநதுநற் கலைக் ளென்னு மறுவகை யகறறி யந்தச
சுந்தனைக் கரிய மேலைச் சிவததுட னறிவு சேரப
பந்தனை யொழிவார் தமமேற் பரிநதருட் பார்வை செய்து.

எவர்க்குமெய்ஞ்ஞான மாமஞ்செழுத்தையு முணர்த்தவேண்
யவத்தொழி லகறறி யானுரு சிவத்தைமுன் னாக மாறித்
தவபபெரு வடிவங் கொண்டார் தண்டமிழ் பாடு மன்பர்
செவிப்புலன் வழியே சிந்தை யுறத்திரு வாய்ம் லந்தார். (௫)

வேறு.

விரவு மன்பொரு வடிவுகொண் டணைவார் விழித்த
பார்வையின் விளக்கின்முன் னிருள்போற், சுருதி செந்தமிழ்
ழாக்கிய மொழியார் தொலைவி லாதவெந் துயர்ப்பவ மொழி
நது, பரவி மென்பதம பணிபவர் படிமேற் படிய வீழ்நத
னர் வாழ்நதனர் பரிவான், மருவு மிங்கிவர் சென்னியி லிரு
தான் மகிழ வைத்தனர் மதிநதி முடிப்பார். (௫௭)

மன்னு முன்னுள வுயிர்க்கர ணங்கண் மாய்த்து பொய்
ம்முத லறிவிழந தருளாம், னுன்னு மின்னருட் சிவகர ண
ங்க டோன்ற லாந்கக வறிவதிற் றோன்றிச், சென்னி யின்
மிசை மேவிய பாதக திருந்து கண்ணினை சேர்த்திரு கர
த்தா, னுன்னல் செய்திடு மிதயமே லணைவித் துவகை கூர்
க்துமெய் யுணர்ச்சியி னெழுந்தார். (௫௮)

மேலை யத்தலத் திந்திர னிமையோர் மீதெ லாம்பொழி
விரைமலர் மழையே, போல வித்தலம் புதையவந துதிரப்
பூத ருங்கண நாதரு மகிழ்ச், சால நற்குணம புனையுந் லடி
யார் தங்கள் செங்கையி லொலியலுந் தயங்கு, மால வட்ட
முங் கவரியு மிருபா லசைய மாமுனிக் கணமடி வணங்க.()

இருநத வபபெருங் கருணைய னெதிரே யெய்தி யன்
புடை யியல்பின் றிறைஞ்சிச், சிரநத னிற்றம திருகரங் குவி
யாச் சிறநத பேரரு'ணிறைந்தசிர தையராய், வருநதி யித்
தல மகழ்நதுமேற் பறந்து மால யனறொழி வரியநீ யடியே,
னருநது யர்ப்பவ மகற்றவிங் குருவ மாவ தேயென வழிது
நெஞ் சழிந்தார். (௬௦)

ஐய னேயெனை யாண்டருள் புரியு மாதி யேயுழையணி
மழு விருக்குங், கைய னேகொடுங் காலனை முனியுங் கால
னையிரு கண்ணினுண் மணியே, செய்ய னேயடி போற்றி
யென் பெரிய செல்வ மேயடி போற்றிபொய் யினர்தமா
பொய்ய னேயடி போற்றியெவ் வுயிர்க்கும போத மேயடி
போற்றியென் றழுதார். (௬௧)

அற்றை ஞான்றிருள் வைகறை யெனும்போ தணைத
லும்பர னருட்குரு வடிவந், துற்ற சாநதுடன் முயங்கு
செங்கழுநீர்த் தொடைய லின்சுமை பொறுதெனத் துளங்
கிக், கற்று மான்கரத் தேநதிய விறைவன் கவின்கொண்
மார்பணி மலர்த்தொடை கழித்தங், குற்ற வான்றுய ரகன்
துநல் லடியா ருடன்வி ளங்கினர் களங்கமொன் றில்லார்.()

வேறு.

வாத ஔருறை யிறைவர்தம் பெரிய மாயை போலி
ருண் மாய்நதுபின் னவர்பாற், போத மாகிவந் துறுசுடர்
விளக்கம் போல வேயினன் புணரியிற் றோன்ற, வேதநாத
ர்த மிருபத யிறைஞ்சு மெய்ம்மை யாளரை வேறுகொண்
டிருந்தங் கோது மாகமத் தறிவரும் பொருளை யுணர்ந்
வேகினைந் தாரற முரைத்தார்.

களிம்பு தோய்ந்தசெம் பெனவுனை மருவுங் கருமை
கூர்மலங் கண்டது கலக்கும், பளிங்கு போன்றதன் தன்மை
யம மலத்தின் பற்றி னாலுடல் பலவெடுத் துழன்றாய், வள
ங்கு லாமபுவ னாதொறுஞ் செயுமுன் வல்வி னைப்பயன்
வருமுறை நெறியே, யுளநது நாதநா நுகர்ந்துமே னுகர்வு
மாக்கி யேதிரிந தனைமன வழக்கால். (கச)

செய்து னோர்பெறும் வினைப்பய னொருவர் சேர்க்க
வேண்வெ தில்லெனி னிதுமே, லெய்து மேவிது நுகர்வ
தென் றறிவ தில்லை நீவினை யெனிறசுட மறியா, வுய்த
லாகிய நன்னெறி யுணரா வுனையு முன்வினைப பயனையு
முணர்ந்து, மைத வாமல மொழித்தரு ளகலா வாழ்வு நல்
குவம் யாமென மதிப்பாய். (கரு)

எவர்க்கு மிமமலகு சேரவிங் கொழியா திருப்ப தென
னெனி லின்னல்கொள பிறவித், துவக்கெ னுநதம திருவி
னைப பயனுந துலைபு குமபொரு ளெனநிறை நிகர்த்தா, லவ
ர்க்கு நமபதங் கொடுத்திட ரொழிப்போ மதுவி லாதவ ரழு
ங்கியவ் வளவும, பவப்பெ ருங்கடல் வீழ்வர்தம பருவம்
பார்க்கு மெமமையுந தமமையும் பாரார். (கசு)

என்று கூடுமிப பருவமென் றியமபில் யாமி ருநதுள
விடநதொறு மிறைஞ்சி, நன்றி சேர்சிவ புண்ணியம் புரியு
நனமை யாலிது நணுகுமென் றறிநீ, மன்றி லானவெம மிய
ல்புனக் குரைக்கின் மாசி லாவுரு மூன்றவற் றருவ, மொ
ன்று பேரொளி யொன்றரு வருவ மொன்று தானரு னுரு
வமென் றுணர்வாய். (கௌ)

இந்த மூன்றினி லுருவுனக் கறிய விசைநத பேரரு
ளியும்புமில் வருவம், வநதி யாவரும் பணிவதற் கெனிதாய்
வாமெ லாதநா வருமரு வருவம், பநத மாகிய மலவிரு ளக
ற்றுங் பரிதி யாயுள பல்லுயிர்க் குயிரா, யந்த மாதிக ளளப்
பரு மொளியா யமல மாகுமவ் வருவெனு முருவம். (கௌ)

ஆவ லாலெமக் காமலர் மரங்க ளாக்க லம்மலர் பறித்
தலம் மலராம், றாவி லாவதை தார்பல சமைத்த றண்பசி
லெம்புகழ் சாற்றலன் புடனா, மேவு மாலய மலகிடன் மெழு
கல் விளங்க நல்விளக் கிடுதலெம் மடியார்க், கேவ லானவை
செய்தலிச் சரியை யியற்ற வல்லவர்க் கெம்முல களிப்போம்.

கந்த வர்க்கமுங் கிளர்மணப புகையுங் கவின்கொ டப
மும் புனிதமஞ் சனமுங், கொந்த விழ்ந்தநன மலருமற
றுளவுங் கொண்டு மாயையின் குணத்திலொன் றிலரா, யை
நது சுத்திசெய் தகமபுற மிறைஞ்சி யங்கி யின்கடன் கழி
த்தருள் வழிநின், றந்த நற்பெருங் கிரியையன் புடனே யிய
ற்ற வல்லவ ரெமமரு கிருப்பார். (௭௦)

முக்கு ணம்புல னைந்துட னடக்கி மூல வாயுவை யெ
ழுப்பிரு வழியைச, சிக்கெ னும்படி யடைத்தொரு வழி
யைத் திறந்து தாண்டவச் சிலம்பொலி யுடன் போய்த், தக்க
வஞ்செழுத் தோரெழுத் துருவாந தன்மை கண்டரு டரும்
பெரு வெளிக்கே, புக்க முநதின ரெமதுருப் பெறுவார் புவி
யில் வேட்டுவ னெடுத்தமென புழுப்போல். (௭௧)

பரந்த வான்கலை முழுதுமா கமநூற பருதி யும்பல சம
யசாத் திரமுந, தெரிந்து தேர்ந்ததில் வாய்ந்தமுப பொரு
ளின் செய்தி யேபொரு ளெனமனந தெளிநது, புரிநது
போந்துள சிற்றறி வனைத்தும போக்கி யவ்வறி வெனச்சிவ
போதம, விரிநது தோன்றுநெரு சுடையவித் தகரே மேன்
மை யானநம மெய்ப்பதம் பெறுவார். (௭௨)

உருப்பொ லாதவ ரிழிகுலத் தவாநல் லொழுக்க மில்
லவ ரென்றுநம் மளவில், விருப்பி லாதவ ரென்னுமெய்ந
நீறு மிக்க சாதன வேடமுங் கண்டாம், றரிப்பி லாதுசென்
றெதிருற வணங்கித், தக்க போனக மளித்தவர்க் கெளிந்து
விருப்பர் தாமவ ரடியவர்க் கடியா ரென்பர் யானென்கித்
துஞ்செருக் கறுப்பார்.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் தூல் நிலையம்

அடையாறு, சேன்னை-20.
திருப்பெருந்துறைச்சுருக்கம்.

உ.க

விரிந்த சஞ்சித வினைகளின் புடனும் விழிக்க வெந்தன
விரவுமிப் பிறப்பிற், பொருந்தும் வல்வினை யுடலுடனாக
லும புருதி சேரருள் வருவினை போக்கு, மருந்து யர்ப்
பொரு ளூயிருடம் புனவே யல்ல நம்மன வாசுமிங் குனை
ப்போ, விருந்த நங்குரு வடிவைநின் கருத்தி விருத்து
வாய்பொரு ளிதுவென ஈரைத்தார். (எசு)

அத்த னூர்திரு வாய்மலர்ந தருளு மமல வாசகங் கேட
டக மகிழ்நது, பதத னூர்தமக் கெழுபிறப் பறுக்கும் பாத
மீதுறப் பணிநதெதி ரொழுநது, பிதத னானவென் பிழை
தனக் கிரங்கும் பிஞ்ஞ காமிகப பேதைமை யுடையேன்,
முத்த னாகமெய் காட்டினை யெனவே மொழிநத ழிநதுகைம்
முடிமிசைக் குவித்தார். (எரு)

என்ன வாகமுன் னினைநதுள பொருளு மில்ல தாகிய
வுடலமும யானு, நினன வாகநின் னருளகொடு நினைநதே
னினைம லாவென நின்றுநின் றுருகா, மன்னு தானைதம் மே
லணி கலன்கண் மதுரை மீனவன் வான்பொரு ளிறை
யோன், முன்ன தாகவைத் திறைஞ்சின ரறஞ்சேர் முதல்வ
னார்முக மலர்வுகொண் டிருநதார். (எசு)

வேறு.

பெருந்துறை யுறைவா ரன்பு பெறுநதிரு வடிய ராகி
யிருநதவா தமமினமேன்மை யெய்தினர்முகத்தை நோக்கித்
திருநதிய பொருளி தெல்லாந திருப்பணிக் களியு மேலா
மருநதவர்க் குதவு மில்லா தலநதவர்க் கருளு மென்றார். ()

தம்பெரு முதல்வர் சொல்லுந தகுமொழிப் படியே யுள்ள
செம்பொருள் யாவு மன்பின் றிறததுளார் தொலைத்த பின்ன
ரம்பர னளித்த னான மருந்தினை யருநதிப் பாச
வெம்பிணி யகற்று மிநத வித்தகர் முத்த ரானார். (எஅ)

திருத்திகழ் கவினைக் கீழுஞ் சிறந்தபொற் சிவிகை மேலும்
வாழ்கிரு மேவு தானை மன்னவ னென்ன வநதா
ருருத்திரி யாத நீறுங் கோவண வுடையுங் குஞ்சி
விளக்குவா சிரமும் தூநீர் மிகப்பொழி விழியு மானார். (எக)

அன்புட் னோக்கி நிற்ப ரமுவர்கை தொழுவர் வீழ்வ
ரின்புற வெழுவர் பின்பா லேகுவ ரிரங்கி மீள்வர்
நன்பகல் கங்குல் காணார் ஞானநல் ஸறிவே கொண்டு
கொன்புனை பித்தர் பாலர் பிசாசர்தங் கொள்கை யானார். ()

மன்னுமிந நிலைமை யுற்றார் வன்படைச் சுற்ற மாகித்
துன்னின ரெலலாம வநது தோன்றலேத தொழுது நின்று
தென்னவன் முனியா வண்ணஞ செழுமபரித் திரள்கொண்
வென்னும தொன்றுந தோரா திதுபழு தென்றி ரங்கி. [டேக

ஐயநீர் வருதல் வேண்டு மென்றவ ரழைத்த போதிற்
செய்யநீ றணிவார் தானேத திறலினர் தம்மை நோக்கி
மையலா முணாவின் மிககீர் யாவர்நீர் மாயா பேதப [றார்.
பொய்யெலா முரைத்தல் வேண்டாம் போமினி யகல வென்

என்னிவர் புதல்வ தென்றே யாவரு நினறி ரங்கித்
துன்னுநற றுனை விரர் தம்முளே துயர மெய்திப
பன்னுநம மொழியுங் கொள்ளார் பரிவில ரென்று நீங்கித்
தென்னவற் கின்ன வாறு செப்புவோ மென்று செனறார். ()

சென்றவர் வைகை நாடன் நிகழவை முன்ன ரெய்தி
வன்றிறன் மன்ன போற்றி மாமது ரேச போற்றி
யென்றுபின் வாத லூர யெய்திய செய்தி யெல்லா
மொன்றிய கவற்சி கூரு முளத்துட னின்று சொல்வார். ()

நின்பெயர் புனைநதோ ராகி நின்பெருங் கருமஞ் செய்வா
ரென்பீவர் செய்கை தம்மை யெங்ஙனம யாங்கன் சொல்வோம
பொன்பொவி மெளலி யாய்நின் புடைவிடை கொண்டு போந
மன்பெருக னுறையா மநத வளநகர் புகுந்த பின்னர். [து

அங்ககர் மருங்கோர் காவி லணைநதுள குருந்தி வீசன்
தன்னடி யார்க ளாகுந் தாபநர் பலருஞ் சூழ
மன்னியங் கொருவர் மேலா மாதவ வேடம் பூண்டு
முன்னுற விருத்தல் கண்டு முடிவிலா மகிழ்ச்சி கொண்கி. ()

அங்கவர் தாமுந தாமு மன்பொடி சிலசொற் கூறிச்
சங்கர சிவனே போற்றி யென்றவர் தானில் விழ்ந்து
செங்கரங் குவித்துச் சென்னி சேர்த்துவந தனைகள் செய்து
பொங்கொளி மணிபூ ணுடை பொருளெலா முவந்து நல்கி

குறைவிலா வாடை நீத்துக் கோவண முடுத்துச் சென்னி
நறைமயிர் விரித்து நீறறை மெய்யெலா நயநது பூசி [பாரார்
முறைமையன் றிவைதா மென்று மொழிந்தவெம முகமும
நிறையழி பித்த ரானா நிருபவென றிறைஞ்சி நின்றார். ()

கேட்டலு மதுரை மாறன் கிளர்ந்த மெய்ம் முழுதும வேர்வு
காட்டிட வெஞ்சுரி பொங்கிக் கணகனல் வடிவ மாகி
வாட்டிறன் மனனாக கின்ன வண்மைய ருளரேல் வைய
மீட்டுறு செலவந தானே யெவையில வென்று நககான். ()

அடுபரி கொள்வா னீந்த வரும்பொருள் கவர்வ தாகக்
கெடுமதி யுரைப்பார தஞ்சொற கேட்டுமா லெய்தி னுனைக்
கொடுமைகொ ளிந்தவோலை கொடுத்தொரு தினத்துநம்பாற்
கடுநடைத தூத ரேகிக் கைக்கொடு வமமி னென்றான. (கூ0)

ஏவலிற சென்ற தூத ரெழிற்பெருந துறையி லெய்தி
யாவலிற் சிவனற ளேதது மண்ணலைக கண்டி றைஞ்சி
மேவலர்க் குருமே றனன வெந்தொழில் வேந்தனவாய்ந்த
காவலர்க் கதிபன் மாறன றிருமுகங் காண்க வென்றா. (கூக)

அற்றமில் கொள்கை மிக்கா ரான்றிரு முகம தன்றி
மற்றொரு முகமுங் காண மனமில் ரிதனமே லன்பு
பற்றிலர் பிறிதோ ரோலைப் படியெடுத்த துரைமி னென்ன
வுற்றத னியல்பு வல்லா னெழுதிய துவநது சொல்வான் ()

தென்னவ னெழுது மோலை தென்னவன் பிரம ராய [கிக்
னென்னுநல் லமைச்சர் காண்க வெல்லையி றனங்கொண்டே
கொன்னுறு பரிகொ ளாமற்கோவணங் கொண்டி ரீது[தேம.
மன்னர்தங் கருமஞ் செய்வார் வண்மையென் றுவகை புற்

வைபக மன்ன ராகி வாழ்தலின் மனைக டோறு
மெய்திய வுதரத் தீயா விரப்பது பெருமை பென்று
மெய்தகத் தம்மை யாண்ட வேந்தரைப் பிழைத்துவேறு
செய்வதுபவிக்குமென்று நதேந்தநூற்றுணிவுகண்டேம்.

மன்னரை யடைந்து வாழ்தல் வஞ்சநஞ் சுமிழு நாகந்
தன்னுடன் மருவி வாழுந் தன்மையென் றுணர்ந்தி ராயிற்
றுன்னுமில் வோலை காணும் பொழுதுநந் தூதா தமமோ
டிநகர் வருக மாற நெழுத்தென வியமபி நின்றான். (௧௫)

மீன்வ நெழுது மோலை கேட்டபின் மின்பா லனப
ரானவ ரடியா ரெம்மை யடிமையா வுடைய ரல்லாற் [று
ருனெனக் கண்ண லென்றுந் தன்னையான் பிழைத்தேனென்
மாதில மன்னன் சொன்ன தென்னென மனத்தி லெண்ணி.

அநதக நெழுது மோலை கொண்டவன் னாதர் தாமும்
வநதெமை யணுக மாட்டா ருடையவர் மதுகை யாலே
வெநதொரு கணத்தில் வீழ் மேவலா புரங்கள் செற்றார்
தநதம ரொருவர்க் கஞ்சத் தருவரோ வென்று சாற்றி. (௧௬)

போயரன் றிருத்தா னேத்திப் புண்ணிய வடிவே போற்றி
யாயிரஞ் சுடிகைப் பாம்பை யலரென முடித்தாய் போற்றி
மாயிரு ஞாலங் காக்கு மன்னவ நெழுது மோலைப்
பாயிர மிதுகே னென்று மொழிந்தனர் பழுதி லாதார். ()

கேடிலா வியல்பி னொருங் கேட்டின முறுவல் பூத்துப் [வார்
பாடலா லேததுந் தெய்வப் பான்மையர்க் குவநது சொல்
பீடிலா தவர்போ லுள்ளம் பேதுற லொழிதி யிந்த
நாடெலா மதிக்க நாமே நற்பரித் திரள்கொண் டேகி. (௧௭)

தென்னவற் களித்து மீள்வோஞ் செழுந்திறற் றாத ரோடு
மன்னனைக் குறுகி பென்பால் வரவிடு மோலை தன்னான்
முன்னுறக் கடிது வந்தே னுவணித் திங்கண் மூல
மென்னுமத் தினத்தி லிங்கே யெய்துநற் பரிசு னென்பாய். ()

தொன்மதிக் குலத்து மன்னன் றுயர்செய்வா னென்று சற்
நின்மனக் கவற்சி கொள்ளா தொழிகென நீறு சாத்திப் [று
பொன்மணிக் கலன்கண் மிக்க பூநதுகில் பிறவு நல்கி
மன்மனத் துவகை கூர மந்திரிப பான்மை செய்து. (க0க)

தென்றிசைக் கதிபன் றன்பாற் சென்றிது கொடுத்துக் கா
யென்றுநன் மணியு நல்கி யேகென விடுத்த பின்னர்க் [ணடி.
கனறகல் புனிற்றா வென்னக் கசிரதிரு கண்ணீர் வார
நின்றுநின் றிறைஞ்சி யையா நீத்தியோ வென்று நொநது. ()

விழிப்புனல் சிந்தச் சிந்த விண்ணவன விடைபெற் றேகிச
சுழிப்புனல் வாவிசோலை சூழ்பெருந துறையை நீங்கி
வழிக்குறு துணையா யுள்ள வள்ளலைத் தெழுத்து மோதிப்
பழிசுகுறு தூத ரோடு மதுரையம பதியிற் போனார். (க0ங)

மதுரைமன் னவன்முன் னேகி மனமிலா வணக்கஞ் செய்து
கதிமதிச சடையோ னீந்த கவினகொணமா மணிமு நல்கி
யெதிருற நின்ற டோதி லின்புற வழிதி நோக்கி
விதிமுறை யிருமிங் கென்ன விருந்தனர் விரிந்த தூலார். ()

விலைமதிப பில்லா வந்த மேதகு மணியைப் பல்கா
னிலையுற வியநது நோக்கி நெஞ்சினு ளுவகை யெய்தித்
தலைவனைச் சிந்தை யுள்ளே தரிப்பவர் தமமை நாடிச்
சிலைமுக்க் கரத்து மனனன் செய்ததே துரைமி னென்றான்.

மலக்கொடும் பகையை வெல்வார் மன்னவன் முகத்தை நோ
நிலத்தொளிர் புகழின் மிக்காய் நீதரு நிதிகொண் டேகி[க்கி
யிலக்கணக் குறைபா டின்றி யீரிரு கதியு முண்டாங்
குலப்பரி யினங்கள் யாவும் விலைக்குறக் கொண்ட பின்னர்.

அரும்பரித் தொகுதி யெல்லா மணிதிகழ் மதுரைக் கேகப்
பொருந்திய தினமே தென்னப் பூசுரர் விதியிற் மேர்த்து
திருந்துமா வணியார் திங்கண் மூலநற் றினமா மென்ன
விருந்தன னதனை நாடிப் பெருந்துறை யென்னு முரிவ். ()

நின்படைச் சுற்ற மெல்லா நீழிமிந் நகரூக் கெய்து
மன்பிணிற் கடிது மீண்டா ரவர்பெரும் படிது கூற
மன்பெரு முனிவா லோலை வரைநதனை யதனால் வந்தேன்
கொன்பரித் திரளிங் கெய்துங் கூறுமந நாளி லென்றார். ()

எனபது கேட்டு மாற னும்மிடை யெமக்குண் டான
மன்பெரு நண்பு நீங்க நினைத்துள மனத்தார் சொல்லா
லன்பிலர் போல வோலை யெழுதின மதுகொண் டின்னே
துன்புற லொழுவீ ரென்று நனமையாத் தொன்மை கூறி ()

கொன்னெடுங் கோயி லூடு கொடுபுகுந துரிமை கூரத
தன்னரு கிருத்தி மேன்மை தக்கநற கலைக ணல்கிப்[போன
பொன்னணி கலன்கள் யாவும் புனையுமென றளித்து முன
மன்னுள கருமங் கூறி மனையிடை யேகு மென்றான். (கக௮)

தம்பெரு மனையிற் சென்று தாபதர் வைகப் பினனா
நன்பரிச் சமுக மெயது நாளிரண டெனனு முனனா
வெமபடைச் சுற்ற நீங்கி யிருநதுழி விரிந்த நேமி
யம்புவிந் கரசன் றன்மு னமைச்சரி லொவ்வன் சென்று.(கக௯)

போற்றியெம்பொருரைநாடபோற்றியென்றிறைஞ்சிக்கூறு
மாற்றமுண டொன்று நினபோர் புனைநதுள வரிசை பெற
சூற்றருந தூரகங் கொள்ள நேரியன றலத்திறசாரநது[ரோர்
நீற்றின னடியாராகையி னின்பொருள் யாவு மீந்தார்.(க௧௦)

நின்பெருந தூத ரோகி யெழுதுநின் னோலை காட்டும்
பின்புலந துனது சீறற மொழித்துயிர் பிழைக்க வெண்ணி
யன்புடை யவர்போ லுன்ற னடியினை குறுகிப் பின்னா
னன்பரித் திரளிங் கெய்து நானுனக் களிப்ப னென்றார். ()

மறறவர் மொழிந்த வெல்லாம் பொய்யுரை மன்ன வென்னச
சொற்றமிழ் வைகை நாடன் றாதரை வெருவ கோக்கி
யற்றமில் சுருதி வல்லா ரருட்பெருந துறையி லெய்தி
யுற்றவெம பரிந் ஞண்டே லொல்லைவந துரைமி னென்றான்,

அருந்திற் றூத ரேகி யத்தினங் கடிது பீண்டு
வருந்திமுன் புகுநது மன்னர் மன்னனை வணங்கி நின்று
பெருநதுறை யென்னு முரும பிறவுள பதியுந் தேடிக்
கருநதடங் களிற்று வேந்த கண்டிலம் பரிக ளென்றார். (ககரு)

பாங்குநின் றின்ன வாறு பகர்தலும் வெகுட்சி யெய்தி
யீங்குநங் கருமஞ் செய்வ னெனறிடா செய்வான் றன்னை த
தாங்கருந துயரஞ் செய்து தகைநதுநந தன ததை யெல்லாம்
வாங்குமின் றண்ட லாள ரெனறிநன மன்னன சொன்னான்.

மன்பெருந தண்ட லாளர் மறையவர் குலத்தின் மிக்கார்
முனபுநின் றினைய சொல்வார முனிவுடை முகத்த ராகி
நன்பரித் தொகுதி கொள்ள நயநதுமக் கநநா ளீந்த
தனபொரு ளெல்லாம வாங்கச் சாற்றினன் சீற்ற மன்னன்.

மறறிதன பயனயா தென்னின் மன்னவன விடுபப வென்றி
யுறறவன் னூதர் வல்லை யொண்பெருந் துறையி னெய்திக்
கொற்றவெம் பரிகள் காணார் மீண்டனர் கோவு துமபாற்
பற்றிய நேசம் விட்டான் பாரினி யாள வொட்டான. (ககஅ)

தனமினித் தருதல் வேண்டு மென்றுவன றண்ட லாளர்
சினமுடன் புகல வாளா விருத்தலுந தீமை கூரு
நினைவுட னமைசசர் வாழவி னீக்கிமெய் வாக்கின் மன்னர்த்
தனியுற வலிதிற காவற சாலையி லாக்கி னார்கள. (ககக)

சற்றுமுட் டளர்வி லாத தனமையின் வாத லூர்
மறறவர் செலுததச் சென்று வன்சிறைச சாலை யெய்த
நறறவர் வருததங் காண நாணமுற் றொழிப்பான் போனறு
பொற்றடந்தேரின் வெய்யோனபோய்க்குடபான்மறைநதான்.

கள்ளூலா மிதழி மாலை கவின்பெற முடித்த வேணி
வள்ளலா ரேவச் சென்று வழுதிமேல் வெகுட்சி கொண்டு
வெள்ளைவான் பிறைபபற நேரூன்றுவிழுங்கவங் காத பேயின்
கொள்ளிவா யனைய வண்ணங் கொண்டது செக்கர் வானம்.

தெண்டிரை யுலகி னல்ல திறத்தினர்க் குற்ற தீங்கு
கண்ணெந் சிறியோர் போல நகைத்தன கவின் கொண் முல்லை
யொண்டமிழ் வாத வூரர்க் குற்றதை யுணர்ந்து துன்பங்
கொண்டவ ரிதயம போலக் குவிந்தன கடல மெல்லாம. (1)

தென்னவன் வைத்த காவற் சிறையினி லுறையுந் தெய்வ
மன்னவ ரொருவர் காணி னுணமுற் றயர்வா ரென்றே ட்ற
யின்னல்கொண் மனத்தாள போல விருட்கரங் கொண்டு கூட
பொன்னக ருள்ளார் கண்கள் புதைத்தனள் கங்குன மங்கை

மன்பகை தூர்ப்ப திருத மந்திரித தலைவர்க் குண்டா
மென்பது முளதோ வந்தோ வெனசெய்து மென்றி ரங்கி
யன்பரை யகன்று நெஞ்சா லழலெழ வுயிர்த்து மாழ்குந்
துன்புடை மடவார் போலத் துயினறிலா மதுரை யுள்ளார்

செம்மனப புனிதர்க் குண்டாந் தீங்குதங் கிழமை யாலே
யைமமுகக் கடவு ளீன்ற வறுமுகற குரைக்கு மாபோல்ந்
விம்முசெஞ் சூட்டு முட்டாள் வியன்சிவற்ச் சேவ லெல்லா
தமமனை யிடங்க டோறுந் தழங்கின புலரிக காலை. (கஉரு)

சிற்பர முணர்ந்து ஞானச் செந்தமிழோது நீதிப
பொம்பினை யுடையோ ரின்னல் பொறுதுசென றுரைபப
விற்பொவி சடிவன சூல வேலவ னுல வாயி [போல
வறபுதன் கோயின முன்றி லார்த்தன சங்க மெங்கும (கஉசு)

எம்மிறை பரியி லேறு நாளிதோ வென்று பார்க்குஞ்
செம்மலர் மடவா ளிட்ட திலகநிந் தூரம போல
வம்மலை மிசையே வைகி யாடகக் கிரிசூழ போந்து
மைமமிசூ கடன்மேல் வந்து முளைத்தது வால பாணு (கஉஎ)

மண்கெழு செங்கோல் வேந்தன் வைகறை யெழுந்த நிராற
கண்கழல் விளக்கி முழங்கிக் கண்ணுதல பூசை செய்து
தண்கதிர் முத்த டூலை தரித்துநற் கலன்க டாங்கி [ன்-1)
விண்கிளர் செம்பொற் கோயின் முகப்பினில் வீற்றி ருந்தா

வன்றிற லாள ரெல்லாம வாம்பரித் திரன்கள் கொள்வான்
சென்றர னடியார்க் கீந்த செழுமபொரு டாரீ ராகி
வினறுமை வருத்தஞ் செய்து மென்றெறி வெயிலி னூடு
நின்றிடு மென்ன நின்றார் நீன்பெரும புகழி னிற்பார். (௧௨௯)

அங்குந்ந றிளைப்பார தமமை யாண்டவாண டகை
யை யுனனி, யிங்குணர்ந திலையோ நாயே னிடுமபையென்
றிரகக மெய்திச, சங்கவெண் குழையாய் மனனன் றனக்கு
வாம்பரிக ளீத, னங்கட னாகு மென்று நவின்றசொற பொ
ய்மமை யாமோ. (௧௩௦)

ஊனுடம் புடைய வாழ்க்கை யொழித்துனக் கடிமை யென்
மாநிலம் புகலா நிற்ப வநதுனை யடைந்தேன் றன்னை [று
மீனவன் றனபான் மீள விடுத்தனை வேலை நீரு
ளானபி னநநீ ராறறு நீரென வாவ துண்டோ. (௧௩௧)

அறத்தனிச் செல்வி பாக வன்பிலே னின்பா லென்று
வெறுததிடி' னடியேற கிங்கு வேறொரு துணையு மில்லை
செறுத்தவர் புரங்க ளெல்லாரு செறறவ ரடியான் றனனை
நிறுத்தினர் வெயிலி னென்ற னினபுகழக கேறற மாமோ. ()

வானநா டவாகு மேலோய வநதுனக கடிமை யிப்போ
தானநா னிடுமபை யுற்று லாருனக கடிமை யாவா
நானென மனததார் சொல்லு நலலுரை யன்றி நினற
வீனன மொருவன் சொலவ தேறுமோ வுளத்தி லென்றார்.

அவதொழில் புரியா மேன்மை யன்பருக் கன்பு செய்து
பவக்கட விடைவி ழாமற பரிந்தருட் பார்வை நல்கித்
தவப்பெரு வடிவங் கொண்டு தாளளித் தாளு மையர்
செவிப்புலன் புகுநத வன்பர் செபபிய மாற்ற மெல்லாம.

காமபடு தோளி பாகன் கண்ணுத லண்ண லன்பர்
தாம்படு துயர மெண்ணி யத்துயர் தணிக்க வேண்டித்
தேம்படு மலகன் மார்பிற் றென்னவன் றனக்குத் தெய்வ
வாம்பரி யளிததல் சொல்வாமவல்வினைப்பகையைவெல்லாமவா

திருப்பெருந்துறைச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-௧௮௩.

குதிரையிட்டசருக்கம்.

தந்தை யென்பவர் மைந்தர் வாதை தவிர்ப்ப தேகட னாதலா
லந்த மின்றிய காத லன்ப ரழுங்கல் கண்டபி னரியெலாம
வந்து வெம்பரி யாக வும்பரி வீரர் வானவ ராகவுஞ்
சிறதை கொண்டன ரந்த மால்விதி தேடு வார்மதி சூடுவா

தேசி லாநரி வந்து வந்து திரண்டு வெம்பரி யானபின்
னாசி லாவிமை யோர்க டாழு மமைந்த சேவக ராயினர்
மாசி லாமணி மன்ற ராரிய வாசி வாணிகர் போலவே
யேசி லாவுரு மாறினார் மறை யிவுளி யின்புற மேறினார். ()

சேடு கொண்டு திரண்டு வீர ரிரண்டு ஞாங்கர் சிறக்கவே
யூடு முருதுக ளிம்ப ரெங்கனு மும்பருங் கிளர்வெய்தவே
கோடு டனறுடி விமம நீடிய கூடல் சூழமதில் வாயில்வா
யாடல வெம்பரி கொண்டுசென்றன ராதியாருமைபாதியார்.

அங்கு நின்றவர் சென்று நிம்ப வலங்க லாளை வணங்கியே
யெங்க னுருதுகள் பொங்கிவிமம வெழுருதுகாகள மார்பபவே
திங்கள் வெண்குடை மன்ன வாரிய தேச வெம்பரி யின்றுரு
துங்க வன்மதி வின்புறத்துத் துவன்றிவந்த வெனச்சொனார்.

வாசி யின்றிரள் வந்த வென்றலும வாத லுருறை
யையர்மே, னேசம வைத்தவர் தமமை முன்ன ரழைத்து நீள்
கலை யாதிதர், தாசில் வெம்பரி காண வமமினென் றேதி யங்
கெழுந தடையலார், கூசு தன்படை சூழ வேயிறை கோயி
லின்புற மெய்தினுன். (ரு)

வேறு.

வண்டுபடி யலங்கனெடுங் தடந்தோண் மாறன் மணிச்
சிவிகை மீதேறி மதுரை முதுநர், கண்டிருகண் களிக்கும்வ
கை யால வாயிற் கடவுளிடம் புரிவரவு காண்பா னெண்
ணிச், செண்டு வெளி தனிற்போந்து பணிநீர் தோய்த்த செங்

கழுநீர் மதுமலை சிறந்து தூங்குந், தண்டாள மணிபநாதர்
நிழற்கீழ் மும்பொற் றவிசின்மிசை யினிதிருநதான் னானே
சூழ். (௬)

முத்தமிழின் றிறவிலும் புலவர் சூழ முதுமறையோர்
மங்கலசசொன் முறையிற கூறக், கைத்திகழும் வளை
புலமபக கலன்கண மின்னக கணனியர்க ளிருமருங்குங்
கவரிவீசக், கொததுலவும் பலமரின வாசந் தோய்ந்து குல
வுமிளந் தெனறல்வர மாதாபாட, மெததுமணி முத்தமெ
னும் பணிகள் பூண்டு வெணமதியின் றோற்றமபோல் வீற
றிருநதான். (௭)

மங்குல்படி தடம்புரிசை வாத ஓரா மனங்கனிபப
விழிகளிபப மறுவி லாத, திங்களுனாந் தனமரபு விளங்க
வென்றுந் திருநீறு மஞ்செழுத்துஞ் சிறந்து மல்கு, சங்கி
னுடன காகளங்கண் முழுவ மாரபபத தயங்கியெழுந் துகளு
யாவான றன்மேற செலலத, துங்கடுடுங் கடல்பரந்து வரு
தல் போலத துவனறிவரு பரிததிரனின் றோற்றங் கண
டான். (௮)

வேறு.

அங்குள்ள மதுரையம பதியி லாவ
* திங்குளின மூலநாள செறிதி னத்தினி
லெங்கணு நீறுமஞ் செழுதது மோங்கிடச
சங்குர னிடுமபரிச சமுகம வந்தவால். (௯)

தூத்திரண் மணிகெழு சோதி மாமுடிப
பார்த்திவன் விழிநலம் பருக விதியிற்
கூத்தினர் செயலெனக் குலாவு வாம்பரிச்
சாத்தினர் வருமபெருந் தன்மை கூறுவாம். (௧௦)

வேறு.

கட்டிய சுரிகையர் கவின்கொள் வானினர்
பெயர்ட்டணி நுதலினர் பொலன்செய் மேனியர்
பட்டிடை மருங்கினர் பவள நீள்வடம்
விட்டொளி விளங்கிய வியன்கொண் மார்பினர். (௧௧)

புன்மயிற் பீலியர் புலியின் றோலினர்
பின்மலர்ப் பாசிலை பிணைத்த குஞ்சியர்
வனமொழிக் குரலினர் வயங்கு தூணியர்
வின்மலி கரத்தினர் வெறித்த பார்வையர். (௧௨)

பொன்னியல் குழையினர் பொலன்கொண் மாலையர்
பன்னிறச் சாத்தினர் பணைத்த தோளினர்
சென்னியிற் கதிர்மணி யிலங்கு சேடனைப்
பின்னிவிட் டெதெனப் பிணைத்த குஞ்சியர். (௧௩)

தாங்கிய சுரிகையுந் தயங்கு வேல்களும்
வாங்கிய சிலைகளுங் கணையும் வாளுமாய்
ஞாங்கரி லிவர்வர நாபபட டோன்றினார்
தேங்கிய நதிமதிச சென்னி யண்ணலார். (௧௪)

வேறு.

நசுசுரக வுச்சிமணி நணனுமொரு வண்ணக்
கசுசுடை விசித்துள கவின்கொளுடை வாளும
பசுசைமுழு நீலமொடு பனன்ற வடஞ்சோ
செசுசைநிற மன்னிய திரண்டவிரு தோளும். (௧௫)

ஒப்பரிய சட்டையு முடுத்திலகு பட்டுந்
தொப்பியு முகத்திடை துலககமுள ராகிச
செப்பரு நலங்குலவு செண்டொருகை கொண்டே
யிப்படியி லிப்படிவம் யாவருள ரென்ன. (௧௬)

கட்டுபடி மீதின்மணி கச்சைமணி முன்பி
னிட்டவிரு பக்கமணி யினனொலி புலமபப்
பட்டிலகு பக்கரை பனிக்கவரி யெட்டும
விட்டொளி விளங்குமொரு வெண்பரியி லேறி. (௧௭)

வீசுகவ ரித்திரண் மிடைந்தோளிர மீதே
தேசொடு கவித்துள செழுங்குடை வயங்கப்
பூசல்புரி வெம்பரி பொருநதுபடை பூடே
மாசில்குல வாரியரின் மன்னனை வந்தார். (௧௮)

மன்னவனு மிங்ஃவர் வருநதகைமை கண்டே
தன்னுள மகிழ்நதிரு தடங்கணிமை யாமே
யன்னமெனு மூர்த்திரெடு மாலரனை யல்லா
தின்னவெழி ல யாவருள ரெனறதி சுயித்தான. (௧௯)

பண்ணிய தவததுள பயபரியின மீதே
நண்ணிய தெனத்தமி நயநதனர் வியநதா
ரெண்ணிய முடிததன ரெனக்கருதி நின்றா
புண்ணிய மறைததமிழ் புகன்றதிரு வாயார். (௨௦)

தூயசுடர் வேல்பல சுழறறியெதிர செல்வா
வாயொலி விளைபபரிகல் வாளினை விதிர்ப்பார்
நேயமொடு தமமில்ணி நினறு சமா செய்வா
ராயின ரரனபுடையி லானபரி வீரர். (௨௧)

நீறுசிவ நீதிநிலை நிற்கவுல காளு
மாறனு மகிழ்நதுதவ மன்னரை யழைத்தே
கூறிய வாரிய குலேசரொரு வீதி
யேறுமவகை செனறுரையு மென்றினிது சொன்னுன.

என்னிவன மொழிநதன நெனத்தமி விரங்கா
மன்னிய வருநதவரும வாணமுக மலாநதே
கன்னலை நலங்கொள்கனி யைக்குறுகி நெஞ்சான
முன்னுற வணங்கிவிழி முததுதிர நினறு. (௨௨)

மன்றன்மல ரோனுநெடு மாலுமுரு வேறு
யன்றுமுத வின்றுமறி யாதவகை நினறும்
வென்றிவிடை யன்றியுயர் வெம்பரியின் மீதே
யின்றுனை வணங்கமுன மெத்தவ முயன்றேன். (௨௩)

வநதபடி யிவ்வுரு வணங்குமிது வல்லா
லநதவடி வாகிலுனை யாரறய வல்லா
நிநதவுகை கண்டடி யவர்க்கெளியை யென்றே
சிக்தைதணி லன்பொடு தெளிநதவுல கெல்லாம். (௨௪)

என்றுமுக மன்பல வியமபியரு ளாலே
வென்றிபுனை மீனவன் வினமபுமொழி சொன்னார்
கொன்றைமுடி யாரும் திசைநதுகொடை மாற
என்றியொடு காணுமவகை நற்பரி யுகைத்தார். (௨௬)

மன்னரவ பநதமுடன் வட்டநெடு வீதி
பென்னுமிவு ளிததொழில்கள யாவுமினி தேறி
யுன்னுமன வேகமென வோடுமுயா பாய்மா
நன்னட மிடுமபடி நடாததியெதிர் வநதார். (௨௭)

வெம்பரியி னண்ணலை வியநதுதமிழ் மாறன்
கமபமுடி யெய்தவொரு கைவிரல் சுழற்றா
வமபொன்விலை யில்லதொ ரருங்கலை யளிததா
னெமபரமர் செண்டின்மிசை யேற்றநகை செய்தார்.

வேறு.

ஏற்றவொண் கலையை நேச மெய்தினு நெருவன் செ
னறு, காற்றென விரைவினெய்திக கடிதுதன் கரத்தில் வா
ங்குபி, போற்றிலன முடியின மீது புனைநதில னென்று மா
ற, னீற்றினன் மறைபபி னாலே நெஞ்சிடை வெகுட்சி கொ
ண்டான. (௨௮)

வெளிப்பட வரிய மேனி விண்ணவன் கண்ணு நெஞ்சங்
களிப்புற வருதல் கண்டுங் கண்டிலன் கன்னி நாட
னொளித்துல கெங்கு நிற்போ னுறுபவ மொழித்து ஞான
மளித்திடி னனறி யாவ ரவனறிற் மறிய வல்லார். (௨௯)

எண்டிசை மனை ரன்பா லீநதமென் கலைகள் யாவுஞ் [நே
செண்டிடைக கோட லன்னோர் தேயநல் வியற்கை யென
வண்டமிழ் வாத வூரர் மாமது ரேச னெஞ்சிற
கொண்டிடு முனிவு தீரக் குறைநதுமுன்னின்று சொன்னார்.

நலததகு மிநத நீர்மை கேட்டபி னயநது மன்னன்
கலக்கமி லிவுளி நன்னூல் கற்றவர் தமமே நோக்கி
யிலக்கண விதியா லுள்ள விருமபரி யிழிவு மேன்மை
துலக்குற துமமி னாடி யெமமுடன் சொல்லுமென்னன். ()

சொற்றிகழ தூரக நூலின் நுணிபொரு னுணர்ந்துளோருங்
கொற்றவெம பரிகட் குள்ள குதறமுங் குணமு நாடிப்
பொற்றடங் கிரியின் மீது பெருகயல் பொறித்து மீண்ட
வெற்றிகொண் மன்னர்மன்னன் முன்னிவைவிளம்பலுற்றார்.

வேறு.

தாவினைச்சந திரசுழியா மண்டா வர்த்தந தண்டை
யடி யிற்சுழியா முடலின் பக்க, மேவுசுழி கௌவகமாங் கா
கா வர்த்த மேனமைதிகழ் முன்வளையச் சுழிதா னாகும்,
பாவுசெழுங் கேதாரி யடியிற் சேர்ந்த பயனில்கொடுஞ்சுழி
கேசா வாத்த மாகும், பூவமருங் கச்சையிற்பட் டடையே
யாகப் புகனறசுழி யிச்சுழிகள் புணரா வாகி. (௩௪)

கொம்புகனனந திருகுகன்ன நஞ்சு பாதங் கொள்ளிக
கால் வெள்ளிககண டுனி குன்ற, வெம்புதழற சுடலைமுகப்
பரனோ கண்ட மண்டப்பாழ விலங்கிபல வண்ட மாதல், செ
ம்பொறியா மக்கினிசித் திரங்கண் மூன்று சிறநதினிய மட்
டிதபா லறுபா மெனறே, யம்புவினோர் மொழிநதபழு தி
வையு மின்றி யடிநாவிற குரமிடடை யாகா வாகி (௩௫)

சிரமதனி விரண்டுசெழுந துளைபபி னானகு சிறநதவு
ந தனிவிரண்டு துதன்மே லொன்று, குரவயிசை நின்ற
சுழி யொன்றினோடு குலவிய வீரைநதுசுழி குறையாவாகி,
நரிவெருகு கருங்காக மலகை யோரி ஞானிசெழுங் கேழுவெ
னுங் குரவின் றுகி, விரவுபெருந திரைவேலை மங்குல் சங்
கம் விடைமுழுவம போன்முழக்க மிகவுண டாகி (௩௬)

உருத்திகலசெய் புலியுளியங் கழுதை செநரா யொண்
பூஞா நரியினுடன் கரிய காகந், தரிததவழற புகைநிறமும்
புனையா வாகித் தருக்கிமருத் தெனுங்கவனத தன்மை யெ
ய்தி, விரித்தகதிர் வெண்டாளந திங்க ணீல மென்கமலத்
தாதுசெழுங் கனகங் காயா, வரத்தமலர் நல்லபசங் கிள்ளை
போல் வமைத்தவொளி தயங்கிய வங்கத்த வாகி. (௩௭)

கொழியுகன் றுயர்குரவ முடைததாய் வெண்மை நிறை
நதுதம் கொத்திலகு மெயிறற வாகித், துறறநறுங் கந்த

மிகச் சிறந்து நாவுஞ் சூதவிளந் தளிர்போலு மருணந் தோய்ந்தே, யுற்றவிரண் டிமைமயிருந் தொகையுண் டாகி யுக் கிரமாம விழிப்பார்வை யுடைய வாகி, முற்றுமெயிற் றசையின்றி யுள்வ னைந்து முக்கோண மெனத்திகழு முகத்தவாகி.

உளையினுடன் றலைமயிரு நிறமொன் றுகி யுரத்தினுடன் கழுத்துரக படமே போன்று, வளைசிறந்த தொனிபரந்து குவிந்துள் வாங்கி மண்டலமுண் டாயுரங்கொள் குரங்குள் சேர்ந்து, கிளைகொணரம் புகள்கரந்து தசைதா னென்றிக் கிளர்முழந்தா னெளித்தபதங் கெழும் லின்றி, நெளிமுதுகு புனைந்துதொடை திரண்டு தண்டை நீண்டுடல நெய்ததநிற நீர்மை யாகி. (௩௯)

மிக்கசெழு மறைநாவிற்கு கமல நாதன் விழிப்புனலில் விண்ணோர்க ளெண்மர் தம்பான, மைக்கடன்மே லமிரத்திலங்கி மீதின் மல்குகருப் பையிலுந் வண்டந தன்னிற, றொக்கவெழு பேதமெனு மிவற்றிற றேன்றுந் தென்மை யவா யிரிண்டு துணைததா னென்றி, யொக்கவெளுக் குமபரிசு ஞளவாய் வானி லொண்புனலிற செல்லுநெறி யுளவுமாகி. (௪௦)

மங்காளன் சாரங்கன் கங்கா நீலன் மௌவழகன் கொங்காளன் சன்ன சம்பான், குங்குமசசோ ரன்கரியா நீலன் சாரன் குலவுமள்ளா னுரஞ்சிவந்தா னல்லான் பொல்லான், றங்குகருங் காற்சம்பா னென்று கூறுந தன்மையுள பன்னிறமும் புனைந்த சாதித், துங்கமிகும பரியிவையென் றவற்றின் றன்மைத் தொன்மையுரைத் தரசனைமுன் றொழுது நின்றார். (௪௧)

நற்பரியி னியல்புணர்ந்தோ ரின்ன வாறு நவின்ற மொழி கேட்டுமிக் நயந்து வெள்ளி, வெற்பனைய விடையேறியளிக்குந தெய்வ வெம்பரிகள் யாவும்விடை மதித்தபின்னர்ப், பொற்புடைய தன்பொருண்மே லெண்ம டங்கு யோதுதலாற் பொங்குமகிழ் வெய்தி மாறன், றற்பனை முகந்திக் கயிறு மாறித் தருகதுர கத்தொகுதி தம்மை யென்றான். ()

வேறு.

காத்துல கனைத்து முய்யக் கண்ணருள் செய்யு நீதிப்
பார்த்திவன் கருமஞ் செய்வார் பற்றியங் கரத்தில் வாங்கச
சாத்தவர் தமமி லாங்கோர் சால்பினர் கயிறு மாறி
யீர்ததனர் பநதி யூடு சேர்த்தன ரிவுளி யெல்லாம். (ச௩)-

திண்டிறல் கெழுவு நேமித் தென்றிசைக் கிறையுளு செய்ய
வணடமிழ்க் கிறையுங் காண வந்திடு திசையி னேகிப
பண்டைநற் படிவ மாகிப பணிநதுவிண் ணவர்கள் சூழக்
கொண்டலைப் பொருவு கண்டர் குலவுதங் கோயில்புக்கார்.()

வாய்நதன பரிசு னுமமா லென்றெழில் வாத லூரின்
வேநதரை மனையி லேக விடுத்துள மகிழ்ச்சி கூர்நது
சார்நதமெய்த தகைமை யோருந் தானையுளு சூழ வேகி
யாய்நதநற மமிழ்தூல் வல்ல வரசனுங் கோயில் புக்கான்.()

அத்தின மகல மாலை யணைதலும் பரிசு ளெல்லா
நித்தன தருளி னாலே நெடுங்குர னரிசு ளாகி
மெய்த்தமிழ் மதுரை மூதூர் விழித்துயி லொழிந் திரங்கத்
தத்தமி லுடனறு கூடித் தனித்தனி களித்து நின்னு. (ச௬)

வேறு.

நின்ற நின்ற நெடும்பரி யாளர்மேற்
சென்று வெம்பகை செய்து வெருட்டியே
துன்று கின்ற தூங்க மொருங்கொடு
கொன்று நினறுயா கூவிளிக் கொண்டவால். (ச௭)

வரைசெய் கோபுர மாட நெருங்கிய
வரச வீதியு மாவண வீதியு
முரச வோசை முழுகொழிந் தேமிகக்
குரைசெய் வாய்நரிக் கூக்குர லானதால். (ச௮)

பாடி யாரணம் போதறமன் றிற்பயின்
ரூடி யார்வினை யாட்டின் புதுமையா
லோடி யாரு மொளிததிட வென்றொரு
கோடி யானது கூவு நரிக்குழாம். (ச௯)

துங்க மாறன் றொகுபடை வெங்கொலை
தங்கு மாயுதந் தாங்கி யெதிர்க்கவே
யெங்கு மான நரிகளெல் லாங்கொடுநு
சிங்க மாயமர் செய்யத் தொடங்குமால். (௩௦)

நீடு வாடையிடந்தொறு நின்றணி
கூடு வார்மிகக் கூவி வெருட்டுவா
ரோடு வாரொளித் தோடிப புகுமிடந்
தேடு வாரெதிர் சென்றமர் செங்குவார். (௩௧)

எங்க ளாருயிர் காததரு ளின்றணி
திங்க ளாயெனத் தெய்வம பராவுவா
ரங்க பாட மடைத்தரண செங்குவா
மங்கு லாடு மதிற்றலை யேறுவார். (௩௨)

நற்ற வச்செய னன்கில தானதோ
கொற்ற வனசெய்ய கோலகொடி தானதோ
விற்தி தன்பய னென்னென வின்னண
முற்றி ரங்கினா கூடலு ளோரெலாம. (௩௩)

தூய வன்றுர கத்தொழி லாளர்கள்
கோயி லின்கடைக் கூக்குரல் செய்துபோய
மாய வெம்பரி வநதவெ லாநரி
யாய வென்றர சற்கெதிர் கூறினா. (௩௪)

மாக்க ளோசையும் வாம்பரி யோசையுங்
கூக்கு லாவு குறுநரி யோசையு
மீக்கொண் மாமுடி மீனவன் றன்செவித்
தீக்கொள் வேலைச் செருகிய தொத்தவே. (௩௫)

இநத வாறொளி கேட்டிரு கண்டழல்
சுநத வாகளு சிறுவெயாப் பெய்தவே
வந்த மாறன் வெகுட்சிகண் டண்ணலார்
வந்த மாய நரிப்படை மாற்றினார். (௩௬)

பொன்கொ ண்டன் புனைநத நலந்திகழ்
மின்கொ ளாரம விளங்கிய மொய்ம்பினுன்
றன்க ணுகி நடப்பவர் தண்டல்செய்
வன்க ணுளரை வம்மெனக கூவினான். (௫௭)

வேறு.

நரியினிற் றொகுதி யெல்லா நறபரித் திரள்க ளாக்குஞ்
சரிதியைக் கொணாதி ரென்னத தாடொழு தவர்க ளோடி-
யிருபிறப் புடைய ராகி யினிப்பிறப் பில்லார் தம்மை
விரைவினிற குறுகிதும்மை யழைத்தனன் வேநதனென்றார்.

சித்தருக் கன்பு. பூண்ட சித்தரு முறுவல் செய்து
நித்திலத் தொளிபோன் மின்னு நீறெனுஞ் சாநது பூசிப
பத்தருக் கேவல் செய்வார பதமலர் முடியிற சூடி-
முததமிழ்ப பொருரை நாடன முனபுசென் றருகு கின்றார்.

மூட்டெழு மழல்போன் மன்னன் முனிவுடை முகத்த னுகி
யீட்டுநம பொருளக ளெல்லா மிரப்பவா தமக்கு நல்கி
நாட்டுள நரிக ளெல்லா நறபரி யாககி நம்முன்
காட்டின ரிவாசெய் மாயங் கண்டிரோ வமைச்ச ரென்றான்.

தன்றொழில் வழுவி னோர்க டமக்குறு துயரஞ் செய்தல்
வன்றிற லரசர் நீதி யாயினு மறைவல் லாளர்
சென்றுயர் தவத்தி னிறபார் தெரிவையா விருததர் பால
ரென்றிவர்க் குறுகண் செய்வ தெம்மனோ ரியல்பனறென்று.

தண்டல்செய் வன்க ணுளர் தங்களை நோக்கி நங்கண்
கண்டிட முன்னில் லாமற் கடிதினி விவாக்கொண் டேகி
மண்டழல் வெயிலி னூடு வளைப்பினி னிறுத்தி நம்பாற
கொண்டுள தனங்க ளெல்லாங் குறைவற வாங்கு மென்றான்.

வன்றிற லேவ லாளர் மற்றவர் தமைக்கொண் டேகி
யொன்றிய வளைபடி னூடு நிறுத்தலு முலகோர் போற்று
ன்றிக்கொள் வாத ஐரர் நரியெலாம் பரிக ளாக்கித்
தென்றிசை நிருபற் கீந்த சித்தரை நினைநது சொல்வார். ()

தொல்லையோ நிருவர் தேடுஞ் சோதியே யாது செய்வன்
நில்லையோர் பர்வ நின்ற தெய்வமே யாது செய்வே
னில்லையோ கருணை நிற்பா லின்றெனை யடிமைக் கொண்டா
யல்லையோ தமியே னின்ன லறிதியோ வறிந்தி லாயோ. ()

பரித்திர ணரியே யான பான்மைகண் டடியேன் றன்னை
வருத்தின ரிதனை மாற்ற வல்லநீ மாற்றா யென்னிற [னா
றரித்தனை விடததை யென்னுந் தன்மையும் புரங்கண் முன்
ளெரித்தது மிலவாமென்றென றிரங்கின ரெவர்க்குமிக்கா.

நன்றிகொள கடவுட் கங்கை நதியினை வைகை யூடு
சென்றெழில் வாத வூரர் பேரிடர் தீரென் றேவி
யன்றொரு மடநதைக்காளா யடியவர்க் கெளியார் கொன்றை
துன்றியமுடியின்மேன்மண் சுமநதையுரைத்தல்செய்வாம

குதிரையிட்டசருக்கம முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௨௪௯.

மண்சுமந்தசருக்கம்.

தங்கிய வருளின் மிக்கார் தாம்படு மிடும்பை யுன்னி
யங்கண ரவர்பா லுற்ற வருநதுய ரகற்று கென்று
கங்கையை விடுப்ப வேகிக் கடுமபெருக் கெடுத்து வைகைப்
பொங்கலைப் புனலா யெங்கும புரண்டது புணரி யேபோல்.

சேர்ந்தவெண் முத்த மூரல் செய்துநீர்க் கலைமே லார்த்துக்
காந்தளாஞ் செங்கை விசிக் கனதனக் குருமபை காட்டி
மாநதளிர்ப் பதங்கண் மீது வருதிரை னெகிழ மார்ப்பப
போந்துள கணிகை மாதர்ப் போன்றது வைகை யாறு. (௨)

திரைப்பெரு மருப்பினாலே செழுங்கரை யிருபாற் குத்தி
மாத்திரண் முறித்துச் சாவி வயலெலா மழித்து வாயா
னுரைத்திரள் சிந்தி மீதே நுண்மண லிறைத்து வண்டு
நிரைத்தலின் மதத்த வேழ நிகர்த்தது வைகை யாறு. (௩)

மைத்திகழ் குழலா ளந்த மலைமகண் முலையிற் றேய
வத்தனை வருத்து மேன்மையனங்கவா யுதமென் றெண்ணி
யொத்தெழுந் தொளிருங் கன்ன லுயங்குசெங் கழுநீர் கஞ்ச
புத்தவை யழிக்க வேண்டிப் புரண்டது பழன மெல்லாம.[ம

வடம்படைத துடைய பார வனமுலை முகத்து மாத
ரிடுத்துகில் கடுகி வீழ்வ தென்னநின் றழகு செய்து
தடம்படக கிடந்த தெங்கின் றயங்குசெங் குரும்பை மீது
நெடுமபுனற் றிரைபோய் மீள நிவந்தது வைகை யாறு. ()

மீதெழு பரிதி கையால் விடுங்கனல் வெம்மை தீரப்
பூதல மடவாள் போர்க்கும் புதியவெண் டுகிலே போல
யாதலர் பழனஞ் சோலை யாதெனப் பரந்த கஞ்ச
மாதுறை மதுரை மூதூர் மதிற்புறஞ் சென்று சேர்ந்தது. ()

தாங்கிய துவச வாயிற றடமதி விடியத தள்ளி
யாங்கெழின மதுரை மூதூ ரழிப்பது போன்று செல்லப்
பாங்குள விடங்க ளெல்லாம பரந்தது வைகை நன்னீ
ரீங்கெது செய்வ மெனனா யாவருங் கவறசி கொண்டார். ()

மைக்கடுங் களிற்றுத் தானை வழுதியுங் கடிது வந்து
தொக்கபொன மலரு முத்துந் துகின்மணிப் பூணு நல்கித்
தக்கவண் புவியி லுள்ளோர் தமக்குயி ரென்னு மன்னே
மிக்கநின் கோப மாறல் வேண்டுமென் றிறைஞ்சி நின்றான்.

கலைமதிக் குலத்து மனனன் கனனினன னுடன் கூறுந்
தலைமைமிக் குடைய சொல்லாற் றன்முனி வொழிதவின் றி
மலையெனத் திரைகண் மேன்மேல்வருதல்கண டுதுவென்னெ
நிலையுறச் சிந்தை யுள்ளே நேடினா னேடிப் பின்னர். [ன்னு

ஆதியாங் கடவு ளெந்தை யாலவா யமலன் மங்கை
பாதியான் சிறந்த பூதச பண்டைபிற் குறந்த துண்டோ
நீதியாந் தவதின் மிக்கார் நெஞ்சகம புழுங்க மண்மேற
நீதியாஞ் செய்த துண்டோ செப்புமி னமைச்ச ரென்றான்.

விளங்கின மதிசேர் சென்னி வித்தகர் பத்த ரான
வளந்திகழ் வாதவூர் வருந்திய வளைப்பி னீக்கி
யுளங்கொள மகிழ்ச்சி செய்யி னுறுபுன லூர்கொ ளாதென்
றளநதறி வறிநது கூறி யாங்கவர் தொழுது நின்றார். (1)

மன்னனு மவர்க டம்மேன் மகிழ்ந்தருட் பாவை நல்கி
யென்னுள மதிதத வாறே ழிங்கினி துரைதழீ ரென்று
கொன்னுறு வளைப்பி னூடு நிறகுநம் குணத்தி னுரை
முன்னுற வழைத்த நண்பான் முகமலர்ந திதுமொழிநதான்

பாம்பணி செய்ய வேணிப பரமபர னடியார் கையி
லாம்பொரு ணமதே யானு லறம்பிறாக் காவ துண்டோ
தேமபடு மலங்கன மாபீர செயவிதற குமது மேனி
சாமபுவ தவமே யான்செய் தண்டலே தகவி லாமை. (2)

உற்றவித் தகைமை முன்னே யுணருமிவ வுணர்வி லாமை
குற்றமித் தனையுந்மமேற கொணடனங் குறைகொளாமன
மற்றினிப புகலு மாறென் வைகைநம முாகொ ளாது
நற்றவத் தலைவர் நீரே யடைப்பியு மெனந வின்றான. (3)

அருட்பெரு வழுதி யிவ்வா றன்புரை பகர்ந்த போதுந்
தரிப்பரி தென்ன முன்னந தழலென வெகுணட போதும்
விருப்பொடு வெறுப்பிலாத மெய்மமையார் தம்மை யாண்ட
திருப்பத நினைநதார் வைகைச செழுமபுன லூர்கொ ளாமல்.

சுநதரப பரிமேல் வநத தோற்றமே மனததி லுன்னி
யநதரத் திறைஞ்ச நன்னீ ரடங்கியுள் வாங்கிச் செல்ல
வெநதுயர்ப் பிறவி யான விடங்கிளர் வேலை நீநதி
வநதருட் கரையிற் சேர்வார் வைகையங் கரையிற் செனார்.

முறைமுறை வணங்கி நின்ற வாரியர் முகததை நோக்கி
யறைதிரை ரெடுநீர் வைகை யடைப்பது கடிதில் வேண்டு
முறையுமிம மாநத ரெல்லா மொல்லையில் வமமி னென்று
பறையறை வித்து நமமூர்க் கிவ்வுரை பரப்பு மென்றார். 4

ஆரியர் கடிதி னோடி வன்பறை யறைவித் தம்பொற்
தேரியல் வீதி தோறுஞ் சென்றுரை பரப்பு முன்னே
கூரிய கொட்டு மண்சோ கூடையுங் கொண்டு வைகை
நீரியல் கரைமேல் வருது நின்றனர் மதுரை மாந்தர். (கஅ)

நீறுகொண் டிலங்கு மேனி மறையவா நியமஞ் செய்த
வீறுகொண் டிடங்க டோறும் மாரியர் விரைநது சென்று
கூறுகொண் டெவர்க்கும வேறு கோலறை யளநது செங்கை
மாறுகொண் டுறுக்கி வைகை வனகரை யடைக்க லுற்றார்.()

கண்பெறு கழையின முததுங் கடகரி மருப்பின் முததும்
வெண்பணி லத்தின முதது மேதகு கருமபின் முததும்
வண்புனற் றிரைகள் வீச வரையெனக் குவைகள் செய்து
பண்படப் பொருநத நீருட பதித்துயர் வரமபு செய்வார்.()

பரித்திர ணிநுத்து மெனபார் பாம்புந் னுருட்டு மென்பார்
திரைப்புனன மிகுதத தெனபா தேவர்கட் கபய மெனபா
நிரைப்படு மகிலோ டார மவரவ ரொதுக்கி நீடு
வரைப்பிடைக் குவித்து நிறபா ராயினாமதுரை யுள்ளார்.()

ஏருடைப புதுநீர் வைகை யிவ்வகை யடைகரு மெல்லை
நீருடைப பொவிநத சென்னி நினமலற் கன்பு மிக்காள்
சீருடைத தவத்தின மிககாள் செமமனச் செல்வி யென்னும்
பேருடை நரைமூ தாட்டி பிட்டுவிற றுணவு கொளவாள்.()

ஆங்கவட களநது நீக்குங் கோலறை யடைப்ப தின்றி
யோங்கலைப புதுநீர் வைகை யுடைப்பினை யடைக்கு மெல்லை
நிங்குள தறுக னுளர் சென்றதற குறுகண செய்ய
வீங்கெனக் குறுதி யாவார் யாவரோ வென்றி ரங்கி. (உங்)

பிட்டினைக் கூனி கொண்டு பெருங்கரை யடைப்பா ரின்றி
நெட்டிலைச் சூல மேநது நின்மலன் கோயி லெய்தி
மட்டறத் தளர்நத கொங்கை மார்பினிற் கண்ணீர் வார
வெட்டுருத் திரண்ட பாத மிறைஞ்சினிற் றிதனைக் கூறும.()

வேறு.

நெட்டாவக் கச்சடையாய் நீலகிதத் திருமாதின்
வட்டமுலைத் தட்டும்புபட வந்தணையுந் திருமார்பா [தும
கட்டியசெஞ் சடையாயுன் கண்ணருள்கொண் டெப்பொழு
பிட்டினைவிற் றுண்பேற்கும பேரிடுமபை யுளதாமோ. ()

யாருடனா னினிபபுகல்வே னென்னுடையாய் வைகையினன்
னீருடையா தடைக்கும்வகை நீசிறிதின் தருளாயேற்
சீருடையா யுனக்கடிமை செய்யுமவர்க் கெளியையெனும
பேருடையா யெனப்பலரும் பேசுமொழி பழுதாமே. (உசு)

தாயுமிழை தந்தையிலை தமருமிழை தமிழேனைப்
பேயினுட னின்றாலும் பிரித்தறிய வொண்ணாது
தியதென திலம்பாடென் சிந்தையில்வெந் துயாதீர
நீயருளா யாயினுயிர் நீப்பேனமற் றென்செய்கேன் (உஎ)

வேறு.

இன்றெனக் குறுதி யாகி யானிடும பிட்டு வாங்கி
வன்றிறற் கூலி யாளாய் வனகரை யடைபபா ரில்லை
யுன்றனக கபயம யானென றுரைப்பவ டன்மே லனபு
சென்றவட் காளா மாறு துணிநதனர் தேவ தேவா. (உஅ)

ஆடையுந் துணிநத சீரையாகியே கூலி யாளாய்க்
கூடையுந் தலைமேற் கொண்டு கொட்டுடைத் தோள ராகிப
பிடைகொண்டயர்வாள் காண்ப பெருமபி யுடையார்போல
வேடைகொண்டொல்லைவந்தாவேண்டியவடிவங்கொள்வார்.

வந்தெனை யேவல் கொள்வா ருளர்கொலோ மற்றிங் கென்று
புந்தியின் மகிழ்நது கோயில் வாயிலிற் புகன்ற போதி
லநதநன் மொழியைக் கேளா வன்னை தன் னயர்ச்சி கூருஞ்
சிந்தனை யொழிநது கூலி யாளரைச் சென்று சேர்ந்தாள். ()

புடையின்மே லுலகோரின்றிப் புனைநதுள புலித்தோலாடை
யுடையின்மே லசைக்குங் கச்சா யோங்குருச சுரக மின்றிச்
சுடையின்மேன் மதிய மின்றித் தாங்கிய மழுமா னின்றி
விடையின்மே லின்றி நின்ற வெளியனை வெளியிற் கண்டாள்.

மைந்தரீ யெனக்கிங் காளாய் வருகென முன்னர்க் கூவி
தந்தியேல் வருவ னென்று சாற்றலு துகர விப்போ
திந்தவா ரமுதம போலு மினியபிட் டளிப்பே னல்லா
லகதிவா யிதனை விற்றே யளிப்பனின் கூவி யென்றாள். ()

இருமபசி யுடையே னன்னே யினியபிட் டளிப்பை யாகிற்
குரம்புகொண் டடைப்பன் யானே கோலறை முழுது மென்
கருமபுறத் துகினமே லிட்ட பிட்டினைக் கரத்தா லள்ளி [னக்
விருமபியிங்கிதனைக் கொள்வாயென்றனள் விருப்ப மிக்காள்.

கூற்றடுங் கமல பாதர் குறுகுதுணிக கரிய சீரை
யேற்றிடும் பிட்டு வாங்கி யினபுற வழுது செய்து
மாற்றரும பசியை யன்னே மாற்றினை யினிப்போய் வைகை
யாற்றினின் கூற்றி லுண்டா மருங்கரை யடைப்ப னென்றார்.

நன்றுநன் றின்னு மன்னே நயந்துபிட் டளித்தல் வேண்டு
மென்றுதந் துணிநத சீரை யேற்றது நிறைய வாங்கித்
தின்றுதின் றலைநீர் வைகைச செழுங்கரை யதனிற் சென்று
குன்றெனுந் தவத்தா யுறநன் கோலறை காட்டு கென்றார்.

மெய்ததவம புரிவார் தமமின விழுப்பமிக் குடைய வன்னை
யித்தடங் கரையை வல்லே யெமபிரீ யடைப்பா யென்னப
பைத்தவெம பருவாய் நாகம பணிமதிப் பாதி கொன்றைக்
கொத்துடன் முடிக்க வல்லா கோலறை யடைக்க லுற்றார்.

பேர்ப்பர்மண கூடை பெய்வர் பிறைமுடி மேற்கும மாடு
சேர்ப்பர்பின் குமரது வைகைத் திண்கரை சொரிநதுமீள்வர்
வேர்ப்பாமெய் யிளைப்பார் போல மென்றுபிட் டிரத நாவிற்
பார்ப்பரவ் வன்னை தன்மேற் பரிநதருட் பார்வை செய்வார்.

பிட்டுநன் றென்று கூறிப் பிறைமுடி யசைப்பார் வேட
னிட்டமென் றசையிற் சால வீசனுக் காமி தென்பார்
கொட்டுடன் கவித்த கூடை கொண்டுநின் றுடல் செய்வார்
ஷெட்டிமண் குவிப்பா ரோடி விரைநதடிப் பாய்த்து மீள்வார்.

பரிவுடை மனத்தி னாளும பரமர்தஞ் செய்தி கண்டு
கரையினை யடைததல் வேண்டு மென்றுதன் கருமங் கூற
ஞரனுடை வழுதி தூதர் காண்பரே லுறுகண் செய்வா[தாள்
நிருவினை யுடையேன் மற்றிக் கென்செய் வேனென நினைந்

மற்றவ ணிலைமை வெள்ளி மன்றுணின் றாடு கின்ற
கொற்றவ ரறிநது பினனுங் கூடைமண கரைமே லேற்றி
யுற்றவிக் கரையை யனனே யொலலையி லடைபப னின்னே
சற்றிதம் கிரங்கா தேருன் தகவுடை மனையி லென்றார். (ச௦)

நீறணி புனித மேனி நின்மலன் விடுபப வேகித
தோறிரை முகத்தி னாடன் றொன்மனை புருது மெல்லைக்
கூறநுந தவத்தின் மிக்காள் கோலறை யடைபப வஞ்சி
மாறிடு திரைக்கை தன்னுற் றொழுதனள் வைகை மங்கை ()

சிறநதமண் கூடை வேணித் திருமுடிக் கொட்டை யாத
நிறங்கிளர் கொன்றை நீழ னிறைமண லணைய தாக
வுறுநதொழின முயற்சியாலே யுயங்குமெய்யினைத்தார்போல
மறைநதுல கெங்கு மான வள்ளலார் பள்ளி கொண்டார். ()

ஆங்கவர் துயிலு மெல்லை யருடபெரு வாழ்வின் மிக்கா
ரோங்கிய கருமஞ் செய்வா ராகியொண் பிரமபு தாங்கிப
பாங்குநின் றவரை நாடிப படர்நதகோ லறையி லுள்ள
திங்குநன் குணர்வி ரென்னச் சென்றனர் கரையி லன்னோ.

நன்குற வடைத்தல் செய்தா ரியாவரு மென நயநது
சங்கர னடைக்கு நீடு தடங்கரை யவர்க ளெய்தி
யெங்கணு முயர்நது தாழ்நத திவ்விடம யார்க்கு வநத*
பங்கிது மொழியி னென்ன நின்ற வரிவை பகாநதார். (சச)

பெருவள நீடு கூடற் பிட்டுலிற் றுணவு கொள்வா
ளொருமுது மடநதைக் காளா யொருவன்வந திங்கு னெய்தி
யிருநில மகழ்ந்து கூடை யுட்சொரிந திரங்கி நிற்பன்
சிரமிசை யெடுப்பன் மீள்வன் சிநதுங் னகுதல் செய்வான்.

பாடுவ னூடல் செய்வன் பையவோர் கூட டை மண்ணை
நீடுதிண கரையி லேறச் சொரிசுவ னெடிது நிற்ப
னோடுவ னோடி மீள்வ னொருகைமண் கரையி லேறப்
போடுவன் போக வென்னி லவருவனவா வென்னிற் போவன்
மிட்டினை நுகர்வ னையா பெரிதுநன் றென்று கையைக்
கொட்டுவன செய்கை காணி லரசினங் குமர னொப்பா
னெட்டலாக் கொனதை நீழ் னெடுநதுயில்கொள்கின்றனங்
கட்டுரை சற்றுங் கேளா னவன் றனைக் காண்மி னென்றார்.()

என்றலு மவனை யிடுகே கொணாமினென் றவரு ணின்ற
வனற்றி லொருவன கூற வாரியன வுலை யோடிச்
சென்றலு ஞான யோகச செழுநதுயி லொழிநது மூன்று
துன்றிய புரங்கள் செற்றா துண்ணென் விழித்தெ ழுநதார.

விழித்தலுங் கடிது சென்ற வாரியன் வெருவ நோக்கி
மொழிகுனல சிந்தி யந்த முன்னவன் றனை யெய்த
வழித்தலும வருதல செய்யா தஞ்சிநின் றிரங்கல கண்டு
பழித்தவர் செங்கை பற்றி யீரத்தனன் பரிவி லாதான.(சக)

ஆங்கவன கடித்தி ற றளளி யண்ணலை யெண்ணி லாத
தீங்கினன் முன்னாக கொண்டு சேறலும் வெகுடசி யெய்திப
பாங்குநின் றவரு ணின்ற பாவியைப பாவிரோக்கி
யீங்கெழு குருதி சோர வடித்திடிங் கிவனை யென்றான் ()

கடுத்தசொல் வனக ணுளன் கத்ததுடன் மாறு கையில் [கை
லெடுத்தனன் முனிவா விண்ணோ ரெடுத்தனாதொழுது செங்
யடித்தன னடித்த போதி லுனபுடை யரிவை பாகங் [தார.
கொடுத்திலா துணுக்க மெய்த மறைந்தனா குறைவி லாலா

வேறு

தார்மேனின் றிலங்குபுய வழுதி மேலுந தன்மனைமங்
கையர்மேலு மமைசசர் மேலு, மார்மேலுஞ் சென்றுபொ
ருளு சேனைமேலு மயன்மேலு மானமேலு மறவோர் மேலுந்,
தேர்மேல்வெம பகன்மேலு மதியின் மேலுஞ் சிறந்தனவந்
திரன்மேலுந் தேவர் மேலும், பார்மேலுங் கடன்மேலு மரங்
கண்மேலும பட்டதரன் மெய்யிலடி பட்ட போதே. (இஉ)

தந்தமுரு வொழிந்துழி துருவ மெய்திச் சதுர்முக
னுஞ் சங்காழி தரித்த மாறு, மந்தமுத மெரிவரிதாய் வெளி
யே நின்ற வண்ணலார் வடிவிலடி பட்ட போதி, லெந்தவுல
கங்களினு மிருந்து னோர்க ளெம்முடவி லடியுறைத்த தெ
ன்று கூற, முருதியெழும் பன்மொழிக ளுகாநத வெல்லை
மோகரிக்கு மெழுகடவின் முழக்கம் போலும். (௫௩)

மாயையெனுங் கரும்பெரிய புனன்மேன் மொக்குள்
வண்ணமெனு மெண்ணிலா வண்டத துள்ளு, மேயவகை
யெண்பத்து நான்கு தூறு யிரமான பலயோனி பெயவற்றி
னுள்ளு, மாயவயிராக் குயிராகி நிற்குந் தன்மை யவனிதலத
தஞளுன ரறிந்து பாதச், சேயமலர் வழுத்துதமகோ கூவி
யாளாய்ச் செனறுமுடி மண்சுமநதார் தில்லை நாதர். (௫௪)

வேறு.

மையணையுந் திருமிடற்றார் மெய்யிலடி வாதவூ
ரையருடம பினுமவந்து படுதலுமே யயர்வெய்தி
யுய்யவெனை யாட்கொள்ள வுவநதொருவர்க் காளாகி
மெய்யரெழுந் தருளினரோ வென் றென்று மிகநொந்து. (௧)

தம்பெருமை யறிபாத தமமிறைவர் தமக்கிரங்கிக்
கம்பிதமுங் கண்ணீரும் வரக்கவற்சி யுறுமபோதில்
வெம்பிறவி தொலைத்தார்முன் னுரிமர்கள் விரைந்தோடி
யும்பர்பிரான் றிருவிளையாட் டெல்லாமங் குரைத்தார்கள். (௨)

வேட்டுருகும் பெருங்காதல் வித்தகரித் தன்மையெலாங்
கோட்டுமென்ந தளர்நதுமிகக் கிளர்நதுவிழிப் புனல்பொங்க
வாட்டிகழுஞ்சுடையண்ணன்மண்சுமந்தவிடங்கொடுபோய்க்
காட்டுமென மொழிந்தவரோ டவ்விடநேர்கடிதெய்தி. (௩)

அழுங்கியரும் பெருநாகி லடியேனும் விழாம
லெழுந்தருளும் பெரியோனே யெங்கனுள்ள யென்றென்று
தொழங்காமுங் கண்ணீருந் துளங்கியமெய்ப் புளங்குமாய்
விழுந்துபுரன் டிவ்வாறு புலம்பினர்மெய் வன்பாளர். (௪)

நீறுபடும் பொன்மேனி நின்மலனே நெடுங்கங்கை
யாறுபடுஞ் சடைமுடியா யடியவர்கட் கெளியானே
மாறுபடும் புரமெரித்தாய மாறுபடும் போதுடவீற்
கூறுபடுஞ் சிவஞானக் கொம்பினுளங் குழையாதோ. (௫௯)

கொங்கையான் மணிமார்பிற் சூறியிடுமவ் வீறுடைய
மங்கையாள் பெருமானை மண்சுமக்க நீனைத்தாளோ
கங்கையா ளலைககரத்தாற் கரைத்திலளோ புளளுருவாம
பங்கையா சன்னறியாப பணிமுடியென றறியாளோ. (௬௦)

பிரமனுடன் நிருமாலும் பிறப்பகலப் பல்காலும்
பரிவினுடன் றருமலரோ பத்தரிடும் பச்சிலையோ
புரிதருசெஞ் சடையோநற புதுமதியோ வாயிரவாய
வரியரவின் பலபடமோ மண்சுமக்குஞ் சுமமாடு. (௬௧)

கலையறிபும புகழ்வைகைக கரைதிருவம் பலமாக
வலையெறியும் புனலோசை யநதரது துபியாகத்
தலையனடங் கண்டார்க ளரவமெனுந் தவமுனியுங்
கொலைதவிரும புலியென்னுங் குலமுனியு மானாரோ (௬௨)

மீனேறுங் கொடித்தென்னெ விழிககேற விரைதூரகந்
தானேறு வதுகண்டு தருங்கலைபொற செண்டேறத்
தேனேறு மலாககொன்றைத் திருமுடிமேன மண்ணேற
யானேறுஞ் சிவபதமு மெனக்கேற வினனாது. (௬௩)

பொன்னுலகத் துள்ளோரும் புரந்தரனுந் திருமாலு
மன்னுமறைக் குரியோனும வழியடிமைத் தொழில்செய்ய
வனனைதனக் காளாகி யணியைகை யடைத்தடியுண [னே,
டென்னையருட பணிகொள்ள விசைநதனையோ விதையோ

கட்டுமரைத் துணிச்சீரைக் கசையுமத் திருத்தோளிற்
கொட்டுமுடித் தலைமீது கவித்ததொரு கூடையுமாய்ப்
பிட்டிடுந் றவமுடையாள் பின்புவருந் திருக்கோன
மிட்டமுறத் தொழும்படிநான் கண்டிலே னிறையோனே.
டு

தாருருஞ் சடைமுடியாய் தவமபெரிது முயன்றவர்க
ணீருரும புகழ்வைகை நெடுகரைமே னின்றூரோ
சீருருங் கனகமுடித தென்னவனோ மதுரையெனும்
பேருரி ஷிருப்பவரோ பிட்டமுதிட்டருள்வானோ. (௬௬)

பொன்மௌலித் தலைமீது புண்ணியர்மண் சுமரதேறுங்
கொனமலியுங் கோலறையுங் குளிர்வைகைப் பேராறுங்
கண்மமெனும் பகைபோகக் கண்ணுதலவெம பரியேறுங்
தென்மதுரை மூதூரு மல்லவோ சிவலோகம். (௬௭)

இன்னவகை யன்புடையா ரிரங்கினரா யிடைவைகைத
துன்னுதிரைப் பேராறுந் தொலையவடிந் ததுபின்னாத
தென்னவனுஞ் சிவனசெயலா மெனததெளிந்து வாத்தூர்
மன்னவாதம் பால்வநது வணங்கியிது கூறுவான (௬௮)

அநதராதம் பதியினிழிந் தருள்புனைமாத தியர்குலத்து
வநதருளித் தமிழேறகு மந்திரியாய் மகிழ்வெயதி
யெநதைவயப் பரியேறல காட்டியெனக் கொழியாத
பநதமறத் திருவுள்ளம் பற்றினைந் தவததோனே. (௬௯)

கருமானத் திருமேனி காட்டினனென னுணராமற்
றிருமாலும் பரவரியான றேவருடன பரியேறி
வருமாய்ச் சூழலின லழுக்காடை யண்டா தொழும்
பெருமானுக் களித்தேனென பிழைசெய்தேன பெரியோனே.

அப்பணிசெஞ் சடையானை யரும்பரிமே லாளாக்கு [ணடிச
மெய்ப்பொருளென னுணராமல் வெயயவினைப் பொருள்வே
செப்பருமித் தறுகண்மை செயவித்தேன சிறுமைபுளே
னெப்பிழையும் பொறுத்தருளா யானரகிற் புகுதாமல் ()

ஊநாக மணிகதிரான் னுங்கமிகும் பரியேறிப்
பூநாறுஞ் சடைமேன்மண சுமரதபுகழ் போதாதோ
யானாஞ் சின்பணியே செய்தொழுக விவ்வுலகந்
தானா ஷேண்மீனினி யென்றிரநதான் றமிழ்மாறன். (௭௦)

வேறு.

வன்றிறன் மன்ன னிவ்வா றிரத்தலும் வாத ஐரார்
தெனறிசை புரக்கு நீதித் தென்னவன றனனை நோக்கிப்
பினறிகழ் சடையோன் மன்னும் பெருநதுறை நகரி வேக
வினறெனை விடுபப தேமற நிவவுல களிப்ப தென்றார் (எங்)

தென்புலத் தலைவன றுனுஞ் சிந்தையி னொருது முன்னோ
னன்பருந் கரசா வாழவி லாசையிங் குளதோ வென்று
மெனபதக திறைஞ்சி யையா வேண்டிய செய்க வென்று
தனபுகழ்க் கூடன மூதூர புருநதன் றுனை சூழ. (எச)

சற்றவத் தொழில்செய் யாத தானைமன் போன பின்ன
சற்றவர்க் கற்ற சோதி யருட்பெரு வாழவு வேண்டிக்
கொற்றவாக் குற்ற கோலங் குறையென நீத்து மேலா
நற்றவக் கோலங் கொண்டார் நம்பனுக் கன்பு மிககார். ()

அத்தனை யால வாயி லண்ணலை றிறைஞ்சி யந்த
மைத்திகழ் சோலை நீடு மதுரையம் பதியை நீங்கி
வித்தகர் தம்மை யாண்ட மேனிகண் டிறைஞ்ச வேண்டி
பித்தினர் கடிதுசென்றார் பெருநதுறை பொருநதவெண்ணி.

மிடைகெட வைத்த பாத விததக னுரை நோக்கி
நடையிடு மெல்லை தன்னி னன்மன விலைரவுங் காற்றுந்
தடைபடு கனறை நாடுங் சபிலையுந் ததுமபி நினறு
மடையினை புடைக்கு நீரு மாயினர் வாத ஐரார். (எஎ)

கண்ணுழை யாத கானும் பதிகளுங் கடிது நீங்கி [திப
யெண்ணறு முனிவா மேவு மெழிற்பெருந் துறையி லெய்
புண்ணிய வினத்தர் சூழ முனபுபோ லிருநத போதி
விண்ணவ ரதிபனபொற்றாள் வீழ்ந்திது தாழ்ந்துசொலவார்.

தீண்டுதற் கரிய மாபிற சேயிழை தனத்தி னுலு
மீண்டொரு மாறறி னுலு மெய்திய தழுமப போற்றி
வேண்டிய வடிவ மாகி வெம்பரி மேல்கொண் டெம்மை
யாண்டருள செய்ய வந்த வண்ணலே போற்றி போற்றி. ()

அண்டருக் கரியாய் போற்றி யடியவர்க் கெளியாய் போற்றி
வண்டமிழ்ப் பாண்டி நாடு வாழமண் சுமந்தாய் போற்றி
கண்டனக் கினிய மேனி காட்டியென் செனனி மீது
முண்டகத் திருத்தாள வைத்த முத்தனே போற்றி போற்றி.

போற்றியென் றின்ன வாறு புகன்றவர் முடிமேற செங்கை
யேற்றியங் கினிய கூறி யெழுகென வெழுநத பின்னர்
நீற்றையும் புனைநது ஞான நிறையருட் பார்வை நல்கி
வீற்றிருந தன்பா கூட்டம விளங்கினர் ளளங்க மில்லார். ()

அந்தமு முதலு மிலலா ரடியவர் தமமை நாடி
வநதுள கரும மெல்லா முடிததன மகிழ்ச்சி கூர
நந்திகழ் வடிவங் காண வேண்டிநற கயிலை யுள்ளார்
சுந்தனை செய்தார் வல்லே யாண்டுநாளு சேறல் வேண்டும' ()

வாழ்த்திரு மின்பின் யாழு மேகுவ மென்ன வநது
சூழ்த்தரு ஞருவா மன்பா தோத்திரம் பலவுளு செய்து
தாழ்ந்தெதி ரிறைஞ்சி யையா தரிப்பரி தென்று மண்மேல்
வீழ்த்தயர் தழுதா ரெமமை விடுதியோ வென்று நொந்தார்.

பரிந்தமு மடியார் தம்மேற் பரமனு மன்பு கூர்ந்து
வருநதுவ தொழிமி னிரத மணமலி குருநத நீழ்ம்
பொருந்திய தெய்வ பீடம பொலிவொடு குயிறறி மீதே
திருந்திய மறையுந தேடு நம்பத மாகச் செய்து. (அச)

தாங்கரு மரத்தை நீங்கி யாமெனுந தன்மை கண்டு
நீங்கரு மன்பி னாலே நித்தலு நயநதி றைஞ்சி
யீங்கருண் மனத்த ரெல்லா மமாந்திரு மொருநா ளிரதத்
தீங்ககல் பொய்கை யூடு செழுநதழல் வந்து தோன்றும், ()

எழுந்தழல் வீளைநத போதில் யாவருந தடத்தி னூடு
விழுநதுபின் னெய்தி நம்பால் விடுகதுங் கவறசி யென்று[லச்
தொழுநதவ மியறறுந தொண்டர் சூழ்நதுபின் செல்ல மெல்
செழுநதிருக் கயிலை நாடிச் சென்றனர் தில்லை நாதர். (அசு)

நீங்கரு மனப ரெல்லா நில்லுமி னென்று கூற
வாங்கவ ரிறைஞ்சி யெநரா னையநிற் காண்ப தென்று
தாங்கரு மயக்க மெய்தித் தாயகன் மகவு போலப்
பூங்கழல வணங்கி நினறா போயினா மாயை வல்லார். (அ௭)

இங்கிவா நின்ற பினனு மினனருள் வாத வூர்
தங்கிளை வாழ வந்த தலைவாபின் சென்ற போதிற்
பொங்கிள முலையாள் பாகா புரிந்திவர் வரவு காணு
வங்கொரு கொன்றை நீழ விருந்தன ராந்தை நீக்க. (அ௮)

தனபுடைக கவடு கொண்டோர் தடங்கிரி நிரந்த மாலை [ன்
பொன்படைத் தனைய கொன்றை பொலிவுற விருந்த போதி
மெனபதத் திறைஞ்சிக கண்ணீர் விழவிழத் தொழுது நிறகு
மனபரைப பரிவா லைய ரருகுவைத் தருளிச் செய்தார். ()

அவ்விய மில்லார் தங்கட கருடா முன்னு மன்னுந்
திவ்விய தலமா மிரதச் சிறந்துள குருந்த நீழ
லெவவுல கெங்கு முள்ளே மாயினு மிங்கு ளோர்கள்
வெவ்வினை யகற்றி யாள வேண்டியின் டிறைவோமென்றும்.

பொங்கொளிச சுழளை யூடு புலம்பிசைக குறியே யான
மங்கல சங்க மலலால் வாயந்தபல் வியங்குள யாவு
மிங்கெமக காகாவோசை யடங்கிட மாத லாலு
நங்குலக கவுரி காண நடநவி லாத லாலும். (க௧)

ஒழுங்குட னின்ன வாறிங் குணந்தூந் குருந்த நீழற்
செழுந்தவக் குழுவீ னீயு நங்கழல் சேவை செய்தே
யெழுங்கனன் மடுவிற் காணில் யாவரு மதனிற் சென்று
விழும்பொழு துடன்வீ ழாம விவவுழை விரைவி னீங்கி. ()

உததர கோச மங்கை யென்னுநம் மூரிற் சென்று
சித்தியங் கெவையு மெய்தித் தெய்விக விங்க மேனி
வைத்தநம பதிக டமமி விவையிவை வணங்கி லங்கே
யித்திசும் வடிவே காண்டி காட்டுது மென நவீன்றே. (க௨)

இந்நகர் வணங்கி நீங்கி யெழுங்கழுக் குன்ற மென்னு
மந்நெடும் பதியி றைஞ்சி யாண்டுநின் றீண்டுப போநது
பொன்னினம பலத்தி லெய்திப புத்தரை வாநில் வென்ற
பின்னரெம பதமே யான பெருமபதம பெறுதி யென்றா.

மன்னுமன் புடையார் தெய்வ வாசகம புகலு மாறும்
பன்னகம் புனைவோன் மேவும் பதிபல வணங்கு மாறும்
பொன்னினம பலத்தி லெய்திப புத்தரை வென்று மன்றன்
றன்னருங் கமல பாதஞ் சார்தலும் பகர்த லுற்றும். (கூடு)

மண்சுமந்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருததம்-௩௪௪.

திருவம்பலச்சருக்கம்.

வரந்தர விருந்தார் தமமை வாதவூ ரிறைவர் போற்றிப்
பெருநதுறை நகரி லன்றிப் பிஞ்ஞகா புலியூ மன்றிற் றனத்
பொருநதுகை முத்தி யெனது புகன்றதிங் கெவனோ வென
திருந்திய தவத்தாய் கேட்டி யென்றவர் செப்ப லுற்றார். (க)

இத்தலத திடையே கீட மெடுத்தள விடத்தி லன்றி
வைத்துள விடத்தே யந்த வேட்டுவன் வடிவங் கொள்ளும்
வித்தக வுனக்கிங் கன்பான் மெய்யுணர் வுரைத்தே மேன்மை
யொத்ததினா சிவாறு பூதி முத்தியம் பலத்தி லுண்டாம். (உ)

இடம்படு முடம்பின் மூலத் தெழுந்தநற் சுழளை நாடி [ய்
யுடன்கிள ரொளியே யாகி யொளியிலா செழுத்து மொன்று
நெடுங்குழ லோசை யாகி நிலவுமவ் வோசை போயங்
கடங்கிய விடமே யென்று மாடுமம் பலம் தாகும். (ங)

எண்டரும் பூத மைந்து மெய்திய நாடி மூன்று
மண்டல மூன்று மாகி மன்னிய புணர்ப்பி னாலே
பிண்டமு மண்ட மாரும பிரமனோ டைவராகக்
கண்டவர் நின்ற வாறு மிரண்டி லுங் காண லாமே. (ச)

ஆதலா லீரத வண்டத் தறிவரும் பொருளா யென்றுந்
தீதிலா மூல நாடிற் றிகழ்சிவ லிங்க மேனி
மீதிலா மநத நாத வெளியின்மே லொளிமன றங்குக்
காதலான மடவாள காணக் கருததுற நிருததஞ் செய்வேம.

அநதநன் னடமே தென்னி னைநதொழி னடதத லாகும்
பநதம தகறறு மிரதப படிவமு மதுவே யாகும்
வநதுல சுததில் யாருங் காணபரேல வழுவா முத்தி
தநதரு ளளிகுரு தெய்வ தலமுமத தலமே கண்டாய். (௬)

தாவரும் பணில நேமி தரிபபவா பிரம் ரெனபோ
யாவரும் புனிபாம் பென்னு மிருவரும் புரத்தி லுண்டா
மூவருந் தெய்வ மூவா யிரவரு முனிவா தாமுந்
தேவருந் தொழுது போறறு மெலலையத திலலை மூதூர். (௭)

மறறிவை தெளிவா யென்று பணிநெதிர் வணங்கி நிறபா
நெறறியி னீறு சாததி நிறறியென றகல நிலலா
சறறிடஞ் சென்றா பின்னு மிங்கிவா தனமை கண்டு
கறறையஞ் சடையாா நினறு கண்ணருள செய்து போநது.

கண்ணெதிரா நடக்கு மாறு 9 ண்டிளங் களிதது நிற்கும்
புண்ணியா காண முன்னா மறைநதனர் புலியூ ரையா [௮
துண்ணென விரகக மெய்தித் தொழுதுகை தலைமேற கொண
நண்ணரு மனபா கூட்ட நணுகினா வாதவூரா. (௯)

அருநதவ மகலா நெஞ்சத தனபருந் தாமு மநதத்
திருநதிய குருநதின கீழோர் தெய்வபீ டிகையுஞ் செயது
வரநதரு செய்ய பாத மலாவகுத திறைஞ்சி யாங்கே
யிருந்தன நிருநத நாளி லெய்திய தியமப லுற்றும். (௧௦)

வெண்பிறை முடித்த வேணி விண்ணவ ரன்பி லாத
பண்பின ரெனினுந் தம்மைப பாடினாக் கிரங்கு மென்றே
யெண்பெறு நமச்சி வாய வாழ்கவென றெடுத்து நாதன
வண்பதம புகழ்நது ஞான வாசகம புகல லுற்றார். (௧௧)

சொற்பதங் கடந்து நின்ற சோதிவந தருளை நல்கு
மற்புத ஹியே னென்று மதிசயங் கண்டா மென்று ன்னுளு
மெற்பொலி சடையாய் நெஞ்சங் குழைத்தனை யென்னை யெ
சிற்பரன் றனது பாதஞ் சென்னியின் மனனு மென்றும்.

ஐயனே நின்னைக் காண வாசைப்பட டேனா னென்று ன்ரு
முய்கிலேன வாழே னென்று முனக்கடைக கலமே யென்று
செய்யுமா றறியே னாதோ செத்திலே னென்றும் பொய்யா
பொய்யனே நினபொற பாதம் புணருநா ளெநநா ளென்றும்.

ஆதரித தழைக்கி லிங்கே யதநதுவென் றருளா யென்றும்
போதமிக குடைய பாட லிலையிவை புகன்ற பினனா
மாதிரத தெவரும் போற்ற வருந்திரு வாரத்தை யெண்ணந
தீதரச சிறந்த வெண்பாத் திகழெழு நானகு மோதி. (௧௬)

இயல்புடன மொழியும் பள்ளி யெழுச்சி யேசறவு நெஞ்சந்
தயர்வற வுரைக்கு மின்னே ரணையபூங் கழல்க ளென்று
முயிருணி யெனுநற செய்யுள பிராரதனை யோங்கு நீதி
வியனெடுங் கூடற் பாணடி. விருத்தமெய்த தமிழுங் கூறி.()

வேறு.

மருவுந் தொண்டருடன கூடி வைகிச சிலநாட் சேல்ல
முதம், பரமன சொல்லும் படியேபின பயிலும் பொய்கைத்
தழல்கண்டு, கருதுந் திருவஞ் செழுத்தோதிக காணக கிள
ருங் கன்னமீது, விரவும் பேரன புடையார்க ளெல்லாஞ் செ
ன்று விழநதார்கள். (௧௭)

விழ்ந்த போதிற புலியூரர் விடைமே லேறிக்கவுரியுடன
சூழ்த்தங் கிமையோர் மலர்சிறதித தொழவிண் ணிடையே
தோன்றுதலு, மாழ்ந்த தடத்துட் கன்னமூழ்கு மன்ப ரடங்
கத் துயர்நீங்கி, வாழ்ந்த வணங்கிக் கணநாத வடிவாய்த் திரு
முன் வநதார்கள். (௧௮)

துரியத் தலையிற் பயில்வாருந் தொழுதங் கெழுவார் முகநாடி
யொருசற் றகலா தமர்நீரிங் கொழியத் தணிநா மெய்தியதுங்
கரையிற் றிண்போய் விழவிசங் கழுநீர் வாசங் கமழ்வாவி
யெரியிற் புகுவீ ரென்றதுவும் யாதோ வென்னிங்கிதுவாரும்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

அடையாறு, சென்னை-20.

திருவம்பலச்சருக்கம்.

௭௭

வேறு.

உத்தம னென்னுந் திருவாத லூரணை மன்னும புலியூரிற்[கிற
புத்தரை வெல்லும படிநாமிப புவிமிசை வைத்தோம யாமே
சித்த மயர்ந்தே துயாகூருஞ் செய்திய னாமென் பதுதேரா
வித்தல மீதே சிலனாமிங் கெம்முடன் வாராதிருமெனறோம்.

மலமகல் பவரும் புவிமீதே மானுட வடிவந தனையெய்திச்
சிலபக லெனினும பபில்காலைச் சேர்தரு மலவா தனையென்
பலமலர் கமமுந் தடமீதிற் பரவரு ஞான வனலசேர்வித[றே
திலதென நீடுஞ் சடம்வேவித திவவுட லீந்தோ மிநநாளில.

என்று விளம்பிக் கணநாத ரெங்கணு மல்கப புலியூரின்,
மன்று விளங்கப் பபில்வாரும வானின் மறைநதா ரவ்வெல்
லைத, துன்றிய ஞானச சிவநாமச் சொற்றமிழ்வல்லார் வேறு
கச், சென்றொரு கொன்றைச செழுநீழற் நிகழ் விருநதார்
சிவயோகம். (௨௧)

அன்ப ரழற்கே புகுமாறு மையர் விடைக்கே வருமாறு,
முனபு தமக்கா முருவெய்தி முன்னவ னற்றா டொழு மாறு
ம, பொன்பொது விறகே யன்பாளர் புகுவது மெல்லா மொ
ருகாலத், தின்புது மெய்ப்போ தகயோகத் தியலபொடு கண
டா ரெனசெய்தார். (௨௨)

செங்கை குவித்தார் விழிநீரைச் சிந்தின ரெந்தாய் வந
தாய்பின், னெங்க னொளிததா யெனமாலுற நெய்தினர்
பொய்கைக் கரைமீதே, கங்கை முடிததார் விடையேறிக்
கண்ணுற நண்ணுந் தலமோவென, நங்க ணிலத்தே போய்
வீழ்வுற நழுதழு தந்தோ வெனநொந்தார். (௨௩)

வேறு.

அனணை நிகர்ப்பி ரென்னை யொழிததே யன்பாளர்
பொன்னடி பெற்றே பொய்கை யழற்கே புல்லாமோ
மின்னுரு வத்திர் நுமமருள கூடா வினையேன்க்
கின்ன லளித்தி ரெங்க னொளித்தி ரெனநொந்தார். (௨௪)

வேறு.

அந்நிலை தெளிந்தது பொய்கை யகன்றுயர் குருந்த நீழற்
பன்னரு மறைகள் காண்ப பதமலா பறறி வீழ்ந்து
மன்னிய நிலத்தி னுள்ளா வல்வினைப் பிறவிமாள [ஞர்.
வின்னருட் சதக மெய்தா னரும்பியென் மெடுகதுச் சொன்

இத்திறங் கூறி யாங்கே புலம்பிநினை நிரங்கு மெல்லை
நித்தனன னுரைத்த நீர்மை நெஞ்சினு ணினைந்து பின்ன
ரத்தலத் திறைஞ்சி யெங்கோ னருட்பெரு விடைபெற'மேகி
யுத்தர கோச மங்கை யூரினிற சென்று புககா (உசு)

சடையவர் கோயி லெய்தித் தமமைவர தடிமைகொண்ட
வடிவது காணு ராகி மயங்கி வெய்துயிர்த்து வீழ்ந்து
விடுதிகொ லெனனை யென்று நீத்தல் விண்ணப்ப மென்னுந்
தொடைகெழு பாட லோதக் காட்டினர் தொல்லை மேனி. ()

கன்னலை யமுதையங்கே கண்டுகொண் டிறைஞ்சிச் சின்ன
ளநக ரிருநது தங்கோ னருண்மொழிப் படியே சென்று
தநநிக ரிலலாத தெய்வத் தலமபல வணங்கி நீங்கிச்
சென்னிநன் னாட்டிலெய்தித் திருவிடை மருதூரசேர்ந்தார்.

அப்பதி தொழுத பின்ன ரன்புட னுரு ரெய்திச்
செப்பரு மலர்ததாள் போற்றித் திகழ்திருப் புலம்ப லோதி
யெய்ப்பற விதைஞ்சி யண்ண வியமபிய பதிக ளெல்லாந்
தப்பற வணங்கி நீங்கித் தடமகிற் புகளி சாராதார். (உசு)

குன்றென வயங்கு கோபிற் கோபுர வாபி னீங்கிசு
சென்றுயர் கபிலை யான செய்திண டிறைஞ்சு மெல்லை
மன்றிடை நடித்தபாத மலரடி பிடித்துக் கொண்டு [தா.
பின்றிழ் சடையோன முனனர்ப் பிடித்தாத தருளிச்செய

தொல்வினைப் பகைமை யுள்ளார் யாவருந் தொழுதா லிங்கு
வெல்வரப் பகையை யென்று விருப்புடன் சிலநாள வையி
மல்குமத் தலத்தை நீங்கி வண்கழுக குன்றி லன்பாற்
செல்வதற் கிரைசநது தில்லைத் திசைகுறித் திறைஞ்சி யேகி.

வேறு

உத்தர நெடுநதிகையி லேகியொளி குன்றா
முத்தநதி சூழமுது குன்றினை வணங்கா
வத்தல மகனறுய ரருட்டுறையி தென்றே
மெய்த்தவர்க ளெண்ணியுறை வெண்ணெயி ண்டைநதார். (௧)

அநகா வணங்கியபி னன்புட னுன்றே
நனனர்வதி சென்றுநடு நாடுமுயா காடுங்
கொன்னிப மடங்கலுறை குன்றமு மிகந்தே
மன்னுமரு ணாபுரி மருங்கணைய வந்தார். (௨௩)

மாடமொடு கோபுரமு மன்னுமணி முத்தநா
சூடுமதி லுமபெரிய தோரண முப்படி
நீடுகமு காடவி நெருங்கியுள தண்கா
ஆடுயாதல ஂணடுவகை கொண்டுதொழு துய்ந்தார். (௨௪)

ஆனறிநுவா தேடவழ லானதொரு வெற்பாய்
நிறைவடி வோமன நிறைந்தபெரு வாழ்வோ
வென்றுமலை யண்ணலை நிறைஞ்சிடருள் மொண்டே
சென்றருளை யாகிய செழுமபதி புகுந்தார் (௨௫)

வேறு

சோலையு மதிலும பலபூ தோரண மறுசூடு தெய்வ
சாலைகள் பலவு நீங்கிச சநரிதி மதுகிற சென்று
மாலையும் பாம்புந திங்கண மத்தமு முடியில வைத்தோ
னாலைய மிறைஞ்சிக கண்டார் தமையன றுண்டமேனி (௧)

மாலுடன் பிரமன றேவர் வருதுனக் கடிமை யென்றென்
றோனிடம் பொழுதி லால முண்டிருள கண்ட போற்றி
மேனிடம் பவநோய் தீர விண்ணவா மண்ணோ பசுசைப
பாலுடன் கலந்துட் கொள்ளும பனிமலை மருந்தேபோற்றி.

நெடியவன கேழ லாகி நீணில மகழ்ந்தங் காணு
வழகனென் றலைமேல்வைத்த வருட்பெருங் கடலேபோற்றி
படியிடம் புரக்கு முண்ணு முலையெனும பசுசை மேனிக
பொடி பிடங்கொண்டசெம்பொற்குன்றமேபோற்றி போற்றி

வென்றிடுங் கன்னி மேதிச் சென்னி விக்கிரமன் தன்னைக்
கொன்றதன் பாவங் தீரக் குறித்திட வருள்வாய் போற்றி
யன்றுவந் தென்னை யாளு மணியண்ணு மலையாய் போற்றி
யென்றுதம் பரிவா லேத்தி யிறைஞ்சியங் குறையுநாளில் (

மாதர்நொண் மாத ரெல்லா மார்கழித் திங்க டன்னி
லாதிரை முன்னீ ரைந்தே யாகிய தினங்க ளெல்லா
மேதகு மனைக டோறு மழைத்திருள் விடிவ தான
போதிவர் தமமிற கூடிப புனற்றட மாடல் செய்வார். (௪௦)

அன்னவ ரியல்பு கண்டா ராங்கவர் புகனற தாக
மன்னிய திருவேம பாவை வாசகம் பேசிப பின்னர்க்
கன்னியர் பாடி யாடுங் கவின்கொளம மனைகண் டன்னார்
பன்னிய பாட லாக வமமனை பாடல் செய்தார். (௪௧)

விரவுமன் புடையா ரந்த மேதகு தலத்தை நீங்கிப
பரிவுடன் கசகி யேகாம பரந்தனிற் பரனை யேததித்
தெரிவருங் காமக் கோட்டி சீறடி வணங்கித் தேவர்
வரநினைந் திறைஞ்சந் தெய்வ வண்கழுக் குன்றிறசென்றார்.

கோட்டிதழ் கமழுங் கொன்றைச் சென்னியன குலவுமன்பர்
சூட்டிய மலர்த்தாள் போற்றித் துணைவரின் செய்ய மேனி
காட்டினை கலங்கா வண்ண மிக்கழுக குன்றி லென்று [தா.
பாட்டினைப் பொழிந்துசின்னாட் பயின்றுபின் பணிந்துபோந்

அத்தல முதலா நாபப ணடைந்துள தலமுங் காணு
மைத்தடங் கிரியுங் காவும் வாவியு நதியு நீங்கிப்
பைத்தவெம பாம்பொ டாடி நரியெலாம பரிக ளாக்குஞ்
சித்தர்தென் றில்லைமுன்று காவத மென்னச் சென்றார். ()

வேறு.

தூமூரன் மடப்பாவையர் தோளாசையி லாளா
மாழுகரு மிட்டுண்டியிர் வாழாதவர் தாமுந்
தீமுன்கர வரன்மேலருள் செய்யாதவர் பலரும
போழர்வழி போகாதவர் புனியூர்வழி போனார். (௪௫)

செல்லுஞ்சுர மிருபாலொளி திகழ்கொன்றைகண் மலரா
வெல்லொன்றிய விமையோருல கெனநின்றன வெங்கும
புலனுஞ்சிவ நாமத்தமிழ் போல்வண்டி ஸை பாடச
சொல்லுமபொருள வல்லாதம கைபோனறன தோன்றி. ()

தெள்ளுஞ்சிவ ஞானஞ்சிறி தில்லாதவ வேடங்
கொளனுஞ்செய லெனவொண்மலா குலவுங்கவி ரெல்லாம
பள்ளமபடா புனலபோற்புலன வழியேபயில் சிறியோ
ருள்ளநதனை யொகருநதிகழ மைக்கொண்டொளிர் காயா. ()

பாயுங்குல மநதிததிரள் பாயிலுநதொறு மசையா
வீயினகுழு வெழுதேனி னிறுலசோ மலநாக
மாயநதிகழ தாராகண மகலவான்மிளிர் மதிய
மேயுமபடி கிளர்பொங்கரி னிகடநின்றன வெங்கும. (சஅ)

பகங்கிளா கழுகினிறிள பலசாமரை வீசக
கொக்கினறளிர் கோதுமபல குபிலகாநள மூதத
தொக்கனபொடு விண்ணுதிபர் சொரியுமபல பொற்பு
வொக்குமபடி மலாசுநதின வொணசணபகச சோலை. (சக)

நீங்காவள மிவவாறுள நீள்கூத நரநதந்
தேங்காரளி முரலபாதிரி தெங்கினிறிள வகுளங்
கோங்காசினி கொந்தாசெழு மந்தார நெருங்கும
பூங்காவை யுகன்றா புலியூநனனகா கண்டா (ரு0)

சேனோன்றிய மதிலும்பணி திகழ்கோபுர நிரையுஞ்
சோணநதரு குமபங்கிளா துணைமானிகை பலவுங்
காணுநதொறு மெழில்செய்வது கண்டஞ்சலி கொண்டே
பூணுநதிரு வருளனபர் புகழந்தாருண் மகிழந்தார (ரு1)

வேதநதரு மொலியுநதொழும் விண்ணோதம தொலியுங்
கிதநதரு மொலியுங்கிளா முழவங்களி னொலியும
போதநதரு சிவஞானிகள் புகலாகம வொலியு
மோதுநதமி மொலியுங்கட லொலிசெய்தன புலியூர். (ரு2)

நிரையொன்றிய மணிமாளிகை நெடுகீதிக ளகலா
வரையொன்றிய வுயர்கோபுர மணிவாயில் புகுநதே
யுரையொன்றிய சிவஞான முரைக்குஞ்சிவ நன்னூற்
கரைகண்டவர் மணிமனறெதிர் கண்டாரநுள் கொண்டார். (௧)

பொன்னூர்பொது நின்றாடிய புனிதன்றனை முடிமே
லநாளாடி வைக்குமபர னாகுமபடி கண்டார்
மன்னாவுயி ரன்னாய்மணி மனராசர னென்றே
சொன்னூர்பல காலன்பொடு தொழுதாமிக வழ்தார். (௫௪)

விண்டேயிரு கண்ணீர்விழ வீழ்ந்தின்னடி முடிமேற்
கொண்டேபி னெழுந்தனபொடு குறையாவரு ணிறையா
வண்டோகுழ லுமைபங்களை வண்டிலையு ளினனே
கண்டேனென நற்பாடல கருததார வுரைத்தார். (௫௫)

குன்றாவருண் மூலநதிகழ் குறியாகிய சுடரு
மன்றாகிய வெளியூடு மகிழ்ந்தாடிய வொளியு
மொன்றாகிய வறுபூதியி லுறராசெய லறனார்
நின்றாசை வில்லாவொரு நிலையோவிய மானா. (௫௬)

மைகால்குழ லுமைபங்கினள வழிபாடு மறந்தே
கைகாலசை விலவாயின கண்ணுஞ்சிறி திழையா
செய்காரிய மெனனோவிது தெருளாமரு ளென்ன
மெய்காவலர் மணிமன்றை விடப்போமினி யென்றார். (௫௭)

வேறு.

பூண்டருள் கொண்ட காவல் புரிபவ ருரைத்தல் கேளாத
தாண்டவ நிகழு ஞானத தன்மையின் றொனமை நாடிக்
காண்டகு துரியா தீதக் கழிபரத தொளியின் மூழ்கி
நீண்டதோர் தமப மாகி நின்றனர் நெடிது போது. (௫௮)

போமெனப் போகா ரொனநும புகல்கிலர் பித்தங் கொண்டா
ராமெனக் காவ லாள ரஞ்சிநின் றிரங்கு மெல்லைச்
சாமுடற குயிர்வந தெய்துந் தன்மைபோற் குவிந்த கஞ்சத
தேமலர்க் கரமேல் கொண்டு சிவசிவ போற்றி யென்றார். (௧)

முன்னவன் செம்பொன் மன்றை முமமுறை வலங்கொண்
தனனிக ரில்லா மூலத் தலைவனை வணங்கிப் பின்ன [டங்குத்
ரணனையம் பிகைதன பாத மன்புட னிறைஞ்சி யந்தப் [து.
பொன்னவிர கோயின் மேல்பாற் புலீச்சரஞ் சென்று சோந்

வரந்தர விருந்த நாதன் மலரடி வணங்கி நாகேச்
சரந்தனி விருந்த வண்ண றனபத மிறைஞ்சி நீங்கித்
திருந்திய மஹயேயா வாழந் தில்லையம் பலஞ்சூழ் விதி
பொருந்துழி யமீத மான வாசகம் புகல லுற்றார. (௬௧)

ஆடுமிக குலாநற நிலை யாண்டவன றனைகொண் டென
பாடலைப் புகன்று கோயி லீடு வகைப் பதிகங் கூறி [னும்
நாமெச சிவபு ராண மொழிந்தநல் லகவன மூன்று
நீடுமெய்த தமிழு மனபா லோதினா நீதி மிககா. (௬௨)

கைவனை சிலமபச் செம்பொற கிண்கிணி கறங்கச் சூழ்ந்து
மைவளா குழன்மேல் வண்டு மருண்டிசை திரண்டு பாட
மெய்வியா வரும்ப வெம்போ விழிககயல் புரட்டி ஞாங்க
ரிவ்வகை நின்று சுண்ண மிடித்தனர் மடநதை நல்லார். ()

அத்திரு வனையா பாடல் கேட்டவ ரிசைத்த தாக
மெய்ததமி ழதன னனகு மிகுதிருச சுண்ண மோதி
மைத்திகழ் காவி னூடு வருதலு மாங்கே பொயத
றத்தமின முயலுங் காதற சிறுமியர் தமமைக் கண்டார். ()

கண்டபின வறிது கூறுங் கட்டுரை சிறிது மறறெ
மண்டனை யுரைமி னீரென றவரவ ருரைத்த தாக [க்கம்
வெண்டரு திருத்தெள் ளேணந் திருவுநதி யெழிறறே னே
பண்டிகழ் திருப்பூ வல்லிப் பாடல்பொன னூசல்சொன்னார்.

ஆங்கொரு சிறுமி தனசீ ரணனையை நோக்கிக் கூறுந்
தாங்கிசை மொழியே யாகத் தருமவை யீரையதோதி
ஞாங்கரின் முரலுந் துமபி தன்னையு நயந்து நாதன்
பூங்கழல் வழுத்துகென்று புனிதர்கோது லும்பி சொன்னார்.

பொங்கரி னிடையே வாழும் பொறபிளங் குயிலே கூவி
யிங்குழை பெம்பிராணை யெனபதுங் கிளியை நோக்கித் த
திங்குளஞ் சடையான் பாதஞ் செப்பெனத் தசாங்க மென்னு
தங்கிசைத் தமிழுஞ் சொன்னா தநகிக ரொருவ ரிலலா ()

மண்ணிடைத் தமமை யாண்ட வடிவினை யனறிமறறே
ரண்ணலைக் கடவு ளெனபாக கஞ்சுதும் வினையே மென்றும்
பண்ணுறச் சிறந்த பாடல பகர்நதுநற் பன்ன சாலை [கா.
யொண்ணகர்ப புறம்பு செய்தாங் கிருந்தன ருண்மை மிக்

பரம்பரப் பொருளா மிந்தப் பைந்தமி மோதி வையம்
பெருமபிறப் பகல வந்து பிறந்தவா செய்தி யெல்லா
மிருந்தநற் றொகுதி தோறு மியம்பினன மகிழ்ச்சி யெய்தி
யருமபுகழ்த தில்லை யுள்ளா ரியாவரு மதிச யிததார். (சூக)

தத்துவ முடிவி லாடுந் தாண்டவந் தம்முட் கண்டு
நித்தலுஞ் சென்று மனறி னிமலனை யன்பா லேத்தி
யித்திற மையர் தில்லை யெல்லையி விருந்தா ரிப்பாற
புத்தரை வாதித் வென்ற புகழினை யுரைத்தல் செய்வாம். ()

திருவமபலசசருக்கம முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-சகசு.

புத்தரைவாதில்வென்றசருக்கம்.

தாழநீடு வேணியண்ண றுள்விடாவொர மாதவ
னாழிஞால வணமைபுண்மை யாயுநேய நெஞ்சினுள்
சோழநாடு கண்டுதில்லை தொழுதுபின்பு பழுதிலா
வீழநாடு தன்னைநாட் வெண்ணியங்கு நண்ணினான். (க)

நண்ணுமாதி மாதவ னலங்கொளீழ நாடனா
மண்ணு னிருந்ததூ ரடைந்ததே ரிடந்தொறு
மெண்ணிலாத காலமவாழி தில்லைமன்ற மென்றுகூ
ருண்ணிலாவு மன்பின லுரைக்கவே தொடங்கினான் (உ)

சென்றுசேரி டந்தொறுஞ் சிறந்தசெம்பொ னம்பல
மெனறுகூறி வைகுநாளி நீழநாடன் முன்புபோய்
நனறிலாத முகர்தா நயந்திறைஞ்சி மன்னகே
ளொன்றியா முரைத்துமென றுவந்திவ்வாறு கூறினார் (ங)

ஒறகமில்லக் ருக்காளு மொருததனிந நர்க்குளா
னற்கலனக ளக்குமால் நாளுமுணப தையமே
நிறகினுமி ருக்கினு நிலாவுசெம்பொன் மன்றெனுஞ்
சொற்கிளாநது ரைக்குமென்று சொல்லிமுன வணங்கினார்.()

வேறு

இன்றிங் கவணைக கொணாவீரென் றிசைத்தா னிருப
னங்கவருஞ், சென்றன் புடையாய் வருகவுணை யழைத்தீன்
றிமனமன னவனென்ன, நனறென் பதுவுந் தீதுமின்றி நாளு
ம பவிபெற றுணபதொழிந், தொன்றுங் கருதா ரொடுங்க
ரும முளதோ வேந்தற கெனவுரைத்தான். (ரு)

ஊரிற் பவிகொண ணெகினுமற் றென்றுங் கரும ில்
லெனினும், பாரிற் பயில்வா ருயிர்புரதகல பரமா நிருபாக்கா
தவினால, வேரிற் கமழ்தா ரெம்மரசன றனபால வருதல்
வேண்டுமெனச், சீரிற் நிகழவேற றாதருடன சென்றா
னென்றுந் தீமையிலான். (சூ)

முந்தும் பிடக முன றுணாநது செயிரான கொழிநது
முதுசில, மைந்தும் புணைநது பார்மீதே யாறைய் தடக்கு
மியல்புடையோன, கந்தங் கெடுதன முததியெனக் காட்டுங்
குரவ னுடனிருப்பச், சந்தஞ் சிறந்த புயநிருப னிருந்தான
றனை புடைகுழ. (எ)

உடுக்குந் தனிவெண் கோவணமு மொளிர்ப்பாக் கண
மு மாததிரையு, மெடுக்குஞ் சதங்கை கெடுமபிரமபு மிலகுந்
திலதத் திருமுகமு, மடுக்குஞ் சிறுபுன முறுவலுநின் றசை
யுஞ் சடையுங் கண்டரசன், றிடுக்கங் கொளவந் தருகாக
விருந்தான் றிருவம் பலமென்று. (அ)

இருக்குந் தலைவன் தனைநோக்கி யிப்போ திருவம பல
மென்றிக், குரைக்குந் தகைமை யெவன்கொலென வுலகாள்
பவனுக் கவனுரைப்பான, பெருக்கும் புகழாற் நிகழவள
வன் பிரியா விருகட் பேரருளாற், புரக்குந் திருநாட் டறந்
தழைக்கும் புலியூ ரெனப் தொனறுளதால். (க)

அநதப பதிமுன் றில்லைவன மஃதே புவன மனைத்தி
னுக்கு, முநதக கிளருந் தெய்வதல மதனு மூல தானமதா,
மிநதப புவிக்கு நாப்பணென விலங்கும பொதுவா மிடமத
னிற, சநதத தனததா னுமைகாணத தலைவன றிருததாண
டவம்புரியும். (கௌ)

மன்னுந் திறலான் மனுமைநதன் வடிவிற றொழுநோய
மாற்றிறெடும, பொன்னங் கிரிபோ லுருநல்கும புனிதத
தடமுன் டதின்முழகி, முன்னம புவிமேற நவமொன்று
முயலா தவரு மைநதுதொழி, லென்னுந் திருததாண டவ
மபுரிதல் கண்டா லுலகி வினிப்பிறவார். (கக)

நண்ணும பிறவி யொழித்துயிர்க்கு நலஞ்சேர் முததி
கொடுப்பதறகிங், கெண்ணுஞ் சமயக கடவுளரில் யானே
வல்ல னெனப் பதமேல், வண்ணந் திகழ்பொற கழலணிநது
மதுகைக் கொடியுங் கடடியருட், பெண்ணம பிகைகண்
காணநடஞ் செய்வானநதப் பெருநதருகூல் (கஉ)

தேக்குஞ் சடில முடிக்கட வுளிநுதாள் கருதாத தீமன
மும், வாக்குஞ் செயலுங் கொடியோரு மொருகாற் பொன்
னம பலமெனனி, லாக்கந் தருமஞ் செழுத்திருபத் தோரா
யிரத்தோ டறுநாறு, நாக்கொண் டிரைக்கு மதற்குநிக ரென்
றான் குன்று நற்புகழான. (ககூ)

நீறுந் திருவஞ் செழுத்துமிலா நிருபா திருவம பல
மென்று, கூறும பொருளிக் கிதுவாகு மென்றான் குன்று
மெனுங்குணததான், தேறும பிடக மூன்றுமுரை செய்யுந்
தலைவ னல்லாது, வேறுங் கடவு ளொன்றுளதோ வென்றே
புத்தன் வெகுண்டுரைப்பான். (ககூ)

சென்றே தில்லை யெனும்தியிற் சேர்வேன் வாது செய்
தவன்றா, னினதே நடிக்குங் கழலீடு நீடுங் கொடியு மீங்கறு
பபே, னெனதே கடவுள் புத்தனென வுலகோ ரறிய வுரைத்
தநத, மன்றே போதி நிழறபெருமான் பள்ளி யென்ன வழ
ங்குவிப்பேன். (௧௫)

இநதக் கருமந தினமுன்றில் யானே முடிப்ப னென
வெழுநது, சநதச சிவிகை மேற்கொண்டு தனராள் வணங்
குங் கணஞ்சூழ, நநதக் கிளருந திரைக்கடலு நாடுங் காடு
மகன்றேகிப, புநதித துயரங் கொண்டொல்லே செனராள்
புத்தன புலியூரி ல. (௧௬)

வேறு.

மனனனுந தனது செலவ மகட்குள் மூகை நீங்கப்
பொன்னினம பலததி லேக வென்பது பொருநத வுனனித்
தனனெடுந தானே சூழத் தனிப்பெருஞ் சிவிகை யேறிச
செனனிநன னுடு சோநது தில்லையி னெல்லை புக்கான. (௧௭)

இங்கிவன் செல்லு முனன ரெய்திய புத்த நங்கிச, செ
ங்கரன றில்லை யெல்லைச சிவிகையி னிழிநது சென்று, பொ
ங்குதண புனல்சோ செனனிப புலீசசர வரனபொற கோ
யிற், நங்குசெங் கனக சாவந தயங்குமண் டபத்தி லானான்.

ஆங்கவ னிருப்பச சென்ற வரசனு மிறைஞ்சி யேத்தி
யோங்கிய மகிழ்ச்சி யெய்தி யமாநதுழி யுரக ராசி
தாங்கிய சடிலன் கோயி றனனிலுட் கருமஞ் செய்வோ
நீங்கிவர் வரவு கண்டே யாவரு மொருங்கு சோநதார். (௧௮)

வேறு.

தத்தமன நொநதுகன றானென வெகுண்டே
சித்தமயர் வெய்தும்வகை கினமொழிகள் கூறு
வத்தனுறை தில்லைநக ரெல்லையை யகன்றே.
புத்தகடி தேகிது பொருமென வுரைத்தார். (௨௦)

தார்வளவன் முன்னருயர் தாக்கவுரை கொண்டே
நீர்ப்ரவு சைவநிலை யன்றென மறுத்தே
சீமருவு புத்தனுயர் தெய்வமென விபபோ
தோபெற நிறுத்தியல தேகுவதி லெனறான. (௨௧)

புத்தகுரு வின்னென புகனறபி னெவாககு
மித்திற முரைக்குவ மெனககடி தகனறே
மெயத்தவாகள வேதமுத லோர்பரி கலத்தோர்
தத்தமனை தோறுமிது சாற்றினாக ளன்னோ. (௨௨)

புண்ணுழையும வேனிகா புகனறமொழி கேளா
வண்ணலுறை கோயிலிடை யாவரு மடைந்தே
வண்ணமணி மண்டபம் தெயதிவரு புத்த
னெண்ணமது கேட்குவ மெனககடிது சென்றா (௨௩)

தெய்வர ரானவர்கள் செல்லவெதிர் வாரா
மெய்யுணாவில் புத்தனை வெகுண்டுபல சொல்லா
வய்வதறி யாதவொரு நீபயமி லாதே
யிவவகை யிருந்தமதி யாமையெது வென்றா. (௨௪)

அங்கமறை யாகம புராணமவை யாலே
நங்கடவு ளேகடவு ளென்றுநவல் வீரே
லெங்கடவு ளேகடவு ளென்றுநவில் வேனயா
னிங்கெனெதிர கூறுமென வேயவ னுரைத்தான. (௨௫)

போற்றுமறை யந்தணர்கள் புத்தனை வெகுண்டே
தோற்றனை யெனக்கலைஞா சொல்லவுனை வெல்வோ
மாற்றமினி யுன்னுட னுரைக்கும்து மற்றோ
சேற்றினெதிர் கலலெறிதல் செயவதல துண்டோ. (௨௬)

நன்றிதரு வாருமொரு ஞானிகுரை செய்தா
னின்றதன வெகுடசியை நிறுத்தல்கட னுமா
லின்றிழியு நின்னுட னிகழ்ச்சியெனி னுஞ்சீ
ரொன்றுமிலை யானவுனை யோருரையில் வெல்வேம். (௨௭)

மிக்கதிறன் மன்னவரு மெய்யுணாவி னோருந்
தொக்கசபை முனனர்நம தாககவுரை சொனனா
றக்கதென லாமிது தகாததிது வெனரு
லெக்கலக முமமிலை யிதேகரும மாமால். (௨௮)

உத்தர முரைக்கவறி யாதுபுவி யூரா
புத்தனை முனிநதனா புடைத்தனாக னென்றே
யித்தல முரைத்துவிடு மெனறுவள வன்பான
மெய்ததவா விரித்தெழுது மோலையை விடுததார. (௨௯)

அநதனா பெருநதவ ரருங்கலை யுணாந்தோர்
வநதனுரு நாளைமணி மனறுதொழ வென்றே
புநதிமகி தோலைபல போக்கியபின வெய்யோன
முநதுற வொளித்தனன முளைத்தன னிராவோன. (௩௦)

வேறு

துங்கவா னென்னு மாநின சுடாதுதற நிலக மென
னக், கங்குலா மடநதை பாகருங் கவினகொள கண்ணடி
யெனனச, சங்கவார குழையாக கிடட தளவெண கவிகை
யெனனத, திங்கணமா கடவு டோளறச சிறநதது ஞால
மெல்லாம (௩௧)

இன்றொரு தினமுந தேரா விங்கிரு நாளை யாங்க
ஞன்றன துயர்ச்சி யினமை காட்டுவ முலகிற கென்று
நன்றிகொண மனையிற சென்றே யாருநல லுணவு மாநதி
யனறிருண மேன்மை யாள ரருநதுயில் பயிலுங் காலை. ()

அழகுற மனறி லாடு மையாகைப பிரம்பு தாங்கித்
தழைசடை முடியு மேனி சாத்திய நீறு மாகி
விழைதரு வடிவங் கொண்டு வெளிப்படக் கனவில்வெய்யோ
னெழுவதன் முனன ரெய்தி யாவாக்கு மிதுபு கன்றார். ()

வருநதுவ தொழிமி னமமு ரெல்லையின் வைகி யன்பா
லிருநதனன வாத ஐர னிவ்வுரை கேட்ட போதே
பொருநதிய தர்க்க னூலாற புத்தரை வெல்வா னின்னே
யருநதவ முடைய நீர்போ யழைத்திடு மவனை பென்றார். ()

கண்டனர் கனவு தன்னில் விழித்தனர் கனக மன்றி
லொண்டொடி பாக னன்பா லுரைத்தது கருத்தி லாய்நது
கொண்டனர் மகிழ்ச்சிசெங்கைகுவித்தனர் முடியிற்கோயின்
மண்டப மிசையே யெலலா மாநதரும வந்து தொக்கார். ()

புல்லறி வுடைய புத்தன புகன்றதற் கிரங்கிப பின்ன
ரெல்லையில் கருணை யானவந திருங்கன வதனி லெய்திசு
சொல்லிய மொழியி னாலே சோதிக்கொண் முகத்த ராகி
வல்லிருட் கொடுங்கி வெய்யோன வரவிரி கமல மொத்தார்.

தெய்விக மான மன்றிற றிருநடம புரியு நாதன்
றைவரு நீறுஞ் செய்ய சடையுநற பிரமபு மாக
மைவிரி கங்குற் காலை வநதுநன் மகிழ்ச்சி யெய்த
விவ்வகை மொழிநதா ரெனறே யாவருங் கனவு சொன்னார்.

அத்தனை மன்று ளாடு மையனை வியநது கூறித்
தத்தமி லன்பு கூடநது தனித்துளம் வருத்த நீங்கி
மெய்ததவ வாத வூரா மேவிடத் தணுகு வோமென்
றுத்தம பன்ன சாலை யொல்லையிற் குறுகி னூகள. (௩௮)

கூடினர் பன்ன சாலை கூரருட் குன்றை யன்பா
னாடினர் நயநது கண்டார் நளினவா சனத்தி னெய்திப்
பீடின ரிருநத யோகம பெயர்நதனர் வியநது மன்றி
லாடின ருரைத்த வெல்லா மாங்கவர்க் கியம்பி னூர்கள். ()

வேறு.

அநதமொழி யன்பினர் செவிபபுல னிலங்குதலு மன்
றிறை பணித்த துணரா, வநதவரு டன்கடிது சென்றுதிரு
மன்றனை வணங்கியருள் பெற்று மயலாஞ், சிந்தைய ரிருந
தமணி மண்டபம தெய்தியவா தீயமுக நாடி விடரே, நநது
மென வேயெழினி கொண்குமறை வித்தெதி ரிருநதனர்
கலங்கொ னனைமேல். (௪௦)

மன்னுமறை யந்தனர் புராணிக ருநகலைகள் வல்லவர்
நல் லோர்க ளுடனே, சென்னிவள வன்கடிது வந்துதிரு
மனறனெதிர சென்றுதொழு தங்க ணகலா, மின்னுமணி
மண்டபம் தெய்தியரு ளன்பரை வியந்தடி வணங்கி யருகா,
நன்னரணை யின்புற மிருந்தனன் விரிந்தகலை நாணிறைவு
கொண்ட மதிபோல். (சக)

ரழவள நாடனு மெழுந்தடி பணிந்துதிறை யிட்டரு
றை நல்கி யிறைவா, வாழியிக வாழியென நின்றபொழு தங்
கவனை மனனர்பெரு மானு மகிழா, வேழமிவை நல்லவிலை
யிலலையிம மணிகொன வியந்தநு கிருத்தி யெவருளு, சூழ
மவை கங்குமுழி யங்கய விருந்தனாகள சூழ்ந்துகரி சொல்
லு மயல்லா. (சஉ)

தில்லைக ரந்தனா தபோதனா சிறந்தி நி திருந்துழி
விரிந்த சிவநூல, வல்லவ ரிழிந்தகுண புத்தனுடன் வாது
செயு மன்னுசூப காண வருவோர், தொலைமறை தந்த
வன முருந்தனமுனி வோரெழுவா சூழமிரு நானகு திகை
மே, லெலலையி விருப்பவ ருருத்திராகள விஞ்சைய ரிராப
பக லிலங்கு கதிரோ. (சங)

வேறு.

தனபெருந தானை சூழ விருந்ததன் பொன்னி நாடன
மெனபெருந துறைசூழ நாடன் றிருவடி வணங்கி நின்று
நின்பரஞ் சைவ ஞான நிலைமையை நிறுத்தல் பின்ன
ரெனபரம் புத்தா தமமை யீங்குயிர செகுப்ப தென்றன. (1)

வளவனிவ வகையிற கூற வந்தபொய்ப் புத்த ரெல்லா
முளமயா வெய்த வாத ஓரருண மகிழ்ச்சி யெய்திக
களவுரை பகர்வோய் வந்த காரண முரைநீ யெனனக்
கிளா செவிதுழைவேலென்னக்கேட்டவனி தனைசொல்வான்
மன்னுமெங் கடவு ளல்லான மற்றிலை கடவு ளென்றே
யிருநெடும பதியி லெய்தி யியம்பியிங் கெவருங் காணப்
பொன்னினம் பலத்தே யெங்கள் புத்தரை வைத்தல் வேண்டி
நென்னல்வந் திருந்தே னிங்கு வேறிலை நினைத்த தென்றன.

என்றலும் வாத ஆரெம் மிறைவாபுன் முறுவ லெய்தி
முன்றவ மொன்று மில்லாய் முயலிப மாவ துண்டோ
நன்றது நிறக வுனற நறபெருங் கடவு டானுஞ்
சென்றவ னடியிற சேருஞ் செய்தியுங் கூறு கென்றார். ()

அண்ணலா ருரைத்த போதி லாங்கவன் வெகுட்சி யெய்தி
கண்ணிலா தவற்கு வெய்யோன கதிரொளி காட்ட லாமே
நண்ணலா வெங்க னாத நறபுக முரைக்கி னன்ன
வெண்ணிலா யிரங்க ளேண்டு மென்றுபி னிதுபு கன்றூ

அறநதிகழ பிடக நன்னு லோதியன் புடைய னாகிப
பிறங்குபல யோனி தோறும் பிறநதுயிரக குறுதி செயது
மறநதரு கோற லாதி நாலவகை யொழிதது மேன்மை
சிறநதுள போதி நீழற சோவனெம மிறைவ னாவான். (சக)

மேவிய கருவிற சேரு முருவம்வே தனைகு றிப்புப
பாவனை யுடனவிஞ ஞானம பஞ்சகந தங்க ளகடி
யோவில்பல் லுணர்வுண்டாகி யொழிவது பிறவித துன்ப
மாவது பொனறக கேடா யழிவது முததி யென்றான். (ரு)

வாதவூ ரண்ண லாரும் வணபுனற பொன்னி நாடன
நீதிலா முகத்தி னூடு சிறநதருட பாவை நலகிப
பேதையா யறிமால் கொண்டு பிததுரை பகரும் புத்தற
கேதியா மின்று சொல்வ தென்றுபின னிதுபு கன்றார். (ருக)

தருமமுண் டென்று நன்னூ ல் சாற்றினன றலைவனென்பை
மருவிய வுணர்வுண் டாகி மறைநதிடுங் கணத்தி னென்பை
பொருளுட னுரைநீ தேடிப புகலுமுன னுணர்வு போன
விருடரு நின்னூ ல் சொல்வ தெப்படி யியமபல் வேண்டும்.

ஆதலா லறநூ லென்ப துணக்கிலை யுயிர்கட் காகப
பேதமாம் யோனி தோறும் பிறந்தன னிறைவ னென்றாய்
திதுசே ரொருவர் மாலைத் திர்க்கவந் தவர்க டாமும
போதமால் கொள்ளி னம்மால் போவதங் குள்ள தாமோ. ()

கொல்வது கருதானெங்கள் கோவென வுரைத்தாய் முன்னம
பல்வகை யோனி தோறும பார்மிசைப் பிறக்கு நாளில்
வெல்புவி நரியை யாகி வெம்பசி யுறறான மற்றுப
புல்லொடு தழையோ தின்பா னினபெரும போதி நாதன்.()

கரவெனு முன்ற னூலிற கந்தமைந துடனே கூடி
யுருவமு மழியு மெனறா யுன்னிறைக குருவ மெங்கே
விரவிய யோனி தோறு முயிரக்கருள செய்ய வேண்டி
மருவொரு வடிவங் கொண்டா னெனபதே மதியி லாதாய்.

காரண வுயிரிற் கூடுங் காரிய வுருவின நேலுன
சீரணி போதி நீழற் சேரிதைக குருவ மில்லை
பூரண ஞான மில்லாய பொன்றுகை முததி யெனனும்
பேருணா விலலா வுன்றன் பிடகதூல யாவர் சொனனார். ()

இருபதிற நெருவ ராக வெண்ணுமுன் புத்த ரெல்லாம்
வருவது சிறந்த தாயா வயிறறினைப் பிறி யெனபை
பரிவொடு சுமந்து பெற்றா ருயிரகெடப் பழுது செய்தே
யருநர கததில வீழு மவாகளோ கடவு ளாவார். (௫௭)

கரவுடைப் பூத நான்கின கலப்பினிற பேத மல்லா
துருவினுக் குபிராவே றிலலை யெனபைநின் பொய்மை நூவி
விரவினிற றுயிலுங் காலுன முகத்தினி லேறிப் போரு
மரவினைப் பூத பேத மறிந்ததோ வறிவி லாதாய். (௫௮)

உருவமு முயிருங் கூடு முணாவனக கிலலை யிந்த
வுருவமிங் கிறந்த காலே யுயிரகடி தகன்று போரு
முருவமு முயிருங் கூடிப் பிறக்குமே விதனா லுன்ற
னுருவமு முயிரும வேறா மென்றுரை யுன்றன் வாயால். ()

வானமு மில்லை வானத தோசையு மில்லை வான
மானதில் வழக்க தாமென் றாற்றுவை யுன்ற னூலிற்
கானிலம புனரீ நான்குங் கலப்பதற் கிடம தாரு
நீர்வி லோசை வானி னிகழ்ந்தாள் செய்தி யெனபாய். (௬௦)

என்றலும் வாதவூரெம மிறைவர்புன் முறுவ லெய்தி
முன்றவ மொன்று மில்லாய் முயலிப மாவ துண்டோ
நன்றது நிற்க வுன்ற னறபெருங் கடவு டானுஞ்
சென்றவ னடியிற் சேருஞ் செய்தியுங் கூறு கென்றார். ()

அண்ணலா ருரைத்த போதி லாங்கவன் வெகுட்சி யெய்திக்
கண்ணிலா தவற்கு வெய்யோன கதிரொளி காட்ட லாமோ
நண்ணலா வெங்க னாத னற்புக முரைக்கி னனனா
வெண்ணிலா ஈரங்குள வேண்டு மென்றுபி னிதுபு கன்றான்.

அறநதிகழ பிடக நனனா லோதியன் புடைய னாகிப
பிறங்குபல யோனி தோறும் பிறந்தயிராக குறுதி செய்து
மறந்தரு கோற லாதி நால்வகை மொழிதது மேன்மை
சிறந்தன போதி நீழற சேர்வனெம மிறைவ னாவான். (சக)

மேவிய கருவிற சேரு முருவம்வே தனைகு நிப்புப
பாவனை யுடனவிஞ ஞானம பஞ்சகர தங்கள் கூடி
யோவில்பல் லுணர்வுண்டாகி யொழிவது பிறவித துன்ப
மாவது பொன்றக் கேடா யழிவது முததி யென்றான். (ரு௦)

வாதவூ ரண்ண லாரும் வண்புனற பொன்னி நாடன
நீதிலா முகத்தி னாடு சிறந்தருட பாவை நலகிப்
பேதையா யறிமால் கொண்டு பிததுரை பகரும் புத்தற
கேதியா மின் னு சொலவ தெனறுபின் னிதுபு கன்றார். (ரு௧)

தருமமுண் டென்று நனனூல் சாற்றினன றலைவனென்பை
மருவிய வுணர்வுண் டாகி மறைந்திடுங் கணத்தி னென்பை
பொருளுட னுரைநீ தேடிப புகலுமுன னுணர்வு போனா
விருடரு நின்னூல் சொல்வ தெப்படி யியமபல் வேண்டும்.

ஆதலா லறநா லென்ப துணக்கிலை யுயிர்கட் காசுப
பேதமாம் யோனி தோறும் பிறந்தன னிறைவ னென்றாய்
திதுசே ரொருவர் மாலைத் தீர்க்கவந் தவர்க டாமும
பேர்தமால் கொள்ளி னம்மால் போவதங் குள்ள தாமோ. ()

கொல்வது கருதானெங்கள் கோவென வுரைத்தாய் முன்னம
பல்வகை யோனி தோறும பார்மிசைப பிறக்கு நாளில்
வெல்புலி நரியை யாகி வெம்பசி யுறறன் மறறுப
புல்லொடு தழையோ தின்பா னின்பெரும போதி நாதன்.()

கரவெனு முன்ற னூலிற கந்தமைந துடனே கூடி
யுருவமு மழியு மென்ற யுன்னிறைக குருவ மெங்கே
விரவிய யோனி தோறு முயிரக்கருள செய்ய வேண்டி
மருவொரு வடிவங் கொண்டா னென்பதே மதியி லாதாய்.

காரண வுயிரிற் கூடுங் காரிய வுருவின நேலுன
சீரணி போதி நீழற் சேரிறைக் குருவ மில்லை
பூரண ஞான மில்லாய் பொன்றுகை முததி யெனனும்
பேருணா விலலா வுனறன் பிடகனூல் யாவர் சொனனார். ()

இருபதிற றெருவ ராக வெண்ணுமுன் புத்த ரெல்லாம்
வருவது சிறந்த தாயர் வபிறறினைப பீறி யென்பை
பரிவொடு சுமந்து பெற்ற ருயிரகெடப் பழுது செய்தே
யருநர கத்தில் வீழு மவாகளோ கடவு ளாவார். (௫௭)

கரவுடைப் பூத நான்கின கலப்பினிற் பேத மல்லா
துருவினுக் குயிராவே றில்லை யென்பைநின் பொய்மை நூலி
விரவினிற றுயிலுங் காலுன முகத்தினி லேறிப் போரு
மரவினைப் பூத பேத மறிந்ததோ வறிவி லாதாய். (௫௮)

உருவமு முயிருங் கூடு முணர்வுனக் கில்லை யிந்த
வுருவமிங் கிறந்த காலே யுயிரகடி தகன்று போரு
முருவமு முயிருங் கூடிப் பிறக்குமே விதனா லுன்ற
னுருவமு முயிரும வேற மென்றுரை யுனறன் வாயால். ()

வானமு மில்லை வானத் தோசையு மில்லை வான
மானதில் வழக்க தாமென் றரற்றுவை யுன்ற னூலிற்
கானிலம புனறீ நான்குங் கலப்பதற் கிடம தாரு
நீகனி லோசை வானி னிகந்தனா செய்தி யென்பாய். (௬௦)

இடமிசூத் திசைதா னென்ப தில்வழக் கென்னு நீயே
வடகெடுந் திசையிற் போதி மரமென வணக்கஞ் செய்வை
புடவியி லறிவி லாரும பித்தரும் பொய்மமை யோரு
முடனிகழ்வையிற் கூறி னொக்குநீ யுரைப்ப வெல்லாம். ()

மரமுயி ரல்வ வென்பை மன்னுமைம் பூத மான
வுருவினர்போல நனவீ ருணவினாற் கிளைகொண்டோங்குரு
சருகெழு முணவின் றுயி னாதலாற் சனன பேதத்
தருவினை யருதந் வெங்கோ னுருயிர்க் கமைதத் தென்பாய்.

வன்பெரும பழுது கோறன் மண்மிசைப பிறர் செகுத்த
புன்புலாறினன்னன்மென்றுரைபபைநின்பொய்மமைநூலிற்
றின்பபெயன் னுனகரு நல்லு னுடலுயிர் செகுத்தே யூட்டி
யுனபசி தணித்தார பாவ மெயதுவ துனக்கு நன்றோ. (கூங்)

காரண நிறக வென்றுங் காரியங் கெடுதல் வீடென்
றாரணம் பரவு மெங்கோ னாகமம் புகல்வார் சொல்வார்
போரணங் குயிருஞ் சேரப் பொனறுதன் முததி யென்று
போரணங் குற்ற நீயே பிறிவறி யாது சொன்னாய். (கூசு)

அழிந்திடி னைநது கநத முததியென் னுரைத்தா யைநது
மழிநதிடின முததி பெற்றா ராரென வினவுங் காலை
யழிநதிடு மைநதி னுண்டா முணாவென வுரைக்கி னைநது
மழிநதன விலையா முத்தி யாவது மில்லை யென்றார். (கூடு)

வேறு.

பொங்கு புகழ் மங்கியுள புத்தனும் வெகுண்டே
யெங்கடவு ளேதுபெறு முததியிலை யென்றீ
ருங்கடவுள யாதுமது முததியெது வெனனத்
தங்குசிவ ஞானமுணர் சைவரிது சொல்வார். (கூக)

ஆலமணி நீழலி லிருநதற முரைக்குங்
கோலமது கண்டுபலர் கும்பிட நடிப்பான்
மேலணியு நீறனுமை கூறனருண் மேவுஞ்
சீலனவ னம்பெருமை செப்பவெளி தாமோ. (கூள)

தில்லைமணி மன்றிலுறை திங்களணி யெங்கோ
னெல்லையுள னேமொழிய வென்றருள் புரிந்தே
சொல்லுமள விற்பல தொடுத்துமுய லாதே
நில்லுமிது கூறுமென நீசனி துரைத்தான். (௬௮)

முன்னர்வட நீழவி விருநதற மொழிநதா
னென்னிறைவ நென்னுமுரை யென்னெதி ருரைத்தீர்
மன்னுசெப மாலைகொ டிருக்குமது மற்றே
ருன்னரிய நற்கடவு ஞுண்டென நினைந்தோ. (௬௯)

மல்லலுல கத்தவர் வணங்கிட நடிப்பன்
றில்லையிறை யென்னவுரை செபபினிர் செகத்தே
நல்லறிவி னோர்க்குசிலர் நாடுபவ ருண்டா
யல்லதுத மிசசைதனி லாடுபவ ருண்டோ. (௭௦)

வையமுழு துய்யமணி மன்றினு ணடிப்போன்
மெய்யணியு நீறனென மேன்மைகொ டுரைத்தீர்
செய்யவொளி தங்குத்திரு மேனிதனி னீறே
துய்யதென வோவுமது தொல்விதை புனைநதான். (௭௧)

மங்கையொரு பங்கனென வண்மைகொ டுரைத்தீர்
பங்குபடு பெண்வடிவு பாரின்மிசை யுண்டோ
வங்கமொரு பாதிமட மாதிறுரு வாண
லுங்களிறை நீர்துறவி லுற்றதவ மென்னோ. (௭௨)

என்றவன் மொழிநதபி னிகழ்ச்சிகை செய்தே
மன்றனடி யார்கள்பெரு வாழ்வுபெற வநதார்
நன்றியுப தேசமிது நற்றவ மிலாதா
யுன்றனெதிர் சொல்வதல வென்றிதுரை செய்வார். (௭௩)

ஓங்குசெப மாலைகொ டிருத்தலுல கெல்லா
மீங்குயர் தவங்கள்செய வென்றினிது கொள்ளாய்
தாங்கிய படைத்தொழில்கள் சார்பொடு பழக்கும்
பாங்குள பணிக்கர்கர பததிரம தாகும். (௭௪)

ஈட்டிய தவப்பய நிலாதவர்கள் போலு
 னாட்டமுடை யாரெதிர் நடித்திவெ னென்றாய்
 காட்டவனல் போலுடல் கலந்துயிரை யெல்லா
 மாட்டுமொரு டட்டுவனெம மண்ணலென வெண்ணாய்.()

நீற்றினை யணிந்ததுவெ னின்னிதைவ னென்றே
 சாற்றினை யுயிர்க்கிடர் தணிககவென வெண்ணாய்
 தோற்றியுள தம்புதல்வர் துன்பமுறும் வெநநோய்
 மாற்றுமவகையன்னை யரருநதிய மருநதாம. (எக)

புல்லறிவு கொண்டுபல பொத்துமொழி புத்தா
 நில்வன லாலொருவர் நீறணிவ துண்டோ
 நல்லதிரு நீற்றினுள நன்குமறை தானே
 சொல்லுமத லாலொருவா சொல்லவெளி தாமோ. (எஎ)

பாகமதி லுத்தமியை வைத்தல்பழு தென்றாய்
 போகமுல குககருள புரிந்தருள வென்றே
 மாகமுகி லொத்தகுழன மங்கையொ டிருநதான்
 யோகமுயிர் கட்டுதவ யோகவுரு வானான். (எஅ)

அநதர்கர முற்றதடி யனறியறி யாபோ
 லிந்தமொழி கற்றனை யினிப்பிறிது தேராய்
 மைந்தபுனை சந்தவிடை யானமலரின் மன்னுங்
 கந்தமென நின்றநிலை கண்டிலைக ணில்லாய். (எக)

ஆதிசிவ யோகிமிகு போகியரு வாகுரு
 சோதிவெகு ருபிசுக வாரிதுய ரில்லா
 நீதிமணி மன்றதனி னின்றநிலை யல்லால்
 யாதுமுடி யாதுபதம யாரறிவ ரென்றார். (அ௦)

மைத்தர்மட வார்தமது வாக்கிறைவி நீயே
 யிந்தலகை பொய்ம்மொழி யியம்புவதெ னென்றே
 யந்தமில் வாகிய வருங்கலைகள் வல்லார்
 முத்துகலை மாதிரை முனிந்திது மொழிந்தார். (அக)

வேறு.

தொக்க நான்மறை சொல்லு நீயிவை சொல்வ தென்
கலை மாதராய், தக்கன வேளவி யிலுன்ற னாசி தமிழ்த தினறு
மறப்பதே, முக்க னாணரு ளில்லை யெனறிடு மூகர் நாவை
யகன்றுநீ, நகக னாதிரு வாணை யேகென நாம டநதையு
மஞ்சினாள். (அஉ)

அஞ்சி வஞ்சகர் நாவி னினறு மகன்று பின்பவர் தாமெ
லா, நஞ்ச யின்றவர் போலொடு நுகி நடுகி மூகர்க ளாயி
னார், நெஞ்ச நொததுபி னீழ நாட னிறைநதி நெஞ்சிவ ஞான
தூ, லெஞ்ச லினறிய செலவா பாத மிறைஞ்சி நினறிது
கூறுவான. (அங)

சொல்ல வல்லவா மூகை யாயினர் சொல்லி லாவொரு
மூகையாம், வல்லி யெனபுதல விகரு மூகை மறைநது நல்
லுரை கூடினா, னல்ல தொண்ட னுமக்கு நானென நாய னா
வ டனனைநீ, யொல்லையிங்கழை யெனன வந்தவ ஞண்மை
சேரவை நண்ணினாள். (அச)

நண்ணி யங்குமு னின்ற கனனியை நனமை யாளருநா
டியே, கண்ணி னின்னருள செயது பினனா கரைதது முன்
ன ரிருத்தியே, புண்ண நுகியி ருந்த புத்த னுரைதத தர்க்க
மவைக்கெலாந, தண்ண னுங்குழல் வல்லி நல்லுரை சாற்று
கென்று விளம்பினார். (அரு)

பற்று நன்குண ராத புத்தா பகாந்த தாகக மவைக்கெலாங்
கற்று ணாந்தவர் போல மனனியகன்னிமாறுரை கூறினாண்
மற்று மங்கையர் சாழ லாமவினை யாட லாக, மகிழ்ச்சியா
லுற்ற தன்பொரு டனனை வாசகமாகவுண்மைய ரோதினார்.

ராழ மன்னனு மஞ்செ முதது மியமபி நீறு புனைநதுபின்
ருழ நின்றடி மைத்தி நந்தவ ருத தொண்டின னாயினான்
சோழ னுமபுலி யூரின் மன்னிய தென்மையாளருமம்பலம்
வாழ்க வென்றுதுதித்துநின்றெழில்வந்தவரை யேத்தினார்.

தக்க சீர்பயி லீழ மன்னுயர் சைவனா ரெதிர் நின்றுநன்
சக்க மாலை புனைநது நீறு மணிநது தொண்டின னானபின்
றுக்க மாகிய சீவ ரத்துவ ராடை முடு முடமபினார்
மிக்க காதர முகை தீர்நதிட வேண்டு மென்று வணங்கினான்.

இன்ன வாறருள் செய்குவாயினியெம்பிரானென வனபுடன
பொன்னி சூழவள நாட னும்புவி யூரு ளாரு மிறைஞ்சினார்
மன்னு சீர்புனை வாத ஓரர் மகிழ்நது பார்வையை நல்கவே
முன்ன ராக வணங்கி யேயவர் முகை தீர்நதிது கூறினார். ()

மாசி லாத மனத் தினுய்முன மன்னு தீவினை செய்தலா
லாசி லாதவெ ணீற ணிநதுந லஞ்செழுத்துரைசெய்திலேம
பூச லாகிய நீறு டன்புனை யக்க மாலைகள் காவியாந
துசு தாதுவ ராடை யைச்சுடு வென்று துன்றிவணங்கினார்.

கோட்ட மின்றிய வுண்மையாநகைகோட்டுகின்றமுகத்தரா
யீட்டுமுன் செய்தவத்தினுரிவரென்றுசிறதையிலெண்ணியே
வாட்ட ருநதிரு நீற ணிநது வயங்கு ருத்திர சாதனம
பூட்டி யங்கவர் சீவ ரங்கிளர் பொங்கு தீக்கிரை யாக்கினார். ()

பொய்யி லாவரு ளைய ருமபுவி யூரு ளார்களு முன்புசேர்
மைய லாகிய வேட மின்றி வயங்கு நீறணி வார்களுந்
துய்ய காவிரி நாட னுநதுக டரு மீழர்த மன்னனுஞ்
செய்ய மாமணி மன்றுளார்திருமுன்புசென்றுவணங்கினார்.

பொன்றுகின்றதுமுத்தியெனறுபுகன்றுநின்றுழல்புத்தர்தா
மன்று கண்டு வணங்கி யன்புடன் மாபெ ருந்தவ ராவதே
யின்றி தன்பொரு ளாவ தென்பல வாறு டன்கடன் மீதிலே
சென்றதண்புனலல்லவோவுயர்தில்லையெல்லையெண்ணினார்

மன்ற கன்றபின் யாவ ருஞ்செல வாத ஓருறை வள்ளலார்
சென்றி லங்கு திருப்பு லீசர் சிறநத பாதம் வணங்கியே
நன்றி துன்றிய வங்கண் வைகினர் நல்ல தில்லையு ளாரெலா
மென்று மிக்கிரு மையர் நீரினி யென்று தம்மனையேகினார்.

பொன்னி நாடனு மீழ நாடு புரந்த மன்னனு முன்புசேர்
மன்னு தீவினை தீர மன்று வணங்கி நீறணி வார்களு
முன்னராக விறைஞ்சி ஞானமுதிர்ந்த கோவையகன்றுபோய்
மின்னு மாமணி மாட மாளிகை தமமி லன்புடன்மேவினார்.

புனமை வேட மகன்று நீறு புனைநது ளார்களு மன்ன
னுந், தொன்மை யார்திரு வாத லூர் துலங்கு பாதம் வண
ங்கியே, நன்மை யாமணி மன்றி றைஞ்சி நயநது நெஞ்சி
னில் வஞ்சமாம, வனமை யான தொழிநது தில்லை மன்னு
மூரென வைகினார். (௧௬)

புத்தரைவாதில்வெனறசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௫௧௦.

திருவடிபெற்றசருக்கம்.

உடம்படப பொய்யை மெய்யா வுரைத்திடு சமய மென்னுந்
தடங்கயத திரளை வெல்லுந் தனிப்பெரு மடங்க லனனார்
நெடுநதவப பெருமை யாலே நினைப்பருளு சைவ ஞான
மிடம்படப புகல்வார பின்ன ரெய்திய செய்தி சொல்வாம். (1)

ஆடல் வெம்படையி னுடையெழுச்சியோடச்சோவென்னும்
பாடலுந் தெய்வ லோக யாத்திரைப பதது மோதித
தேடலுந் திகைப்ப மீளத் தெளிதலுஞ் சிறுமை கொண்டு
வாடலுங் களிப்ப மில்லா நற்பெரு வாழ்வி லானார். (௨)

போற்றுமஞ் செழுத்து நீறும புவிமிசை விளங்கத் துன்ப
மாற்றிடுஞ் சைவ ஞான வாசகம் புகல வந்தார்
சீற்றமில் புலியும் பாம்புஞ் சோபெற விளங்கு மன்றி
லேற்றினன் புலியூர் மேலைச் சிவபத மெனறு கண்டார். (௩)

அய்யரங் குறையு நாடி லாடக மன்றி லாடு
மெய்யர்தங் கருணை யாலோர் வேதிய வடிவங் கொண்டு
துய்யமுப புரிநான் மார்புந் துலங்குபுத் தகமுந் தோன்றச்
செய்யமென் பாத நோவச் சென்றுமுன் னாக நின்றார். (௪)

முன்புற நின்ற வேத முதல்வரை முகத்தி னோக்கி
யின்புற வாதவூர நிருமென விருந்த பின்னர்க்
கொண்புனை மறையின் மிக்கி ரெங்குளீர் கூறு மெனன
மன்பெரு வளஞ்சோ பாண்டி மண்டலத்திருப்பேனென்றார்.

பாண்டிநா டென்ற பின்னர்ப் பரிவுடன் செறிவு கூறி
யீண்டுநீர் வருதல் வேண்டுங் காரிய மியம்பு மெனன
வாண்டநா யகன்ற னானை யாகிய கரும தும்மைக
காண்டலே யென்று பின்னுங் கருத்துற விதனைச்சொன்னார்.

மண்ணிடைப் புருநது மேலை வானிடைப் பறநது முன்னாக
கண்ணனு மயனுந் தேடிந் காண்பதற் கரியார தமமைப்
புண்ணிய மனறி லாடும புனிதரைப் பரியி லேறப்
பண்ணுதும் பெருமை யாலே வாழ்நதது பாண்டி நாடு. (௭)

தென்பெருந் துறையி லையன றிருவடி சேவை செய்து
துன்பமொன றின்றி வாவி சூழ்கூடிக் குன்றிற் சென்று
பொன்பொலி மனறி லெய்திப் புததரைவாதில் வென்றி
ரெனபது கேட்டுப் பின்னா யாவரு மகிழ்ச்சி கொண்டாரா.

ஆதியை மன்று ளாடு மையனை யனபி னாலே
யோதிய தமிழின பாட லுள்ளவை யோத வெண்ணி
மாதூய ரகல வின்னே வந்தன னெழுதல் வேண்டும்
வேதியர் பெருமா னின்று விளம்பிடும விளங்க வென்றார். (௮)

விண்ணகம் பரவு நாத னிவ்வகை விளம்பச் சிந்தை
நண்ணுமன் புடைய ராகி நறசடை முடியார தம்மை
யெண்ணருந் தமிழின் பாட்டா லியம்பிய வைய ரப்போ
துண்ணெகிழ்த்துளமெய்ஞ் ஞான வாசக முவநதுசொன்னார்.

அங்கவ ருரைத்த வெல்லா மப்பலத தாடுமையர்
செங்கையி லேடு வாங்கித் தெளிவுற வரைநத பின்னாப்
பொங்கிய வருளி னாரும் புகன்றிட ரகலத் தையல்
பங்கினர் தமமைக் கோவை பாடுதல் வேண்டு மென்றார். (௯)

மன்னிய தவத்தின மிக்கா ரதற்குள மகிழ்ந்து கூற
முன்னுற விருந்து கோவை யெழுதினர் முடிந்த பின்னாப்
பொன்னவீர் வேணி யார்தாம் புத்தகஞ் சேமித் தங்கண்
மின்னென மறைதார்சொன்ன வித்தகரயர்ச்சிகொண்டாரா.

எழுந்தன ரெங்கு மேரி நாடின ரென்கொ லென்னு
வழிந்தனர் மன்று ளாடு மாதியென் றறிந்த பின்னர்ப்
பொழிந்தனர் கண்ணீ ரெங்கே போயினை யென்றுமண்மேல்
விழுந்தனர் பரமா நந்த வேலை வெள்ளதது ளானார். (கங்)

செந்தமிழ்க் கன்பு மிககார் சென்றுதம மன்றி லெய்தி
யந்தரத் தவரை மலை யயனைநன் முசுதது நாடி
நந்தமக கடிமை பூண்டு நயந்தவ னொருவன் சொன்ன
விந்தநற பாடல் கேணமி னென்றவாகக்கெடுத்தசொன்னார்.

மெய்ததவ வாத லூரன் விளம்பிட வெழுது மிந்தப
புத்தக மன்று ளாடல் புரிந்தவ னெழுத்தா மென்று
முத்தியை யுதவுங் கோவை முடிவிடத் தெழுதிப் பின்னர்ச்
சித்திர மலாக்கை யாலே திருந்தமைக் காப்புரு செய்தாரா.

வெண்பிறை முடித்த வேணி வித்தக ருலகுக் கெல்லா
நண்புடை வாத லூரர் நறவ முணாத்த வெண்ணி
யெண்பெறு முனிவர்விண்ணோ ரிறைஞ்சுமமபலத்துவாயில்
வண்படி மீதே யுணமை வாசக முறையை வைத்தார்.(கசு)

வைத்தபின் பூசை செய்யு மந்தணன் வந்த கண்டிப்
புத்தக மிங்கு நண்ணும புதுமை தைவிகமா மென்று
சித்தமங் குருகி நின்று தில்லையுள ளவர்கட் கெல்லா
மித்திறங் கூறல் வேண்டு மென்றுமன் றகன்று போந்தா. ()

செந்திரு மருவுந் தொல்லைத் தில்லைநன் னகரி லுள்ளார்
தந்திரு முன்பு சென்று சாற்றின னிறத நீர்மை
யந்தணன் மொழிந்த பின்ன ரதிசய மிதுவென் றோடி
வந்தவர் படிமே லண்ணல் வைத்த புத்தகங் கண்டார்கள்.()

யாவருந் தம்மு னாடி யெம்மிறை யுறையு மன்றுட்
டேவரும் புகுத வொண்ணு தெய்விக மிதுவென் றெண்ணி
மேவுமன் பதனு லண்ணல் விளம்பிய சைவ னாலோ
தாவுசெந் தமிழோ வென்று பார்ப்பது தக்க தென்றார். (1)

தேக்கிய வருளு மன்புளு சிறந்தவ ரெல்லாஞ் சொல்லும
வாக்கினி லொருவன் சென்று மலர்கொடு வணக்கஞ்செய்து
பூக்கமழ் சடையோன் வைத்த புத்தகந் தன்னைச் சேம
நீக்கின னோதி னான்முன னீதிகொ ளகவ னான்கும. (௨௦)
வேறு.

திருச்சதக முதலாகச் சிறந்ததமிழ் நூலும்
விரித்தவகப் பொருட்கோவை விளங்கவொரு நானூறு
முரைத்தனன்பின் முடிந்தவிடத் துயர்வாத லூர்ன்மொழி
தரித்தெழுது மம்பலவ னெழுத்தென்று சாற்றினான். (௨௧)

கேட்டவர்க ளெல்லோருங் கிளர்புகங் குறுவேர்வு
காட்டிடவொண் கண்ணீருங் கசிகுதுருகு சிந்தையுமா
யீட்டியமெய்த் தவமுடையோ னியம்பியவித் தமிழன்றி
வீட்டுநெறித் கினிச்சிவநூல் வேறுளதோ வென்றார்கள். (1)

பூணரவன் திருநாமம் புகழுமருந் தவர்சொல்ல
யாணரிதன் பொருட்டேனை யின்னுணர்வோமென்றெண்ணி
மாணுடைமன் தகன்றேகி மறைவல்லார் போதிநிழல்
வீணருடன் பெருவாதுவென்றவர்முன்சென்றார்கள். (௨௨)

சென்றவர்தந் திருமுன்பு திருமுறைவைத் தண்டர்பிரா
னின்னுசெயுஞ் செயலிதுவென் றியம்பினர்நின்றெல்லோரு
மொன்றுறுமென் புன்பாட லுவந்தருளப் புவிமீதி
லன்றுசெயுந் தவமறியே னென்றமுதா ரனபாளர். (௨௩)

புண்ணியரிங் கிவ்வாறு புலம்பினர்பின் புலியூரி
லெண்ணருமன் புடையார்க ளிதமுடனஞ் சலிசெய்து
பண்ணுலவுஞ் சிவஞானப் பாடல்கொளும் படிநம்பா
னன்னுமரன செய்ததென்னீர் நவிலுமெனச் சொன்னார்கள்

அல்லலெனும் பிறவியிலா ரண்ணல்செயுஞ் செயல்யாவுஞ்
சொல்லியபின் புலியூரர் தொழுதுமனங் களிகூர்ந்து
தில்லையிலெம பெருமானைச் செப்பியவித் தமிழ்மாலை
நல்லவரும் பொருளகூற வேணடுமென நவீனரூர்கள். (உக)

ஓங்குபுகழ்த் திருவாத லுறையெம பெருமானுந்
தேங்கியமெய்ச் சிவஞானச சிந்தையுடன களிகூர்ந்து
பூங்கனகப் பொதுவெதிரே போய்ப்புகல்வே னெனப்போக
வாங்கவாமுன சென்றாரு மனபொடுபின் சென்றார்கள். ()

நின்றபுகழ்ப் புலியூரர் நேயமுடன புடைகுழ்ச
சென்றருளுக கிடமான செம்பொனினம பலமெய்தி
யொன்றியவித் தமிழ்மாலைப் பொருளிவரென றுரைசெய்து
மன்றதன்றி கடிதேகி மறைநதனரங் கவர்காண. (உஅ)

செய்காட்டுங் கமுகடவித் தில்லையுளரா பொருளகேட்கக்
கைகாட்டித் தமமுருவங் காட்டாமன மறைநதாரைப்
பைகாட்டும பேரரவப் பணியுடையார் தமக்கன்பு
மெய்காட்டிப் பாலுடனே மேவியநீ ராககிஞா. (உக)
வேறு.

அண்டனை யண்டர் கோனை யனபின ரெய்து மாறு
கண்டனர் புளக மெய்திக் கமபித் மாகி நின்று
விண்டனர் கசுநது சிந்தை வோததனா மேனி யெங்குங்
கொண்டனர் மகிழ்ச்சி செங்கை குவித்தனர் தில்லையுளளார்.
வேறு.

பூத நடங்க டொடங்கின போத மகிழ்நதனு குங்கண்
நாதா புகழ்நதனா துமபுரு நாரத ரங்கிசை கொண்டனர்
வேதமொ டநதா துநதுபி மீது முழங்கி யெழுநதன
மாதவ ரிநதிர ரைநதரு மாமலர் சிந்தி வணங்கினர். (உக)

ஞான நடமபயில் சங்கர னும மிருநதுள நெஞ்சினர்
மோன சுகநத முடனசிவ பூசை முயன்று நயநதவ
ருனமி லன்பொடு தென்புவி யூரி லுறைநது சிந்தைவர்
வானக மும்பர வுநதிரு வாசக வின்ப நுகர்ந்தனர். (உஉ)

வேறு.

ஈனமிகுந துளதோலு மென்புராம் புஞ்சீயு
மானவுடல் சிவரூப மாமிதனைத் தெளியாம
லுன்னுடலுக் கிரைதேடி யுழன றுலகிற றடுமாறி
மாநாகிற புகுதுமதோ மாயைவலைப படுவார்கள.(௩௩)

வேறு.

வாதவூ ரநதணா தநதிரு வாய்மை விளங்கு திருக்கதை
யோதின ரன்புட னெண்செவி யூடு முகநதது கேட்டவர்
போதமெய்ஞ்ஞான முறுஞ்சுகபோக முடனபுகழ்பெறுவர்க
டதில் பவங்க டொலைநதுபின சேர்குவர் வண்சிவ லோகமே.

வேறு.

பூதல மாதும் வாழ்க பொன்மழை பொழிநது வாழ்க
வேதவா கமமும் வாழக வேநதாசெங் கோலும் வாழக
தீதிலை தெழுதது நீறுஞ் சிவனடி யாரும வாழ்க
வாதவூ ரிறைபு ராணம படித்திடக் கேட்டோவாழ்க.(௩௪)

திருவடிபெற்றதருககம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௫௪௬.

திருவாதவூரடிகள் புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாதவூரடிகள் திருவடிவாழ்க.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம்.

பெரியதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியானை யநதணாதஞ் சிந்தை யானை
யருமறையி னகதகானை யனுவை யார்க்குந்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழொளியைத் தேவாட்டங் கோனை மற்றைக்
கரியானை நானமுகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெருமபற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (க)

கற்றானைக் கங்கைவார சடையான றனனைக்
காவிரிசூழ வலஞ்சுழியுங் கருதி னானை
யற்றாக்கு மலந்தாக்கு மருளசெய் வானை
யாருரும புகுவானை யறிந்தோ மன்றே
மற்றருந் தனனொப்பா ரில்லா தானை
வானவாக னெப்பொழுதும் வணங்கி யேத்தப்
பெற்றானைப் பெருமபற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாசகம்.

அலலிகமலத்தயனுமாலுமல்லாதவருமமரர்கோனுஞ்,
சொல்லிப்பரவுநாமத்தானைச்சொல்லுமபொருளுமிறந்தகட
ரை, நெலலிககணியைத்தேனைப்பாலேநிறையினமுதையமு
தினசுவையைப், புல்லிப்புணாவதெனறுகொல்லோவென
பொல்லாமணியைப்புணாந்தே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெம்பாவை.

சத்தியைவியாதது.

திருவண்ணாமலையிலருளிச்செயப்பட்டது.

வெண்டளையான்வந்த

இயற்றரவினைக கொச்சகக்கவிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியுமந்தமுமில்லாவருமபெருநு

சோதியைராமபாடக்கேட்டேயுமவாட்டடங்கண்
மாதேவளருதியோவன்செவியோநின்செவிதான

மாதேவனவாருகழல்களவாழத்தியவாழ்த்தொலிபோய
விதிவாய்க்கேட்டலுமேவிம்மிவிமமிமெயமமறநது

போதாரமளியினமேனின்னுமபுரணடிங்ங
னேதேனுமாகாளகிடந்தாளென்னையென்னே
யிதேயெந்தோழிபரிசேலோரெம்பாவாய். (அ)

பாசம்பரஞ்சோதிக்கெனபாயிராபபகமும்

பேசுமபோதெப்போதிப்போதாரமளிக்கே
நேசமுமவைத்தனையோநேரிழையான்நேரிழையோ
சிசியிவையுஞ்சிலவோவிளையாடி

யேசுமிடமீதோவிண்ணோகளேததுதற்குக்

கூசுமலர்ப்பாதந்தருளவந்தருளுந்

தேசனசிவலோகனறிலலைச்சிற்றம்பலத்து

ளிசனாககன்பராயாமாரேலோரெம்பாவாய் (உ)

முத்தனனவெண்ணையாய்முனவந்தெதிரெழுந்தென

னத்தனனந்தனமுதனென்றளனறித்

தித்திககப்பேசுவாய்வந்தனகடைதிருவாய்

பததுடையீர்சன்பழவடியோபாங்குடையீர்

புத்தடியோம்புனமைதீர்ததாட்கொண்டாற்பொல்லாதோ

வெத்தோநின்னன்புடைமையெல்லோமறியோமே

சித்தமழ்கியாராபாடாரோருஞ்சிவனை

யித்தனையுமவேண்டுமெமக்கேலோரெம்பாவாய். (ங)

ஒண்ணித்திலநகையாயின்னம்புலர்நதினறே
 வண்ணக்கிளிமொழியாரெல்லாருமவநாரோ
 வெண்ணிக்கொடுள்ளவாசொலலுகோமவவளவுங்
 கண்ணைத்ததுயினறவமேகாலத்தைப்போககாதே
 விண்ணுகொருமருநதைவேதவிழுப்பொருளேக
 கண்ணுக்கினியானைப்பாடிக்கசிருதுள்ள
 முண்ணெககுவினறுருகயாமாட்டோநீயேவந
 தெண்ணிககுறையிறறுயிலேலோரெம்பாவாய். (ச)

மாலறியாநானமுகனுங்காணுமலையினைநாம
 லோலறிவோமெனறுள்ளபொக்கங்களைப்பேசும்
 பாலாறுதேனவாயப்படிநீகடைதிறவாய்
 ஞாலமேவிண்ணேபிறவேயறிவரியான
 கோலமுநமமையாடகொண்டருளிக்கோதாட்டுஞ்
 சீலமுமபாடிச்சிவனேசிவனேயென
 றேலமிடினுமுணராயுணராய்கா
 ணைலககுழவிபரிசேலோரெம்பாவாய். (ரு)

மானேநீநென்னலைநாளாவதுங்களை
 நானையெழுப்புவனென்றலுநாணமே
 போனதிகைசபகராயின்னம்புலர்நதினறே
 வானேநிலனேபிறவேயறிவரியான
 றானேவநதெம்மைத்தலையளித்தாட்கொண்டருளும்
 வானவாகழல்பாடிவநதோககுன்வாய்திறவா
 யுனையுருகாயுனக்கேயுறுமெமககு
 மேனோக்குநதங்கோனைப்பாடேலோரெம்பாவாய் (சு)

அன்னையிவையுஞ்சிலவோபலவமா
 ருன்னறகரியானொருவனிருஞ்சீரான
 சின்னங்கள்கேட்பச்சிவனென்றேறவாய்திறப்பாய்
 தென்னவென்னமுன்னநதீசோமெழுகொப்பா
 யென்னானையென்னரையனின்னமுதெனநெல்லோமுஞ்
 சொன்னோங்கேள்வெவ்வேறாயினனநதுயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப்பேதையாபோல்வாளாகிடத்தியா
 வென்னேதுயிலினபரிசேலோரெம்பாவாய். (௭)

கோழிசிலமபச்சிலம்புங்குருகெங்கு
 மேழிலியம்பவியம்புமவெண்சங்கெங்குங்
 கேழில்பரஞ்சோதிகேழிலபாங்கருனை
 கேழில்விழுப்பொருள்களபாடினோங்கேடடினையோ

வாழியீதென்னவுறக்கமோவாய்திறவா
 யாழியானன்புடைமையாமாறுமில்வாரே
 ஆழிமுதல்வனாய்நின்றவொருவனை
 யேழைபுகாளனையேபாடேலோரெம்பாவாய். (அ)

முன்னைப்பழம்பொருட்குமுன்னைப்பழம்பொருளே
 பின்னைப்புதுமைக்குமபேர்த்துமப்பெற்றியனே
 புனனைப்பிரானாகப்பெற்றவுன்சீரடியோ
 முன்னடியார்தாளபணிவோமாங்கவாக்கேபாங்காவோ
 மன்னவரேயெங்கணவராவாரவருகத்து
 சொன்னபரிசேதொழுமபாயப்பணிசெய்வோ
 மின்னவகையெயமககெங்கோனல்குதியே
 லென்னகுறையுமிலோமேலோரெம்பாவாய். (ஆ)

பாதாளமேழினுங்கீழ்சொற்கழிவுபாதமலர்
 போதார்முனைமுடியுமெல்லாப்பொருணமுடிவே
 பேதையொருபாற்றிருமேனியொன்றல்லன்
 வேதமுதலவிண்ணோருமணணுநதுதிததாலு
 மோதவுலவாவொருதோழனொருண்டருளன்
 கோதில்குலததரன்மனகோயிற்பிண்பபிள்ளைகா
 னேதவனூரேதவன்பேராருதருராரயலா
 ரேதவனைப்பாடுமபரிசேலோரெம்பாவாய். (க)

மொயயார்தடம்பொய்கைபுக்குமுகேரென்னக்
 கையாறகுடைநதுகுடைநதுனகழல்பாடி
 யையாவழியடியோமவாழ்ந்தோங்காணாழல்போற
 செய்யாவெண்ணீராடிசெல்வாசிறுமருங்குன
 மையார்தடங்கண்மடநலதமணவாளா
 வையாநீயாடகொண்டருளுமவினையாட்டி
 னுய்வார்களுய்யுமவகையெல்லாமுயநதொழிந்தோ
 மெயயாமறகாப்பாயெமையேலோரெம்பாவாய். (கக)

ஆர்த்தபிறவிததுயாகெடநாமார்ததாடு
 தீர்த்தனற்றில்லைசிறுமம்பலத்தேதியாடுங்
 கூத்தனிவ்வானுங்குவலயமுமெல்லோமுங்
 காத்துமபடைத்துங்கரகதுமவினையாடி
 வார்த்தையுமபேசிவளைசிலம்பவாக்கலை
 ளார்ப்பரவஞ்செய்யவணிசுமுனமேல்வண்டார்ப்பப
 பூத்திகழுமபொய்கைகுடைநதுடையான்பொற்பாத
 மேத்தியிருஞ்சுனைநீராடோலோரெம்பாவாய். (கஉ)

பைங்குவளைக்கார்மலராற்செங்கமலபுபைம்போதா
 லங்கங்குருகினத்தாற்பினனுமரவத்தாற்
 றங்கண்மலங்கழுவுவார்வந்துசார்தலின
 லெங்களபிராட்டியுமெங்கோனுமபோனற்சைநத
 பொங்குமடுவிறபுகப்பாயநதுபாய்நதுநு
 சங்கஞ்சிலம்பச்சிலம்புகலநதாரப்பக்
 கொங்கைகளபொங்கக்குடையுமபுனல்பொங்கப
 பங்கயப்பூம்புனல்பாயநதாடேலோரெம்பாவாய். (௧௩)

காதார்குழையாடபபைம்பூண்கலனாடக்
 கோதைகுழலாடவண்டினகுழாமாடச்
 சீதப்புனலாடிச்சிறற்றம்பலம்பாடி.
 வேகப்பொருளபாடியப்பொருளமாபாடிச்
 சோதித்திறம்பாடிச்சூழ்கொனதைத்தாராபாடி
 யாதித்திறம்பாடியந்தமாமாபாடிப்
 பேதித்தூநமமைவளாகதெடுததெய்வளைதன
 பாதத்திறம்பாடியாடலோரெம்பாவாய். (௧௪)

ஒரொருகாலெம்பெருமானெனநெனநேநமபெருமான
 சீரொருகாலவாயோவாளசிடதங்கனிகூர
 நீரொருகாலோவாநெடுகாரைகண்பணிப்ப [யாள
 பாரொருகாலவந்தனையாள விண்ணோரைத தானபணி
 பெரையறங்கங்னெபிடுதொருவராமாறு
 மாரொருவரிவவண்ணமாட்கொளநம்விததகர்தாள
 வாருருவாபுணமுலையீர்வாயாரநாமபாடி.
 யேருருவப்பூம்புனல்பாய்நதாடேலோரெம்பாவாய். (1)

முன்னிககடலைச்சுருக்கியெழுந்ததுடையா
 ளென்னத்திகழந்தெமமையாளுடையாளிட்டிடையின
 மின்னிப்பொலிந்தெம்பிராட்டிதிருவடிமேற
 பொன்னஞ்சிலம்பிறசிலம்பித்திருப்பருவ
 மென்னச்சிலைஞலவிந்ததமமையாளுடையா
 டன்னிறபிரிவிலாவெங்கோமானனபாக்கு
 முன்னியவணமக்குமுனசுரக்குமின்னருளே
 யென்னப்பொழியாயமழையேலோரெம்பாவாய். (௧௫)

செங்கணவன்பாற்றிசைமுகன்பாற்றேவர்கள்பா
 லெங்குமிலாததோரினபநம்பாலதாக்க
 கொங்குண்கருங்குழவிந்ததம்மைக்கோதாட்டி
 யிங்குநமமிலலங்கடோறுமெழுந்தருளிச

செங்கமலப்பொற்பாதநதநதநுஞ்சேவகளை
யங்கணரசையடியோங்கட்காரமுதை
நங்கள்பெருமானைப்பாடிநலநதிகழப்
பங்கயபபூமபுனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய் (கள)

அண்ணாமலையானடிக்கமலஞ்சென்றிறைஞ்சும
விண்ணோமுடியின்மணித்தொகைவிறற்றும்போற
கண்ணிரவிகதிவநதுகார்கரப்பத்
தண்ணொரளிமழுங்கித்தாரகைகடாமகலப
பெண்ணாகியாணையலியப்பிறங்கொளிரேர்
விண்ணகிமண்ணாகியித்தனைபுமவேறுகிக
கண்ணாரமுதமுமாயநின்றானகழல்பாடிப
பெண்ணையிப்பூமபுனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய்

உங்கையிறபிளனையுனக்கேயடைக்கலமென
நங்கப்பழஞ்சொறபுதுக்குமெமமசசததா
லெங்களபெருமானுனககொனறுரைபோங்கே
ளெங்கொங்கைநின்னபரலலாதோளசேரற்க
வெங்கையுனககல்லாதெப்பணியுஞ்செய்யற்க
கங்குல்பலெங்கணமற்றொனறுங்காணற்க
விங்கிப்பரிசேயெமககெங்கோனலகுதியே
லெங்கெழிலெனஞாயிறெமககேலோரெம்பாவாய் ()

போற்றியருளுகநின்னாதியாம்பாதமலா
போற்றியருளுகநின்னநதமாஞ்செநதளிர்கள்
போற்றியெல்லாவுயிராகருநதோற்றமாமபொற்பாதம
போற்றியெல்லாவுயிராகுமபோகமம்பூங்கழல்கள
போற்றியெல்லாவுயிராக்குமீராமீணையடிகள்
* போற்றிமானன்முகனுங்காணாதபுண்டரிகம
போற்றியாழ்வயவாட்கொண்டருளும்பொன்மலர்கள்
யோற்றியாமார்கழிநீராடேலோரெம்பாவாய். (உ௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

தி ரோ தா ன சு த தி.

திருப்பெருநதுறையிலருளிச்செயப்பட்டது

ஆ சி ரி ய வி ரு த த ம

திருச்சிற்றம்பலம்

போறறியெனவாழமுதலாகியபொருளே
புலாததுபூங்குழற்கிணைதுணைமலாகொண
டேற்றிநின்றிருமுகத்தெதமக்கருணமலரு
மெழினகைகொண்டுநின்றிருவடிதொழுதோளு
சேற்றிதழக்கமலங்கணமலருநதணவயல்குழ
திருப்பெருநதுறையுறைசிவபெருமானே
யெறுயாகொடியுடையாயெனையுடையா
யெம்பெருமானபள்ளியெழுந்தருளாயே. (க)

அருணனிரதிராநற்சையணுகினனிருளபே
யகன்றதுவுதயநினமலாததிருமுகத்தின
கருணையினசூரியனெழுவெழநயனக
கடிமலாமலரமற்றண்ணலங்கண்ணுந
திரணிரையறுபதமுரலவனவிலையோரா
திருப்பெருநதுறையுறைசிவபெருமானே
யருணித்தரவருமானந்தமலையே
யலைகடலேபள்ளியெழுந்தருளாயே. (உ)

கூவின்பூங்குயில்கூவினகோழி
குருகுளியம்பினவியப்பினசங்க
மோஷினதாரகையொளியொளியுதயத
தொருப்படுகின்றதுவிருப்பொடுமக்குத
தேவநற்செறிகழற்றாளிணைகாட்டாய்
திருப்பெருநதுறையுறைசிவபெருமானே
யாவருமறிவரியாயெமக்கெளியா
யெம்பெருமானபள்ளியெழுந்தருளாயே (ஈ)

இன்னிசைவினையரியாழுனரொருபா
 விருக்கொடுதோத்திரமியம்பினரொருபாற்
 னுன்னியபிணைமலாககையினரொருபாற்
 ரொழுக்கையாழுக்கையர் துவளகையரொருபாற்
 சென்னியிலஞ்சலிகூப்பினரொருபாற்
 றிருபபெருநதுறையுறைசிவபெருமானே
 யென்னையுமாணுகொண்டினனருளபுரியு
 மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (ச)

பூதங்கடோறுநின்றையெனினல்லாற்
 போக்கிலனவரவிலனெனநினைப்புவோ
 கீதங்களபாடுதலாடுதல்லாற்
 கேட்டறியோமுனைக்கண்டறிவாரைச்
 சீதங்கொளவயற்றிருபபெருநதுறைமனனா
 சிந்தனைக்குமமரியாயெங்கணமுன்வந்
 தேதங்களறுததெதமமையாண்டருளபுரியு
 மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (ரு)

பபபறவீட்டிருநதுணருநினனடியா
 பந்தனைவந்ததுததாரவாபலரு
 மைப்பதுகண்ணியாமானுடத்தியலபின
 வணங்குகின்றாரணங்கினமணவாளா
 செப்பதுகமலங்கணமலருந்தணவயல்குழ
 திருபபெருநதுறையுறைசிவபெருமானே
 யிப்பிறப்பறுததெதமையாண்டருளபுரியு
 மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (சு)

அதுபழச்சுவையெனவமுதெனவறிதற்
 கறிதெனவெளிதெனவமரருமறியா
 ரிதுவவனறிருவுருவிவனவெனெனவே
 யெங்கனையாணுகொண்டுகெழுந்தருளு
 மதுவளாபொழிற்றிருவுத்தரகோச
 மங்கையுள்ளய்திருபபெருநதுறைமனனா
 வெதுவெமைப்பணிகொளுமாறுதுகேட்போ
 மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (எ)

முந்தியமுதனடுவிறுதியுமானய்
 மூவருமறிகிலரியாவர்மற்றறிவார்
 பந்தனைவிரியுநீயுநின்னடியார்
 பழங்குடிருஹமெழுந்தருளியபரணே

செநதழல்புரைதிருமேனியுகாடடித்
 திருபபெருநதுறையுறைகோயிலுங்காடடி
 யநதணனுவதுங்காடடிவந்தாண்டா
 யாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே (அ)

விண்ணகத்தேவருண்ணவமாட்டா
 விழுபபெருளேயுனதொழுப்படியோங்கண
 மண்ணகத்தேவநதுவாழ்ச்செய்தானே
 வணடிருபபெருநதுறையவழியடியோங்
 கண்ணகத்தேரினறுகளிதருதேனே
 கடலமுதேகரும்பேவிருமபடியா
 ரெண்ணகத்தாயுலகுக்கூயிரானு
 யெம்பெருமானபள்ளியெழுந்தருளாயே. (க)

புவனியிறபோயப்பிறவாமையினுமை
 போக்குகின்றோமவமேயிரதப்பூமி
 சிவனுய்யக்கொள்கின்றவாறெனறுநோக்கித்
 திருபபெருநதுறையுறைவாய்திருமாலா
 மவனவிருபபெய்தவுமலரவனாசைப
 படவுநினனலாதமெய்க்கருணையுநீயு
 மவனியிறபுகுந்தெமையாட்கொளளவல்லா
 யாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே. (க0)

திருச்சிற்றமபலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பொற்சுண்ணம்.

ஆனந்தமனோலயம்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநறறாமம்பூமாலைதூக்கி
முளைக்குடநதூபநறற்பமவைமமின
சத்தியுஞ்சோமியும்பாராமகரு
நாமகளைடுபல்லாண்டிசைமின
சித்தியுங்கெளரியும்பாரப்பதியுங்
கங்கையும்வந்துகவரிகொணமி
னத்தனையாறனமமாணையாடி
யாடப்பொற்சுண்ணமிடித்தநாமே. (க)

பூவியலவாசடையெம்பிராற்குப
பொற்றிருச்சுண்ணமிடிகவேண்டு
மாவின்வடுவகிரன்னகண்ணீர்
வம்மினகளவந்துடனபாடுமினகள
கூவுமினறொண்டாபுறநிலாமே
குனிமினறொழுமினெங்கோனெங்குத்தன
றேனியுநதானுமவந்தெமமையாளச
செம்பொனசெய்சுண்ணமிடித்தநாமே. (உ)

சுந்தரநீற்றணிநதுமமெழுகித்
தூயபொனசிந்திரிதிபரப்பி
யிர்திரனகற்பகநாட்டியெங்கு
மெழிறசுடர்வைத்துக்கொடியெடுமி
னந்தராகோனயனறனபெருமா
னாழியானாதனலவேலனறுதை
யெந்தரமாளுமையாள்கொழுநற
கேயந்தபொற்சுண்ணமிடித்தநாமே. (ங)

காசணிமின்களுலக்கையெல்லாங்
காமபணிமின்கள்கறையுரலை
நேசமுடையவடியவர்க
ணின்றுநிலாவுகவென்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல்லாமபுகழநதாடுங்கசசித
திருவேகமபனசெம்பொற்கோயிலபாடிப்
பாசவினையைப்பறித்துநின்று
பாடிப்பொற்கண்ணமிடித்துநாமே.

(சு)

அறுகெடுபாரயனும்மரியு
மன்றிமற்றநதிரனோடமரா
நறுமுறுதேவாணங்களுளலா
நமமிறபினபலலதெடுக்கவொட்டோளு
செறிவுடைமுமமதிலையதனிலவி
திருவேகமபனசெம்பொற்கோயில்பாடி
முறுவறசெவயாரினீர்முககணப்பற
காடப்பொற்கண்ணமிடித்துநாமே.

(ரு)

உலககைபலவோசசுவாரபெரிய
ருலகமெலாமுரலபோதாதெனறே
கலக்கவடியவாவநதுநின்றா
காணவுலகங்களபோதாதெனறே
உலககவடியோமையாண்டுக்கொண்டு
நாணமலாப்பாத்தங்களூடத்தநத
மலைக்குமருகனைப்பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துப்பொற்கண்ணமிடித்துநாமே

(சா)

சூடகநதோளவளையாரப்பவாரப்பத
தொண்டாருழாமெழுநதாரப்பவாரப்ப
பட்டவாநதமமையாரப்பவாரப்ப
நாமுமவாதமமையாரப்பவாரப்ப
பாடகமெல்லடியாககுமங்கை
பங்கினனெங்குளபராபரணுக
காடகமாமலையன்னகோவுக
காடப்பொற்கண்ணமிடித்துநாமே.

(எ)

வாட்டடங்கணமடமங்கைநல்லீர்
வரிவளையாரப்பவண்கொங்கைப்பாங்கத
தோட்டிமுழுண்டநதுதைநதிங்கச
சோற்றெய்ப்பிரானென்றுசொல்லிச்சொல்லி

நாட்கொண்டநாண்மலர்ப்பாதங்காட்டி
நாயிறகடைபபட்டநமமையிமமை
யாட்கொண்டவண்ணங்கல்பாடிப்பாடி
யாடப்பொற்கண்ணமிடித்துநாமே.

(அ)

வையகமெல்லாமுரலதாக
மாமேருவென்னுமுலக்கநாட்டி
மெய்யெனுமஞ்சணிகையவட்டி
மேதஞ்சென்னென்பெருநதுறையான
செய்யதிருவடிபாடிப்பாடிச்
செம்பொனுலகைவலகைபறறி
யையனணிதிலைவாணனுக்கே
யாடப்பொற்கண்ணமிடித்துநாமே.

(ஆ)

முத்தணிகொங்கைகளாடவாட
மொய்சுழல்வண்டினமாடவாடச்
சித்தஞ்சிவனெனுமாடவாடச்
செங்கயற்சுண்பனியாடவாடப்
பித்தெம்பிரானெனுமாடவாடப்
பிறவிபிறரெனுமாடவாட
வத்தனகருணையொடாடவாட
வாடப்பொற்கண்ணமிடித்துநாமே.

(க)

மாடுகைவாணிலாவெறிப்ப
வாய்திறந்தமபவளநதுடிப்ப
பாடுமினந்தமமையாண்டவாறும
பணிகொண்டவண்ணமுமபாடிப்பாடித்
தேடுமினெம்பெருமானேதேடிச்
சித்தங்களிப்பத்திகைத்துத்தேறி
யாடுமினம்பலத்தாடினானு
காடப்பொற்கண்ணமிடித்துநாமே.

(கஉ)

மையமாகண்டனைவானநாடர்
மருந்தினைமாணிக்ககூத்தன்றனை
யையனைமையாபிரானைநமமை
யகப்படுத்தாட்கொண்டருமைகாட்டும்
பொய்யாதம்பொய்யனைமெய்யாமெய்யைப்
போதரிக்கண்ணினைப்பொற்றொடித்தோட
பையரவல்குனமடநதைநல்லீர்
பாடிப்பொற்கண்ணமிடித்துநாமே.

(கஉ)

மின்னிடைச்செந்துவர்வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப்பண்ணம்மென்மொழியீ
 ரென்னுடையாரமுதெங்குளப்ப
 னெம்பெருமானிமவான்மகட்குத்
 தன்னுடைக்கேள்வனமகன்றகப்பன்
 றமையனெம்மையன்றாள்பாடிப்
 பொன்னுடைபூண்முலைமங்கைநல்லீர்
 பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(௧௩)

சங்கமரற்றச்சிலம்பொலிபபத்
 தாழ்குழல்சூழ்தருமாலையாடச்
 செங்கனிவாயிதழுநதுடிபபச்
 சேயிழையீசிவலோகம்பாடித்
 கங்கையிரைப்பவராவிரைகருங்
 கற்றைச்சடைமுடியான்கழறகே
 பொங்கியகாதலிறகொங்கைபொங்கப்
 பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(௧௪)

ஞானக்கரும்பினறெளியைப்பாகை
 நாடறகரியநலதைநநதாத
 தேனைப்பழச்சுவையாயினனைச்
 சித்தமபுகுநதுதித்திக்கவல்ல
 கோனைப்பிறப்பறுததாண்டுக்கொண்ட
 கூத்தனைநாததழுமபேறவாழத்திப
 பானறறடங்கண்மடநதைநல்லீர்
 பாடிப்பொற்குண்ணமிடித்துநாமே.

(௧௫)

ஆவகைநாமும்வநதன்பர்தமமோ
 டாட்செயுமவண்ணங்கள்பாடிவிண்மேற
 றேவாகனாவினுங்கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப்பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
 சேவகமேநதியவெல்கொடியான
 சிவபெருமானபுரஞ்செற்றகொற்றச்
 சேவகனாமங்கள்பாடிப்பாடிச்
 செம்பொனசெய்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(௧௬)

தேனகமாமலர்க்கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம்பாடித்திருச்சடைமேல்
 வானகமாமதிப்பிள்ளைபாடி
 மால்விடைபாடிவலக்கையேநது

முனகமாமழுச்சுலம்பாடி
யும்பருமும்பருமும்பவன் று
போனகமாகருசுண்டல்பாடிப்
பொறறிருசுசுண்ணமிடித்துநாமே. (க௭)

அயன்றலைகொண்டுசெண்டாடல்பாடி
யருக்கனெயிறுபறித்தல்பாடிக்
கயந்தனைக்கொன்றுரிபோர்த்தல்பாடிக்
காலனைக்காலாலுதைத்தல்பாடி
யியைந்தனமுப்புரமெய்தல்பாடி
யேழையடியோமையாணுகொண்ட
நயந்தனைப்பாடிநினாடியாடி
நாதறகுசுசுண்ணமிடித்துநாமே. (க௮)

வட்டமலர்க்கொன்றைமலைபாடி
மத்தமும்பாடிமதியும்பாடிச்
சிட்டர்களவாழுந்தெனில்லைபாடிச்
சிறறமபலத்தெங்குகளசெல்வம்பாடிக்
கட்டியமாசுணக்கசசைபாடிக்
கங்கணம்பாடிக்கவித்தகைமமே
விட்டுநின்றமுமரவம்பாடி
யீசறகுசுசுண்ணமிடித்துநாமே. (க௯)

வேதமும்வேள்வியுமாயினர்க்கு
மெய்மமையுமபொய்மமையுமாயினர்க்குச்
சோதியுமாயிருளாயினர்க்குத்
துன்பமுமாயின்பமாயினர்க்குப்
பாதியுமாய்முறறுமாயினர்க்குப்
பந்தமுமாய்விடுமாயினருக்
காதியுமந்தமுமாயினருக்
காடப்போறசுண்ணமிடித்துநாமே. (௨௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிசைப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒளிவளர்விளக்கேயுலப்பிலாவொன்றே
யுணர்வுகுழகடந்தேதாருணர்வே
தெளிவளாபளிங்குன்றிரண்மணிக்குனறே
சித்தத்துட்டித்திகுருதேனே
யளிவளருளளத்தானந்தக்கனியே
யமபலமாடரங்காக
வெளிவளாதெய்வக்கூத்துகந்தாயைத்
தொண்டனேனவிளம்புமாவிலம்பே.

(க)

கற்றவாவிழுங்குங்கற்பகக்கனியைக்
கரையிலாககருணைமாகடலை
மற்றவரறியாமாணிக்கமலையை
மதிப்பவர்மனமணிவிளக்கைச
செற்றவாபுரங்குளசெற்றவெஞ்சிவனைத்
திருவீழிமிழலைவீற்றறிருந்த
கொற்றவனறனைக்கண்டு கண்டுள்ளங்
குளிரவென்கண்குளிரந்தனவே.

(உ)

அற்புத்ததெய்வம்தனின்மறநுண்டே
யனபொடுதனை யஞ்செழுத்தின
சொற்பத்ததுள்வைத்துள்ளமள்ளுநூ
தொண்டருக்கெண்டிசைக்கனகம்
பற்பதக்குவையும்பைமபொனமாளிகையும்
பவளவாயவர்ப்பணமுலையுங்
கற்பகப்பொழிலுமுழுதுமாங்கங்கை
கொண்டசோளேசசரத்தானே.

(உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பல்லாண்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொல்லாண்டசுருதிபொருள்சோதித்ததூய்மனத்தொண்டருள்ளீர், சில்லாண்டற்சிதையுஞ்சிலதேவார்கிறுநெறிசேராமே, வில்லாண்டகனகத்திரண்மேருவிடங்கன்விடைப்பாகன், பல்லாண்டென்னுமபதங்கடந்தானுக்கேபல்லாண்டு கூறுதுமே. (க)

பாலுக்குப்பாலகன்வேண்டியமுதிடப்பாற்கடலீந்தபிரான் மாலுக்குச்சக்கரமன்றருள்செய்தவன் மன்னியதில்லைதன்னுளாலிக்குமந்தணர்வாழ்கின்நசிற்றம்பலமேயிடமாகப் பாவித்துநட்டமபயிலவல்லானுக்கேபலராண்டுக்கூறுதுமே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவ
னிலாவுலாவியநாமவிவேணிய
னலகில்சோதியனம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படிவாழ்த்திவணங்குவாம். (க)

தண்ணளிவெண்குடைவேந்தன்செயல்கண்டுதரியாது [தாமண்ணவர்கண்மழைபொழிந்தார்வானவர்பூமழைபொழிந்தரண்ணலவன்கண்ணெதிரேயணிவீதிமழவிடைமேல் விண்ணவர்கடொழிநின்றனவீதிவிடங்கப்பெருமான். (உ)

ஆலமேயமுதமாகவுண்டுவானவர்க்களித்துக் காலனைமார்க்கண்டற்காக்காய்ந்தனையடியேற்கின்ற ஞாலநின்புகழேயாகவேண்டுநான்மறைகளேத்துஞ் சீவமேயாலவாயிற்சிவபெருமானெயென்றார். (ஈ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மகாமகோபாத்யாயா, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாகையர் நால் கிழவாய்

